

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 20/2010 - 92 pàgines
Sessió ordinària del dia 16 de desembre del 2010

El dia 16 de desembre del 2010, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 77/2010, que és el següent:

1. Examen i votació del Projecte de Llei de la Creu Roja Andorrana.
2. Examen i votació de la Proposició de Llei del voluntariat d'Andorra.
3. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei qualificada de llibertat sindical.
4. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals.
5. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental.
6. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei qualificada de modificació dels articles 113, 114, 476 i 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.
7. Examen i votació del Projecte de Llei de control de les mercaderies sensibles.
8. Examen i votació de la Proposició de Llei d'horaris comercials.
9. Examen i votació del Projecte de Llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració.
10. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre els aspectes civils

del segrest internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980.

11. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973.

12. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip

M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
 M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
 M. I. Sra. Rosa Gili Casals
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Celina Mandicó García
 M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
 M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
 M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
 M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre Medi Ambient, Agricultura i Patrimoni Natural; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Gerard Bàrcia Duedra, Ministre d'Ordenament Territorial, Víctor Naudi Zamora, Ministre d'Interior, Sílvia Eloïsa Bonet, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Claudi Benet Mas, Ministre de Turisme, Comerç i Indústria.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

1. Examen i votació del Projecte de Llei de la Creu Roja Andorrana.

L'informe de la Comissió legislativa d'Afers Socials ha estat publicat en el Butlletí número 68/2010 del 15 de novembre.

Exposa l'informe el Sr. Jaume Serra Serra, nomenat ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 8 de novembre la Comissió Legislativa d'Afers Socials em va nomenar ponent del Projecte de Llei de la Creu Roja Andorrana i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Afers Socials ha examinat en el decurs de les reunions celebrades els dies 8 i 10 de novembre del 2010, el Projecte de Llei i les esmenes que han estat presentades.

S'han presentat un total de 26 esmenes de les quals 16 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 10 han estat presentades pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

De les esmenes presentades 12 esmenes han estat aprovades per unanimitat, i de les 14 esmenes que han estat retirades 4 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per unanimitat.

Amb posterioritat a la publicació de l'informe de la comissió que est sotmet avui a votació s'ha pogut constatar que en l'esmena 8 retirada per transacció i aprovada per unanimitat s'havia omès d'incloure com a principi fonamental del moviment internacional de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja el principi de neutralitat.

Per aquest motiu, i prèviament a la votació del Projecte de Llei, demano per acord unànime de la comissió que es vulgui modificar la redacció del punt 5 de l'article 2 del Projecte de Llei que, en cas d'aprovar-se, quedaria redactat com segueix:

"Punt 5: La Creu Roja Andorrana actua com a auxiliar i col·laboradora de les administracions públiques en les activitats humanitàries i socials impulsades per les mateixes. Conserva la independència i autonomia de la institució i realitza la seva actuació d'acord amb els principis fonamentals del moviment internacional de la Creu Roja i Mitja Lluna Roja d'humanitat, imparcialitat, neutralitat, independència, voluntarietat, unitat i universalitat."

No voldria, però, acabar el meu informe sense manifestar el que se'm va demanar que digués en el decurs de les reunions de la comissió que ha estat la celeritat, qualitat i, de la meua experiència personal la tramitació del projecte de Llei més veloç; jo mai havia viscut una discussió en comissió amb un projecte de Llei, diguéssim, de la manera que el vaig viure durant aquestes dues sessions i també ho volia dir avui a l'informe.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Per part dels grups parlamentaris, passem a la intervenció del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi. Sr. Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Després de la Batalla de Solfernino l'any 1859, on van ser abandonats més de quaranta mil soldats ferits, Henri Dunant i quatre membres de la Societat Ginebrina d'Utilitat Pública, van iniciar el projecte que l'any 1863 es materialitzaria amb la constitució del Comitè Internacional de la Creu Roja.

Al llarg d'aquests més de cent quaranta anys de vida, aquesta organització s'ha anat estructurant i expandint per la majoria de països del món com a auxiliar dels poders públics en acció humanitària sent avui present a cent vuitanta-sis països, l'àmplia majoria dels quals han dotat del seu ordenament d'una llei específica de la Creu Roja.

Així, el Regne d'Espanya va aprovar la Llei de la Creu Roja espanyola l'any 1871. França ho feia al 1905.

No s'ha d'oblidar tampoc que, juntament amb l'Ordre de Malta, tant el Comitè Internacional de la Creu Roja -que gestiona l'acció humanitària en temps bèl·lics- com al Federació Internacional de la Creu Roja i Mitja Lluna Rosa -que administra l'ajuda civil dels diferents països-, són les dues úniques organitzacions internacionals humanitàries amb caràcter d'observadors permanents a les Nacions Unides.

Així, d'una banda, la creació de la Creu Roja andorrana i la seva consolidació al Principat es basa en tres actes concrets de vital importància:

En primer lloc, el 20 de desembre de 1980 aquest Consell General va aprovar la creació i establiment d'aquesta organització dins del país com a auxiliar dels poders públics en acció humanitària.

En segon lloc, l'any 1993, i un cop aprovada la Constitució, el Govern va signar els convenis de Ginebra -encara que no van ser ratificats fins l'any 2007.

En tercer lloc i últim, l'aprovació en aquesta sessió d'avui del projecte de llei que tants cops havia sol·licitat la Federació Internacional de la Creu Roja i que dota d'una vegada per totes a aquesta organització de personalitat pròpia.

És important remarcar que aquesta Llei no solament ens situa al mateix nivell que tots aquells països que fa temps que han aprovat lleis similars, sinó que resol els tres problemes principals d'aquesta institució. Amb la seva aprovació donem solució a l'ambigüitat de la personalitat jurídica de la Creu Roja andorrana -doncs, ara per ara no podia adherir-se a la Llei d'associacions del 2002 ja que era una entitat auxiliar dels poders públics.

Esborrem també tot dubte sobre aquesta personalitat pròpia de la Creu Roja i la seva diferenciació enfront altres entitats donat el seu especial paper internacional.

Per últim, amb aquesta Llei, incloquem la protecció de l'emblema, fet que fa molts anys que rondava la urgència del legislador.

Per últim, i ja acabant, Andorra pel Canvi vol agrair la dedicació i treball dels grups parlamentaris Reformista i Socialdemòcrata, dels membres de la Comissió Legislativa d'Afers Socials, així com l'ajut que en tot moment el president de la Creu Roja i els membres del seu Comitè Executiu han aportat als consellers generals que hi hem participat.

Per tot l'exposat, Andorra pel Canvi votarà sí a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Pel Grup Parlamentari Reformista Sra. Mandicó teniu la paraula.

La Sra. Celina Mandicó:

Gràcies Sr. síndic.

La Creu Roja andorrana treballa des de l'any 1980 per tal de donar suport a les persones que més ho necessiten i als col·lectius més vulnerables. Reconeguda pel Comitè Internacional de la Creu Roja des de 1994, forma part de la federació internacional de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja des de l'Assemblea General a Ginebra.

La Creu Roja andorrana, dia a dia, desenvolupa accions i projectes per promoure la solidaritat tant al Principat d'Andorra com en l'àmbit internacional.

Alguns dels reptes humanitaris són comuns a totes les societats nacionals i són abordats per tots els membres del moviment internacional de la Creu Roja de manera conjunta. D'altres són específics al nostre país, i són afrontats amb el suport incondicional dels seus voluntaris, com agents més propers a la realitat de la seva comunitat.

Aquesta intervenció local es posa més en relleu en el moment actual on la crisi que ens envolta ha incrementat, de manera considerable, el nombre de persones que necessiten atenció i que reben l'ajuda inestimable d'aquesta institució.

El Projecte de llei que avui es presenta en aquesta Cambra i que previsiblement s'aprovarà, dotarà la Institució d'un marc legal, d'una normativa que la configuri com a institució humanitària benèfic-social, de caràcter voluntari i d'interès públic. El seu contingut ha estat consensuat en comissió per tots els grups parlamentaris i entenc que aquesta posició

unànime és compartida per totes les persones d'aquesta Sala.

La importància del text que es presenta avui va més enllà de la regulació jurídica d'una institució, representa també posar de manifest uns principis i uns valors fonamentals com són l'ajuda humanitària sense cap tipus de discriminació, la defensa de la igualtat, la integració social i l'assistència a les persones i col·lectius que pateixen.

Per tot l'exposat, és avui una satisfacció per al Grup Parlamentari Reformista contribuir a dotar aquesta institució de personalitat jurídica pròpia per tal de desenvolupar la seva activitat com a col·laboradora de les administracions públiques, sota la protecció de l'Estat però conservant la seva autonomia.

Abans d'acabar voldria reconèixer i agrair la labor humanitària de la Creu Roja i remarcar també el nostre reconeixement als seus col·laboradors i voluntaris que, amb la seva dedicació, constitueixen el motor actiu per dur a terme amb èxit els programes i accions per millorar la vida de les persones més necessitades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mandicó.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Albert Font teniu la paraula.

El Sr. Albert Font:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, ben poc he d'afegir després del que han dit els companys del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i del Grup Reformista.

És veritat que aquesta Llei, tots els membres de la Comissió d'Afers Socials l'hem entesa com una llei que s'havia... anava a dir de "plevicitar", és a dir, de votar entre tot el Consell General justament per agrair la tasca humanitària que està fent la Creu Roja internacional i en particular la Creu Roja andorrana, la branca andorrana de la Creu Roja internacional. Hem agafat realment els debats... -que de fet han sigut més aviat converses, com ha dit el Sr. Jaume Serra, que no pas debats-, ho hem agafat amb ganes d'efectivament fer una llei que ho instrumentalitzi tot molt bé i que no deixi zones d'ombra, de què realment no hagin, diguem-ne, interpretacions que puguin ser lesives pel funcionament d'aquesta institució i, doncs, els tres grups parlamentaris han estat des del primer minut d'acord en fer una llei que sigui consensuada, que sigui eficaç i que sigui la quina avui votarem, doncs,

per unanimitat o, en tot cas, per assentiment de la Cambra perquè, vull dir, és evident que el nostre grup, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata se sumarà tant en l'esperit, com en la forma, com en la votació, a les votacions que ara ja han estat declarades.

Gràcies per la vostra atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Pel Govern alguna intervenció? No hi ha intervenció per part del Govern.

A la vista, doncs, de les intervencions declaro aprovat el text, per assentiment, de la Cambra amb la modificació precisada pel ponent, l'article 2.5 integrant, doncs, el principi de neutralitat.

Queda, doncs, aprovat el text.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

2. Examen i votació de la Proposició de Llei del voluntariat d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports ha estat publicat en el Butlletí número 71/2010, del 22 de novembre. Exposa l'informe la Sra. Anna Dolsa Montanya nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Anna Dolsa:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 16 de setembre la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports em va nomenat ponent de la Proposició de Llei del voluntariat d'Andorra, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe que se'n desprèn.

La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports ha examinat en el decurs de les reunions celebrades els dies 30 de setembre; 21 i 28 d'octubre; 4, 10, 15 i 17 de novembre del 2010 la Proposició de Llei del voluntariat i les esmenes que han estat presentades.

Un total de 76 esmenes de les quals: 32 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 44 han estat presentades pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi. D'aquestes: 6 esmenes han estat aprovades per unanimitat, 37 esmenes han estat retirades per ser transaccionades i posteriorment aprovades per unanimitat, 1 esmena ha estat retirada per ser transaccionada i aprovada per majoria, 31

esmenes han estat retirades i, finalment 1 esmena no ha estat aprovada.

Així mateix, i durant la tramitació de la Proposició de Llei, la comissió ha adoptat per unanimitat els següents acords:

Primer, per coherència amb les esmenes 15, 16 i 19 retirades per transacció i aprovades per unanimitat, la comissió ha acordat substituir en tot el text el terme "voluntari" pel terme "persona voluntària".

Segon, per coherència amb l'esmena 25, retirada per transacció i aprovada per unanimitat, la comissió ha acordat substituir en tot el text el terme "organització" pel terme "entitat".

Tercer, per coherència amb l'esmena 39, retirada per transacció i aprovada per unanimitat, la comissió ha acordat afegir una disposició final al text.

Quart, per coherència amb l'esmena 66, retirada per transacció i aprovada per unanimitat, la comissió ha acordat canviar el nom de "Comitè del voluntariat andorrà" pel de "Comitè andorrà del voluntariat".

Cinquè, per coherència amb l'esmena 71, retirada per transacció i aprovada per unanimitat, la comissió ha acordat afegir una nova disposició transitòria al text.

Sisè, per coherència amb l'esmena 76, aprovada per unanimitat, la comissió ha acordat modificar la disposició derogatòria.

Setè, i finalment, la comissió ha acordat per unanimitat esmenar el text amb les correccions ortogràfiques i gramaticals que s'han anat detectant durant la tramitació en comissió.

Del resultat de la votació de les esmenes i dels acords adoptats se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Hem de partir de la base que el voluntariat, com a principal element, responsabilitza a la societat civil dels seus propis reptes socials. És també un element bàsic del compromís actiu i cívic de la societat.

El participar en el voluntariat no solament és una forma d'aprofundir en la democràcia, doncs, tots

junts construïm el benestar social de la comunitat, sinó que impulsa el pluralisme social i polític, i evita la discriminació a l'hora d'assumir els reptes socials, i encara que el voluntariat mai ha de substituir als professionals, sí que assumeix una important tasca de complement i reforç a la vegada que actua com a conscienciador gregari.

En segon lloc, el voluntariat és considerat avui en dia com el tercer sector social. Així, després del sector empresarial -que impulsa i crea llocs de treball, i eleva el nivell adquisitiu dels habitants d'un país-, i a la continuació del segon sector social que n'és la funció pública -que s'encarrega de vetllar pel manteniment i impuls de l'Estat-, trobem aquest tercer sector social que es compon per les ONGs i que té com a finalitat reinvertir els seus beneficis a favor del bé comú.

Aquest sector, conegut com a voluntariat, és un sector emergent i, tal com va dir Walzer -un dels experts més importants del món en filosofia política-: "Les societats democràtiques i fortes es distingiran en el futur per tenir un tercer sector fort, plural i transparent", i és per això que les ONGs estan cridades a jugar un paper cada vegada més important, i és per això també que el voluntariat no pot dependre mai ni del sector empresarial ni del sector públic. Doncs, ha de ser absolutament autònom.

Així, en una època... en una etapa en la que és clar que la despesa pública no creixerà -o no ho hauria de fer-, i que en canvi les necessitats socials s'incrementaran, si aquest dèficit no el cobreix el voluntariat, apareixeran carències socials sense cobrir.

La societat del coneixement, que comportarà la necessitat d'una educació permanent al llarg de la vida, i on els fons públics solament podran garantir la primera etapa d'aquesta educació o les necessitats de capital social, com per exemple la realitat que cada vegada els individus estan més aïllats i depenen menys de la família i que, per tant, cada vegada s'incrementen les necessitats de noves xarxes socials, doncs, l'individu necessita ser recolzat per aquesta xarxa és una tasca que el voluntariat ha d'afrontar.

També, el fenomen del sobreenvelliment on la societat civil cada vegada té una esperança de vida més alta, a l'hora que un augment de les necessitats assistencials o, entre molts altres, els nous reptes intel·lectuals i físics dels joves o les situacions de marginació infantil, fracàs escolar, absentisme o d'aïllament familiar que poden derivar-se, seran també nous reptes a treballar de forma urgent.

Tots ells, marquen doncs, aquest increment de necessitats socials. Tots ells escenifiquen aquesta

necessitat d'ajuda mútua entre voluntariat i poders públics.

Així, mentre que la conseqüència d'un voluntariat feble n'és l'aparició de necessitats sense cobrir i l'aparició d'una societat fràgil, molt necessitada del sector públic i molt poc autònoma, l'enfortiment d'aquest sector comporta una societat civil forta, sinònim d'una estructura social cohesionada, avançada i participativa en la creació i treball dels nous reptes del nostre país.

Per tant, un Estat que impulsa el voluntariat és un país que enforteix la seva societat civil... I a Andorra, la solidaritat sempre ha estat un referent i punt fort de la nostra societat. Exemples com el Somatén, o la tradició en el nostre país d'accions d'ajuda social espontània, com la tradició d'apagar focs als boscos o l'auxili als aiguats -on el veïnatge s'ajudava de forma modèlica-, fan pensar que el nostre país ha de ser en el futur un referent en una manera genuïna d'educació social. Educar la nostra societat en la solidaritat.

Des d'ApC creiem que en el nostre país és un element bàsic de cohesió social i de solidaritat, i que aquests valors tan arrelats en la nostra història no s'han de perdre, sinó al contrari, s'han de potenciar, doncs, el voluntariat no sols és una manera de tornar a la societat part del que tu reps d'ella, sinó també és una forma de cohesionar les persones i educar-les en la solidaritat.

Per últim, i ja acabant, ens sentim orgullosos avui que aquesta Proposició de Llei sigui pionera front la majoria d'ordenaments civils d'altres països quant a l'existència d'un Comitè nacional del voluntariat que pugui posar remei als problemes que sovint afronta aquest sector com n'és la seva atomització, la creació d'arquetips que reconguin les obres del voluntariat o l'impuls i modernització de l'associacionisme.

Reptes que han d'anar sempre acompanyats de la possibilitat de practicar aquesta important tasca tot al llarg de la vida del voluntari. Tots hem de poder donar i rebre de la societat doncs, només així tindrem una societat justa i cohesionada.

Per tot això, i agraïnt tant a les organitzacions de voluntariat del Principat la gran feina feta en el treball d'aquesta Llei com en especial a la presidenta de la Comissió d'Educació, la Sra. consellera Roser Bastida, Andorra pel Canvi votarà sí a aquesta Llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Pel Grup Parlamentari Reformista Sra. Roser Bastida teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

El Consell General, en la sessió del 13 de maig d'enguany, va prendre en consideració la Proposició de Llei del voluntariat d'Andorra.

Aquesta Proposició de Llei és una iniciativa parlamentària del Grup Parlamentari Reformista, que va merèixer, per la seva presa en consideració, l'assentiment de tots els grups parlamentaris de la Cambra. Es tractava d'un text, sorgit del treball essencialment del Comitè del voluntariat andorrà i, tenint en compte la gran participació cívica i solidària dels ciutadans i ciutadanes del nostre país i la seva importància, com s'ha dit, tradició associativa, el Grup Parlamentari Reformista vam creure necessari presentar l'esmentada Proposició de Llei a fi de regular el món del voluntariat i donar-li el reconeixement que es mereix.

La Proposició de Llei del voluntariat, tal com figura en l'informe de la ponent, i tal com s'ha exposat en aquesta Cambra, ha estat objecte de 44 esmenes per part del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i de 32 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i totes elles han estat treballades, discutides i debatudes al si de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports i, com a presidenta de la comissió vull remarcar el treball rigorós realitzat per tots els seus membres i l'esforç de tots plegats per tal d'assolir i consensuar els acords necessaris. Prova d'això, n'és el fet que del total d'esmenes únicament una va ser objecte de votació. Permeteu-me doncs, agrair a totes les conselleres i consellers de la comissió el seu treball i sentit de la responsabilitat que han permès assolir, pensem, una bona Llei ja que un bon text legislatiu és aquell que regula d'una manera clara i precisa i és una eina útil per al ciutadà i per a totes les persones, entitats i institucions que l'han de fer servir.

La Proposició de Llei del voluntariat d'Andorra, d'acord amb el seu plantejament inicial, defineix -bàsicament- el voluntariat, el seu àmbit d'aplicació, els drets i deures de les persones i entitats voluntàries així com dels destinataris de l'acció voluntària, les relacions entre les entitats i les institucions públiques, el seu foment i els principals instruments de promoció i participació. En definitiva, i per primera vegada el món del voluntariat que, sortosament és molt ampli al nostre país, disposarà d'un marc legal que li donarà garanties, cobertura i seguretat jurídica, tal com es mereix.

Hem de ser conscients que aquesta Proposició de Llei s'adreça a milers de persones del nostre país, vist l'important teixit associatiu en un país petit com el nostre. Iniciatives com la d'avui no només contribueixen al foment del voluntariat sinó que reconeixen també totes les persones que de manera altruista dediquen una part del seu temps a millorar el benestar general de la comunitat, així com les que reben col·laboració i ajuda gràcies a la solidaritat i a la generositat dels altres.

En aquest sentit vull remarcar que en una publicació de la Unió Interparlamentària i altres autors, figura clarament que recau sobre els parlaments el suport i el foment del voluntariat i especifica que en l'era de la globalització i, cito textualment traduint-ho al català: *“Avui, més que mai, es requereix l'acció dels parlaments per ajudar a garantir l'entorn més favorable possible per tal que prosperin l'acció cívica i les expressions de solidaritat i de comunitat.”*.

Així doncs, per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Reformista votarà favorablement la Proposició de Llei del voluntariat d'Andorra i desitgem que mereixi el mateix vot favorable per part de tots els altres grups parlamentaris com ja hem vist que ho ha manifestat avui així Andorra pel Canvi.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bastida.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Joan Cartes teniu la paraula.

El Sr. Joan Cartes:

Gràcies Sr. síndic.

En la seva sessió del 17 de desembre de l'any 1985, l'Assemblea general de les Nacions Unides va reconèixer el valor del voluntariat proclamant el 5 de desembre de cada any, com a Dia internacional de les persones voluntàries per al desenvolupament econòmic i social. El fet de la quasi coincidència d'aquestes dates amb el dia en què el Consell General votarà la Llei del voluntariat d'Andorra no deixa de ser un fet merament anecdòtic, però sí que ho voldria destacar per la seva càrrega si més no simbòlica.

Avui doncs, pocs dies després d'aquesta data commemorativa es presenta a votació un text que permetrà al país dotar-se d'una legislació que regula el marc d'actuació de les associacions i de les entitats de voluntariat; una llei que possibilita el foment de l'acció voluntària i del seu reconeixement social. Així mateix, una legislació que afavoreix la superació

del concepte tradicional de voluntariat, un concepte que no es limita a la idea purament assistencial, ni com a una acció o un acte individual o aïllat sinó com a una acció estructurada i organitzada a l'entorn d'unes entitats i associacions sense afany de lucre.

A la vegada, aquesta Llei delimita els drets i els deures dels protagonistes de l'acció voluntària: les entitats, les persones voluntàries i els destinataris de la seva acció; i una llei que fomenta i millora la col·laboració i la coordinació entre les entitats de voluntariat i les administracions públiques.

El treball dut a terme en la comissió legislativa a través de la discussió i el debat de les esmenes presentades, ha permès introduir aspectes de fons importants que han fet millorar substancialment el text original.

De manera sintètica en voldria destacar tres, les que considerem com a més significatives:

S'ha introduït l'obligació que tindrà el Govern cada quatre anys d'aprovar un Pla nacional de promoció del voluntariat, com a un dels elements imprescindibles per al foment del voluntariat.

També s'ha introduït a la Llei la part de responsabilitat que li pertoca als comuns com a administració més propera al ciutadà, pel que fa referència a la promoció, al suport i al foment del voluntariat, evidentment sempre dins de les seves disponibilitats i recursos pressupostaris.

I finalment, s'ha incorporat un nou capítol que contempla un dels eixos fonamentals que nosaltres ja vàrem esmentar el dia de la presa en consideració de la Proposició de Llei; m'estic referint a l'apartat on es fa referència al concepte, als drets i als deures d'aquells que reben l'acció directa de les persones voluntàries i de les entitats de voluntariat: els destinataris de l'acció voluntària, que en definitiva en són els principals protagonistes. Aquesta aportació, al nostre entendre, fa que aquesta Llei es pugui equiparar a les lleis de voluntariat més avançades del nostre entorn.

Avui però, no toca penjar-nos medalles perquè com ja vam dir en la sessió en la que es va prendre en consideració el text presentat pel Grup Reformista, la Llei del voluntariat ja hagués hagut d'estar aprovada a finals de l'any 2007, i també hagués pogut ser presa en consideració, també hagués pogut ser debatuda, també hagués pogut ser consensuada i també hagués pogut ser aprovada en les mateixes condicions que la que avui aprovarem. Per tant, cal que assumim que l'aprovació d'una llei sobre el voluntariat porta, com a mínim, uns tres anys de retard.

Des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata volem destacar el treball de debat en positiu que s'ha realitzat en el si de la comissió legislativa, on s'ha pogut constatar que la voluntat de tots els consellers i conselleres generals era de treballar per a obtenir el millor text legislatiu possible, i agrair especialment la predisposició del Grup Parlamentari Reformista a l'hora d'acceptar i transaccionar una bona part de les esmenes presentades pel nostre grup parlamentari.

No voldria acabar aquesta intervenció, Sr. síndic, sense transmetre un càlid i un sincer homenatge a tot aquell conjunt de persones que des de la seva honestat i des del seu anonim han dedicat al llarg dels anys, o estan dedicant actualment, una part molt important del seu temps lliure a la millora de la nostra societat i el que és més important: sense esperar res a canvi. Sigui des de l'àmbit que sigui: des de l'educació en el lleure, des de l'atenció social i sanitària, des de l'atenció a la diversitat, la cooperació internacional, des de la cultura, des dels esports de base, des de la protecció del medi ambient, o des de la protecció civil, tots ells i elles, els voluntaris i voluntàries d'Andorra no han escatimat esforços per a la transmissió de valors cívics i ciutadans i per al compromís per a aconseguir una societat més justa i més solidària. Tots ells, juntament amb les entitats a les quals pertanyen, contribueixen, segur, a què la nostra comunitat sigui una comunitat veritablement activa.

Desitgem doncs, que la llei que avui aprovarem obtingui a la llarga el fruit que tots voldríem, que no és cap altre que el fet d'esdevenir un instrument útil per a la millora de la cohesió social del nostre país.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cartes.

Alguna intervenció per part del Govern? No hi ha intervenció.

A la vista, doncs, de les intervencions declaro el Projecte acceptat per assentiment de la Cambra. Així doncs, queda el text aprovat.

Passem al punt tercer de l'ordre del dia.

3. Examen i votació de la presa de consideració de la Proposició de llei qualificada de llibertat sindical.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 70/2010, del 19 de novembre; el criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 75/2010, de l'1 de desembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern la Sra. ministra de Sanitat. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei qualificada de llibertat sindical presentada pels grups parlamentaris Socialdemòcrata i Andorra pel Canvi i fa els següents comentaris.

En primer lloc, el Govern vol felicitar els grups parlamentaris que han elaborat aquesta Proposició de llei de llibertat sindical per l'important treball realitzat, per les moltes hores de dedicació esmerçades i pels esforços d'ambdues parts per trobar un acord en aquesta tasca.

El Govern vol afirmar també que és molt important dur a terme el desenvolupament normatiu d'una matèria com la regulació dels conflictes col·lectius que dimanant de la nostra Constitució requeria d'una regulació que establís de manera específica i concreta unes regles del joc que clarifiquessin la forma d'execució i materialització concretat d'aquests drets als diferents agents afectats.

Amb observança dels principis establerts i acceptats pel Principat d'Andorra a través dels diferents convenis internacionals que afecten la matèria regulada.

La Proposició de llei atribueix a les organitzacions sindicals un paper que va més enllà de la representació i defensa dels treballadors en la regulació col·lectiva de les condicions de treball. En aquest sentit, configura el dret de llibertat sindical en dues vessants: l'individual i la col·lectiva. Quant a la vessant individual es refereix al dret dels treballadors a fundar sindicats i a afiliar-se al de la seva elecció, així com romandre al marge de qualsevol organització sindical. La vessant col·lectiva es refereix al lliure exercici de l'activitat dels sindicats de cara a la defensa i promoció dels interessos econòmics que li són propis i la seva participació en la defensa i promoció dels interessos dels treballadors.

El Projecte de llei admet un doble canal de representació dels treballadors en els centres de treball: l'electiu -format pels comitès d'empresa, els delegats de personal i el sindical-, que comprèn les seccions sindicals i amplia els drets d'exercici de l'activitat sindical atribuïts als sindicats a l'adopció de mesures de conflicte col·lectiu, a la participació en els sistemes extrajudicials de solució de conflictes laborals, a la constitució de seccions sindicals o a la promoció d'eleccions a delegats de personal. També

constitueix un avenç en relació a la normativa actualment en vigor.

La definició d'actes d'ingerència lesiu del dret de llibertat sindical enteses com aquelles accions promogudes pels empresaris tendint a fomentar la fundació de sindicats controlats pels empresaris, o aquelles accions adreçades a facilitar als sindicats beneficis o avantatges amb idèntica finalitat.

La nostra conclusió és que el Govern entén que la Proposició de llei objecte d'aquest criteri positiu constitueix un avenç important en relació a la normativa actualment en vigor. Aporta tot un seguit de millores en la línia de possibilitar l'exercici efectiu del dret de lliure sindicació i introdueix els instruments necessaris per fer possible l'acció sindical tant des de la perspectiva individual com des de la perspectiva col·lectiva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bonet.

Intervé per presentar la Proposició de llei... de fet la Proposició de llei ja ha estat presentada per dos grups, doncs, intervé en primer lloc Andorra pel Canvi.

Sí, Sr. Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Si se'ns permet, farem una única intervenció tant per la Proposició de llei de llibertat sindical, com per la modificació del Codi de relacions laborals, doncs, entenem que la modificació del Codi deriva de les repercussions que aquesta primera llei general sobre el dret laboral vigent.

La llibertat sindical, dret que reconeix la Constitució, és un dels pilars de tot país socialment avançat. Anglaterra, fruit de la revolució industrial, va legislar a favor d'aquest dret ja al 1824, marcant una nova etapa en el reconeixement d'aquestes associacions que amb el temps han passat de nuclis reivindicatoris fruit de les condicions del segle XIX, als actuals sindicats que acompanyen les empreses als reptes de modernització i millora, almenys, així hauria de ser.

Aquest Consell General, abans de la creació del Consell executiu l'any 82 ja contemplava diversos esborranys de projectes de decrets relatius al dret de vaga i l'associació sindical. No obstant, aquest procés d'adaptació legislatiu no va esdevenir una realitat fins el seu reconeixement dins el text constitucional i, encara que no absent de polèmica, el primer

Consell post-constitucional havia de legislar sobre aquesta matèria per tal de completar el que el Consell constituïu havia iniciat.

Les dues proposicions de llei avui a debat sorgeixen en primer lloc de la intenció d'acabar una feina iniciada ja fa quasi divuit anys i que, per raons que no venen al cas, no es va poder efectuar. En segon lloc, i doncs, tota evolució comporta la necessitat d'adequar l'ordenament a la realitat present, neix de la voluntat dels grups parlamentaris que les hem presentades de formular un model social avançat que concordi amb el nivell d'exigència del nostre entorn immediat com en són les directives europees relatives al Dret laboral recollides en la Carta comunitària dels drets fonamentals dels treballadors o el Protocol de política social annex al tractat de la Unió.

Abans parlàvem del tercer sector, el del voluntariat, ara ens toca tractar el primer d'aquests, el sector privat. I és que és de la confluència dels interessos tant de treballadors com d'empresaris d'on neix aquest sector. Neix de l'equilibri entre la producció, el guany i el repartiment equitatiu per tal que l'empresari segueixi essent emprenedor i el treballador pugui assolir un creixement personal i professional al mateix temps que, com a primer consumidor del mercat, dinamitza l'economia autoalimentant el mateix sistema. Són, segons una lectura continental, socis en els beneficis.

Tècnicament, sortim de la premissa que els sindicats són, avui en dia, absolutament imprescindibles doncs, solament aquests poden canalitzar de manera harmònica la interacció amb els empresaris.

Així, avui en dia l'empresari ja no pot tenir un interlocutor per cada treballador, i és a través de la unió d'aquests el que facilita la interacció i el compromís amb la mateixa empresa, fet que comporta una major implicació com a conseqüència de tenir una major informació.

No obstant, és també important remarcar que tota legislació ha de ser pensada segons l'entorn sociopolític en què es desenvolupa i que, per tant, no val ni és aconsellable copiar legislacions estrangeres doncs, s'han formulat des d'una realitat diferent i unes necessitats altres que les andorranes. Certament, i fent en part un *mea culpa*, si s'intenta, quasi amb calçador, implementar en un territori una llei que respon a uns conflictes que no li són propis, l'únic que s'aconseguirà serà importar tals conflictes.

A més, tot desplegament dels drets fonamentals s'ha de fer des de l'absoluta consciència què aquestes lleis no poden ser mai partitocràtiques. Si fos així, comportaria que a cada legislatura es canviessin una i altra vegada els principis fonamentals d'aquests

drets, portant a l'ordenament un greuge i una inseguretat del tot ineficient per arribar al propòsit que d'aquí se'n desprèn.

Vistes les últimes declaracions del Govern d'Andorra, decau per tant la urgència impetuosa de cremar etapes vista la no convocatòries d'eleccions. Decau doncs, la necessitat d'accelerar el debat, sinó que aquest pot fer-se de forma racional i buscant aquest major consens que abans esmentàvem vital per aconseguir que aquesta Llei sigui perdurable en el temps i no tant sols una llei de partit.

Així, i per tal d'aconseguir un doble propòsit, nosaltres mateixos demanarem una pròrroga al termini d'esmenes. Per una banda, per tal de donar temps a tots els consellers generals a estudiar-les i presentar-hi totes aquelles esmenes que millorin els presents textos i que donin una major seguretat, tant als treballadors com als empresaris, del compliment dels principis que han inspirat aquesta llei. Per altra banda, per poder reunir-nos amb els diferents agents socials del país, com en són els sindicats i les associacions d'empresaris, per tal de poder introduir aquelles esmenes que ajudin també a millorar, completar i afinar el desplegament de drets tant importants com els presents, doncs, totes les bones construccions, i en especial el desplegament dels drets fonamentals, han de tenir bons fonaments i bons pilars i en cap cas es poden edificar sobre la pressa i la negació del diàleg.

Ja acabant, i en primer lloc, aquesta Llei s'ha de basar en el principi fonamental d'estar profundament arrelada en la representativitat real dels agents socials, doncs, només aquesta representativitat atorga l'autoritat suficient per exercir aquest mateix poder, doncs, mai una llei pot atorgar un poder que no sigui proporcionalment igual a aquesta autoritat real.

En segon lloc, la Llei s'ha de construir sota el precepte democràtic de l'elecció, i no del nomenament. Així, admetria el poble andorrà que els consellers generals fossin nomenats pels partits i no elegits pel poble? Doncs, de la mateixa manera, els sindicats han d'emanar també de l'elecció i no del nomenament, doncs, són aquests elegits els que estan legitimats per negociar convenis col·lectius ja que tenen l'autoritat suficient rebuda per la mateixa elecció entre tots els treballadors per pactar condicions laborals del col·lectiu.

En tercer lloc, existeix un *a priori* segons el qual tot empresari amb voluntat de tirar endavant un projecte empresarial necessita la implicació dels seus treballadors per una doble via: d'una banda, a través de la motivació; d'altra banda, pel recurs del compromís social mitjançant l'acord a través del

pacte amb els representants legals dels seus treballadors basat en la implicació i la transparència per tal de poder ser conscientment responsables de les repercussions que comporten els seus actes. I és que la ignorància fomenta la desconfiança sistemàtica i per tant, el canvi de mètode d'interacció entre uns i altres és fonamental per afermançar tant la cohesió social com la solidesa de la nostra economia.

Així, i creient fermament que el diàleg s'ha d'iniciar, però creient també que s'ha d'obrir de forma ampla per aconseguir lleis socials, votarem sí a la presa en consideració d'aquesta i la següent Proposició de Llei tot i que ens reservem el dret a presentar-hi esmenes a l'articulat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Per defensar també la Proposició de Llei, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

La llibertat sindical encaminava la defensa dels drets econòmics i socials dels treballadors, és un dret que tots els estats democràtics tenen incorporat en el seu *corpus legal*.

A Andorra la llibertat sindical està expressament reconeguda per la Constitució com un dels drets fonamentals de la persona.

Cal dir també que, de forma implícita, aquest dret forma part del nostre ordenament des de molt abans, des del moment en què el Consell General decideix reconèixer la Declaració universal dels drets humans i declarar que els principis continguts en la mateixa seran d'aplicabilitat en tot el territori andorrà, o si es vol ser més estricte des del dia que es promulga la Llei sobre els drets de la persona.

Tanmateix la manca d'una veritable regulació fa que el seu exercici es vegi encara avui limitat a una mínima expressió.

Durant la passada legislatura a finals del 2008, el Consell General va aprovar sense els vots del Grup Parlamentari Socialdemòcrata un projecte de Llei que pretesament volia regular la llibertat sindical, una Llei que ha estat qualificada per algun sindicalista del país, amb encert segons el nostre criteri, com a llei per a limitar la llibertat sindical.

Aquesta Llei actualment en vigor obvia algun dels elements essencials per poder fer efectiu de forma completa i garantista el dret que es volia regular.

Aquesta circumstància és la que ens ha portat a la necessitat de presentar conjuntament els grups parlamentaris d'Andorra pel Canvi i Socialdemòcrata aquesta Proposició de Llei que inclou la regulació dels aspectes que voluntàriament es van deixar de banda en el text presentat per l'anterior Govern i que avui posem a la consideració de la seva presa en consideració en el si d'aquesta Cambra.

Una Proposició de Llei que ha estat treballada i consensuada en el si d'una comissió formada per membres del Partit Socialdemòcrata i per membres de la plataforma d'Andorra pel Canvi.

Des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en primer lloc volem dir que, malgrat haver hagut de canviar d'interlocutors a les acaballes de la negociació, voldríem agrair avui des d'aquí l'esforç fet per les persones que en representació d'Andorra pel Canvi varen treballar des de l'inici ara fa molts mesos i fins ben passat l'estiu.

Entrant ja en els canvis concrets proposats en el nostre redactat el primer canvi significatiu que fem és el d'atorgar els sindicats més representatius i els representatius a part del dret a poder negociar col·lectivament, el dret a adoptar mesures de conflicte col·lectiu, particularment el dret de vaga, el dret a promoure eleccions a delegats de personal i el dret a participar en els sistemes extrajudicials de solució de conflictes laborals.

Haver privat als sindicats d'aquests drets fins ara no fa més que confirmar que ara fa dos anys l'anterior majoria liberal va apostar per una regulació que es va voler infantar mutilada i en desacord amb la normativa internacional vigent.

Un altre canvi significatiu és la creació de seccions sindicals dins de l'empresa. Aquestes seccions sindicals agrupen formalment el conjunt d'afiliats al sindicat en l'àmbit de l'empresa o del centre de treball.

I la creació de la figura dels delegats sindicals ja que les seccions sindicals tenen dret a escollir entre els seus afiliats d'un a tres delegats sindicals a les empreses grans. Tant les seccions sindicals com els delegats sindicals són bàsics per poder desenvolupar el moviment sindical. Era inacceptable que aquestes figures no estiguessin contemplades i regulades.

Un altre canvi és que els sindicats, sigui quin sigui el nivell de representativitat, tenen reconeguts en l'àmbit de l'empresa o del centre de treball els drets següents: negociar col·lectivament, adoptar mesures

de conflictes col·lectius particularment exercir el dret de vaga i, molt important i imprescindible, promoure eleccions a delegats de personal.

Ens ha semblat també imprescindible regular també de forma més concreta les garanties per a l'exercici de la llibertat sindical. Aspectes com la prohibició de possibles actes d'ingerència per controlar o beneficiar certs sindicats, o la necessitat d'oferir les degudes garanties laborals a les persones que càrrec electes ja siguin en el si del sindicat o com a delegats sindicals han de merèixer, encara que sigui de forma succinta, una esmena a l'articulat de la Llei.

Aquesta Llei reconeix el dret de vaga que regulem a la modificació del Codi de relacions laborals i reconeix, com no pot ser d'altra manera, que els principals actors per a la negociació col·lectiva, sobretot a nivell sectorial, són els sindicats.

Com poden apreciar en aquest text presentat pels grups parlamentaris d'Andorra pel Canvi i pel Socialdemòcrata només pretenem introduir unes petites millores que pretén que permetin apropar la nostra legislació als estàndards mínims europeus en aquesta matèria.

No volem assentar les bases de cap revolució, ni anar al límit de la regulació de la llibertat sindical sinó al contrari, hem optat per un text de mínims més ençà del qual la Llei es converteix en una paròdia de legislació com és l'actual ja que el reconeixement explícit d'uns drets sense oferir a l'hora els mitjans per a què ens puguin ser portats a la pràctica de forma efectiva significa una burla per a totes les persones que es podrien haver acollit a l'exercici dels mateixos, i alhora i una vegada més, el peculiar establiment d'unes prestacions d'unes preteses especificitats que no poden ser enteses ni a casa nostra ni, sobretot, més enllà de les nostres fronteres.

Acabo d'escoltar atentament el Sr. Carles Enseñat del grup parlamentari que ha presentat amb nosaltres aquesta Proposició de Llei. Jo ja ho he dit ara en la meva intervenció que volia donar les gràcies, no? als membres de la comissió negociadora d'Andorra pel Canvi. Sé que el Sr. Carles Enseñat, doncs, per circumstàncies doncs, que no ens toquen avui parlar-ne, es va incorporar i vam passar l'estiu en aquestes comissions però jo li voldria recordar que ja vam tenir una roda de converses tant amb les patronals, diguéssim, amb la CEA i la PIME també estava convidada i també la vam tenir amb els sindicats i ja els hi vam exposar i els hi vam exposar a grans trets el que era aquesta Llei de llibertat sindical i les demandes que fèiem per poder tenir convenis... per poder treballar amb convenis col·lectius, per poder negociar convenis col·lectius tant a nivell d'empresa com a nivell sectorial, les

peticions que se'ns feien són les peticions que hem incorporat en aquesta Llei i també m'ha sobtat molt, doncs, el fet que ara demani una pròrroga per presentar-la perquè en el si del consens, en el si de la negociació ens vam posar d'acord en demanar-ho amb tràmit d'urgència, vam donar diguéssim, no voldria dir-ho així, però la nostra paraula... en fi, que tots estàvem d'acord en què això seria amb tràmit d'urgència perquè és una legislatura amb la que s'està parlant de moltes coses importants evidentment: s'està parlant de les finances, s'està parlant del sistema fiscal, però s'estava parlant molt poc del desenvolupament del títol II de la Constitució, un desenvolupament que el Grup d'Andorra pel Canvi, doncs, l'utilitza molt sovint i ens va semblar que demanar-lo per urgència seria la manera que aquesta Llei i la que discutirem després, doncs, que es pogués aprovar quan més aviat millor que era en aquell moment i havia sigut sempre -durant tota la negociació amb la comissió- doncs, havia sigut sempre la nostra voluntat, per això m'ha sobtat. Nosaltres, al contrari, ja avisem avui des d'aquí que no farem cap esmena per agilitar el tràmit perquè aquesta Llei es pugui aprovar quan abans millor, si cal habilitar dies n'hauríem d'habilitar però ho torno a repetir, estem parlant molt de sistemes financers, estem parlant molt d'intercanvi de dades fiscals, estem parlant de fiscalitat però ja ens estaria bé que tots plegats també parléssim de coses socials, d'aquestes coses que els hi arriben doncs, a la gent, que els hi sembla menys... que els hi fa menys números però que realment és el que crec que hauríem de fer els vint-i-vuit que estem aquí assentats.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

Pel Grup Parlamentari Reformista el Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Inexorablement la discussió que farem per l'admissió a tràmit d'aquesta primera Llei segurament hi hauran aspectes que es reproduiran en el punt següent de l'ordre del dia. Intentaré ser el màxim original possible en aquesta primera intervenció i amb la segona feina força difícil, però cregui'm que ho intentaré.

He escoltat el criteri del Govern que s'ha publicat en el Butlletí del Consell i la defensa de la Proposició de llei que han fet els seus promotors parlamentaris, i en

primer lloc voldria comentar el que he vist com s'ha desenvolupat la present legislatura, sense cap mena de dubte, un fet excepcional: els dos socis d'investidura que no s'han posat d'acord en cap assumpte, important si no menys, la Llei d'intercanvi de dades, la fiscalitat o el pressupost per citar altres exemples de molta importància, ho fan ocupant primeres planes de diari per desenvolupar i els hem escoltat ara l'article 18 de la Constitució andorrana oblidant, penso, en part interessadament que, des de fa dos anys és vigent la Llei 33/2008 qualificada de llibertat sindical a Andorra.

Recordo que la Llei qualificada de llibertat sindical i vigent a Andorra va ser objecte d'una esmena a la totalitat per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en la darrera legislatura proposant un text alternatiu que és pràcticament el mateix que es presenta avui.

Constato també per a lamentar l'aritmètica parlamentària, ja s'ha dit, que la Proposició de llei s'admetrà a tràmit amb el procediment d'urgència. Els promotors de la iniciativa els hi déu semblar, doncs, que és urgent legislar amb procediment d'urgència, valgui la redundància, sobre aquest tema derogant una llei i promovent-ne una altra.

Quines són les mancances en el nostre ordenament que fan que aquesta decisió es pugui compartir? Per respondre a aquesta pregunta cal superar segurament aspectes demagògics que acompanyen moltes declaracions sobre aquest tema, i comparar textos, veure si l'ha afegit al canviat, al nou... té la suficient entitat com per promulgar un text que derogui l'anterior més enllà que s'estigui o no d'acord amb algun dels preceptes que es regulen.

Malauradament el criteri del Govern no ens aporta massa informació, per no dir manifesta desinformació, i interessada desinformació m'atreveixo a dir.

Comença el Govern felicitant -i el torno a citar: "En primer lloc el Govern vol felicitar els grups parlamentaris que han elaborat aquesta Proposició de llei de llibertat sindical per l'important treball realitzat, per les moltes hores de dedicació esmerçades i per l'esforç d'ambdues parts per trobar un acord en aquesta tasca.". Sorprenent ensabonada que no es correspon amb el volum de feina que representa.

Renumerar l'article 2 i 3, millorar el redactat del punt 4 de l'article 6, millorar el redactat del punt 2 de l'article 7, eliminar el punt e) de l'article 10 i suprimir una disposició addicional -que és l'única diferència que he trobat amb el projecte alternatiu que va presentar el Grup Parlamentari Socialdemòcrata-, no em sembla que justifiqui, torno a dir, l'ensabonada.

No vull ni pensar quins hauríem de ser els adjectius qualificatius per la feina normal de qualsevol comissió en tràmit d'esmenes en qualsevol llei. No vull ni pensar quins adjectius hauria de fer servir.

El Govern ens explica quins són els avenços que aporta la nova regulació en comparació amb la regulació actualment més enllà de referir-se als conflictes col·lectius i la vaga.

El criteri del Govern s'equivoca quan manifesta: "La Proposició de llei atribueix a les organitzacions sindicals un parer que va més enllà de la representació i defensa dels treballadors en la regulació col·lectiva de les condicions de treball; en aquest sentit configura el dret de llibertat sindical en dues vessants: l'individual i la col·lectiva.", això és el que diu el criteri del Govern.

El Govern obliga, penso que intencionadament, que aquest punt ja està regulat en el nostre ordenament. En l'article 12 de l'actual Llei diu, entre altres coses, en el seu punt 1: "La major representativitat sindical reconeguda en determinats sindicats els confereix una posició jurídica singular als efectes de participació institucional i d'acció sindical."... diu altres coses i en el punt 3 diu: "L'organització sindical queda en la consideració de sindicat més representatiu -segons l'apartat a)- i tenen dret a exercir la representació institucional davant de les administracions públiques o altres entitats i organismes oficials participant en la negociació col·lectiva en els termes previstos en el Codi de relacions laborals i a tenir successions, etc, etc."

El criteri de Govern es torna a equivocar quan diu: "Quan a la vessant individual es refereix els drets dels treballadors a fundar sindicats i a afiliar-se al de la seva elecció així com a romandre al marge de qualsevol organització sindical. La vessant col·lectiva es refereix al lliure exercici de l'activitat sindical de cara a la defensa i promoció dels interessos econòmics que li són propis i la seva participació amb la defensa i promoció dels interessos dels treballadors.". El Govern torna a oblidar que aquest punt ja està regulat en el nostre ordenament. L'article 1 de la Llei actual diu: "Dret de sindicació. Tots els treballadors tenen dret a constituir organitzacions sindicals de la seva lliure elecció amb la finalitat de protegir, promoure i defensar els seus interessos econòmics i socials i també a afiliar-s'hi o separar-se lliurement de conformitat amb els estatuts d'aquestes organitzacions."

La mateixa Llei diu en el seu article 2: "Els treballadors són lliures d'afiliar-se a l'organització sindical que vulguin amb l'única condició de respectar els estatuts i també són lliures de separar-se de qualsevol organització a la que estiguin afiliats.". Ningú pot ser obligat a afiliar-se a un sindicat.

La mateixa Llei diu en l'article 6: "Per constituir una organització sindical es requereix l'acord mínim de tres

treballadors que han de manifestar la voluntat de constituir-la i dotar-se d'uns estatuts on s'expressin les regles d'organització i funcionament de l'organització. Les persones que vulguin constituir una organització sindical han de ser majors d'edat, a) de nacionalitat andorrana, b) de nacionalitat estrangera residents a Andorra legals durant un període mínim de dos anys" precepte que, tot sigui dit, desapareix a la nova proposta. No cal tenir dos anys de residència a Andorra per fer l'anterior idea.

El criteri de Govern es torna a equivocar, i en aquest cas parcialment... parcialment, quan manifesta: "També constitueix un avenç en relació a la normativa actualment en vigor, la definició d'actes d'ingerència lesius del dret sindical, enteses com aquelles accions promogudes pels empresaris, tendents a fomentar la fundació de sindicats controlats pels empresaris o aquelles accions adreçades a facilitar als sindicats beneficis o avantatges amb idèntica finalitat.". Bé, recordo que hi ha un article 16 que diu i que fa referència a la discriminació i que diu: "Són nuls i sense efecte, als preceptes reglamentaris: les clàusules de convenis col·lectius, els pactes individuals i les decisions unilaterals de l'empresari que continguin o suposin qualsevol mena de discriminació en l'ocupació de l'exposició de treball tant si són favorables com si són adverses per raó de l'adhesió o no adhesió amb un sindicat.". També parla de la Llei de la tutela jurisdiccional: "Tota persona o sindicat que consideri lesionat els seus drets a la llibertat sindical per l'actuació de l'empresari, associacions empresarials, les administracions públiques, etc, etc, pot sol·licitar la tutela dels drets". Si bé és veritat, s'ha de dir tot, que hi ha una nova proposta que és que..., i no es deia en l'actual ordenament, que és l'article 13 de la Proposició de llei que: "Es consideren lesions a la llibertat sindical tots aquells actes d'ingerència que tinguin com a finalitat fomentar la fundació de sindicats controlats pels empresaris o les seves associacions...", per això deia que el criteri era parcialment equívoc.

El criteri del Govern no s'equivoca quan manifesta en el seu criteri: "... amplia els drets d'exercici de l'activitat sindical atribuïts als sindicats a l'adopció de mesures de conflicte col·lectiu...". Efectivament l'actualment ordenament jurídic no contempla els conflictes col·lectius i la vaga.

Bé, un cop comentat el següent criteri val la pena comparar les novetats que aporta l'actual Proposta i que hauria de merèixer derogar la llei existent en la seva totalitat fent prosperar la nova llei que avui se'ns presenta a tràmit.

Analitzem, doncs, les modificacions en la decisió proposada i si aquestes modificacions justifiquen una llei que substitueixi en la seva totalitat a l'anterior.

A alguns aspectes ja m'hi he referit parcialment quan comentava el criteri del Govern, però ara ho voldria fer amb una miqueta més de profunditat. Permeti'm, doncs, que llegeixi alguns preceptes que regulen els dos textos i que en la meua modesta opinió diuen exactament el mateix... no amb les mateixes paraules però exactament el mateix. Per no cansar-los excessivament no els llegiré tots perquè, de fet, un vuitanta per cent diu més o menys el mateix.

En relació a l'aspecte de la llibertat sindical. La Proposició diu en el seu article 1: *"La llibertat sindical inclou: a) el dret dels treballadors a fundar sindicats lliurement; b) el dret dels treballadors a afiliar-se lliurement als sindicats; c) el dret dels treballadors i dels sindicats a l'acció sindical."*

La llei en vigor diu: *"Tots els treballadors tenen dret a constituir organitzacions sindicals de la seva lliure elecció amb la finalitat de protegir, promoure i defensar els seus interessos econòmics i socials, i també a afiliar-se o separar-se lliurement de conformitat amb els estatuts d'aquestes organitzacions."* La mateixa llei diu: *"Els treballadors són lliures d'afiliar-se a l'organització sindical que vulguin amb l'única condició de respectar els seus estatuts, i també són lliures de separar-se de qualsevol organització."*

Les dos lleis parlen del número de treballadors que cal per formar una organització sindical.

La Proposició en el seu article 2, diu: *"Per constituir una organització sindical es requereix l'acord mínim de tres treballadors que han de manifestar la voluntat de constituir-se i dotar-se d'uns estatuts on s'expressin les regles d'organització i funcionament de l'organització."*

I la llei actual diu: *"Per constituir una organització sindical es requereix l'acord mínim de tres treballadors que han de manifestar la voluntat de constituir-se i dotar-se d'uns estatuts on s'expressin les regles d'organització i funcionament de l'organització. Les persones que vulguin constituir una organització sindical han de ser -ja ho he dit abans- de nacionalitat andorrana o amb dos anys de residència."*, etc, etc, etc, i en podria trobar moltíssimes, moltíssimes.

Ara bé, en honor de la veritat hi han preceptes que canvien i també els vull comentar.

La Proposició de llei fa esmena als representants sindicals, al percentatge que cal per assolir una determinada representació sindical, i diu el següent: *"La representativitat sindical, en els nivells que s'estableixen a continuació, atorga als sindicats una singular posició jurídica als efectes de determinar els seus drets d'acció sindical."* I continua: *"Tenen la consideració de sindicats més representatius els que disposin, com a mínim, del quinze per cent dels delegats de personal o membres de comitès d'empresa escollits a*

les eleccions o representants dels treballadors a l'empresa en tot l'àmbit del principat d'Andorra."

També diu que: *"Tenen la consideració de sindicats representatius els que disposin en un àmbit sectorial determinat, com a mínim, del vint per cent dels delegats de personal o membres dels comitès d'empresa escollits a les eleccions a representants pels treballadors."*

I la llei diu... l'actual: *"La major representació sindical reconeguda a determinats sindicats es confereix una posició jurídica singular a efectes de participació institucional i d'acció sindical."* I, diu: *"Tenen la consideració de sindicats més representatius els que contin amb un mínim del deu per cent... del quinze al deu dels delegats en còmput global."* I el punt 3 diu: *"Les organitzacions sindicals que tenen la consideració de sindicats més representatius, segons l'article anterior, tenen dret..."*, etc, etc. Curiosa forma... curiosa forma de pujar la representativitat sindical augmentant els líndars.

També és veritat... també és veritat que la llei aporta novetats que algunes es poden compartir i altres no. La més cridanera és que: *"Els sindicats... -diu la llei-, sigui quin sigui el seu nivell de representativitat, tenen reconegut en l'àmbit de l'empresa els següents drets: negociar col·lectivament en els termes previstos en la normativa reguladora; adoptar mesures de conflicte col·lectiu -particularment en l'exercici de vaga, en els termes previstos, evidentment-, i promoure eleccions a delegats de personal -en els termes previstos, evidentment."* És nou en la mesura en què la llei en vigor reserva aquest dret als sindicats més representatius, no a qualsevol sindicat. És a dir, qualsevol sindicat pel fet de ser-ho, sigui quina sigui la representativitat, té aquests drets.

En resum, derogar la llei 33/2008, qualificada de llibertat sindical, amb l'excepció dels articles 7, 8 i 9 que són relatius al registre d'organitzacions no ens sembla bé. El canvi més substancial, més novedós, més important que és la possibilitat d'adoptar mesures de conflicte col·lectiu i convocar vagues, no justifica en absolut una derogació de la sessió actual, n'hi hauria prou, al nostre entendre, en afegir en la llei actual en adoptar mesures de conflicte col·lectiu amb l'escaient regulació que estableixi clarament quines són les responsabilitats davant de situacions, i algunes de molt recent record com la viscuda, per al bloqueig de l'espai aeri a Espanya, amb una acció que tothom ha qualificat de criminal.

Francament, penso que tot plegat s'inscriu més en una acció de màrqueting sindical, intentant presentar el projecte com la clau de volta de l'acció sindical, fet absolutament fals com penso que he explicat abastament en el meu exposat.

Repeteixo, és més assenyat afegir a la normativa actual la necessària regulació de mesures de conflicte col·lectiu i reconèixer l'evidència que els aspectes que pretén regular la Proposició de Llei, avui a debat, ja estan en part regulats i, per tant, l'autoproclamat i repetit qualificatiu -i aquest el poso jo- de pares fundadors del desplegament de l'article 18 de la Constitució no s'escau per molt que li pesi al ministeri de la propaganda.

Pel que acabo de dir el Grup Parlamentari Reformista votarà contra l'admissió a tràmit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Hi ha alguna intervenció per part del Govern? No hi ha intervenció.

Pels grups parlamentaris? No hi ha intervenció.

Sí, qui? Sra. Mariona González, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

No m'estranya, doncs, que no la prenguin en consideració. Ara, m'ha sobtat la seva intervenció perquè, primer, em pensava que estaven debatent la Llei, sort que al final hi ha dedicat una mica del seu temps perquè semblava que estaven debatent, doncs, el criteri del Govern, i l'actual Llei que crec que no cal perquè ja està en vigor.

I després jo li voldria contradir en un aspecte, vostè diu que l'ordenament jurídic actual no contempla la regulació del dret de vaga; doncs, jo li diria que l'ordenament jurídic actual sí que el contempla l'exercici del dret de vaga excepte que, vostè Sr. Serra i el seu Grup Parlamentari Reformista, considera que la Constitució no forma part de l'ordenament jurídic, eh? Jo crec que sí que el contempla.

Després vostè m'ha parlat dels percentatges. Miri, els percentatges en aquesta reunió que vam fer la comissió negociadora del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i del Partit Socialdemòcrata, doncs, vam anar a veure els sindicats i ho vam fer amb ells conjuntament. Jo crec que és una bona manera de fer una llei que els hi pertany només als sindicalistes, parla-ho amb els sindicats. Als sindicats els hi va bé que canviéssim aquests percentatges i és el que vam fer. I, jo crec que sí que precisament aquest text... aquest text que avui presentem i al que vostès no donen suport precisament sí que és la clau de volta. Si no entenen que aquest text és la clau de

volta, doncs, és que Sr. Serra no han entès res del que és el moviment sindical... no ho han entès, perquè fa dos anys pràcticament, al mes d'abril farà dos anys que està en vigor aquesta Llei i la del Codi de relacions laboral amb tot el que pertany a l'acció sindical i ja s'ha vist i s'ha demostrat -i després en parlarem en la segona proposició de llei- que no ha servit de res, no ha avançat, el moviment sindical aquí a Andorra no ha avançat i estem al segle XXI, Sr. Serra, no estem al segle XIX.

Llavors, jo crec que sí que és la clau de volta i el més assenyat seria, ja que vostè abans ha dit que m'ha semblat una mica despectiu, que no sabia perquè tantes felicitacions si tot plegat això era un "plis, plas", era molt poca feina... Doncs, jo crec que l'assenyat seria, doncs, fer-hi esmenes, d'aportar les coses que vostès consideressin necessàries i tirar-ho endavant que és el que estan demanant tots els sindicats i els sindicalistes i molts treballadors que per ara, perquè no tenen una protecció i unes eines per desenvolupar el moviment sindical, no s'han pogut sindicalitzar.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

Pel Grup Reformista, Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament Sra. González té vostè raó, el dret de vaga és vigent i potser no he matisat prou: es tracta de regular aquest dret de vaga i establir com i de quina manera... com i de quina manera es pot exercir.

Entenc el dret de vaga... -i això ja que vostè diu que jo no entenc res permeti'm que jo també digui que vostè tampoc entén res en algunes coses-, entenc el dret de vaga com la culminació d'un procés no reeixit no com una eina de caire polític que de vegades de la lectura de les propostes que hi han aquí se'n pot desprendre.

Diu que vostè va anar a veure els sindicats i que com que els sindicats li van dir que pugés el límit del 10 %, al 15 % i al 50 % vostè ho va fer... doncs, no sé perquè no estan aquí els sindicats legislant, jo pensava que el calia fer, pels grups parlamentaris, era escoltar les propostes, passar-les pel seu filtre i decidir, no? Això per contestar.

A mi no em sembla bé. Jo crec que està bé que el nivell de representació sigui més baix de la mateixa manera que no em sembla bé que s'abaixi el nivell de representació dels sindicats per fer servir la paraula

que tothom entén: els sindicats de classe. És clar, si vostè, a més a més, el que vol és fomentar els sindicats de classe... home, es normal! ja tan se val que les lleis les facin directament els sindicats, que és el que no em sembla oportú.

Una altra cosa que també sorprèn, a vostè li sobta alguna cosa, a mi hi ha una cosa que em sobta i em sobta desagradablement, perquè ara em demana o ens diu que de la meua intervenció no se'n pot desprendre que no faci esmenes... Doncs, si no fa ni deu minuts que vostè volia entrar això a tràmit d'urgència i en un "plis, plas" aprovar-ho posant-nos cara a la paret... perquè vostè coneix perfectament el Reglament, Sra. Mariona, i sap que amb això que ens està proposant està en una contradicció absolutament flagrant. Si vostè demana i obté la qualificació d'urgència d'un text que sap perfectament que redueix a la meitat els tràmits del Consell i després ens diu que fem esmenes i el treballem, això sí en set dies, quan vostès porten m'ha semblat recordar al voltant de divuit mesos... home! curiósíssima simetria de tracte.

Res més Sr. síndic, moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Iniciem, doncs, un altre torn d'intervencions.

Per Andorra pel Canvi no hi han intervencions?

Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies.

Doncs, miri jo crec que estan publicades des del dia 19, d'aquí tres dies farà un mes, i de l'anàlisi que ha fet vostè de les dues lleis jo crec que han tingut temps per mirar-se-les, i a sobre ara tenen set dies i mig més, hàbils. És a dir, no és que jo pretengui tramitar-ho amb tràmit d'urgència, no ho pretenc jo, ho vam pretendre els dos grups parlamentaris i ho vam entrar i la Sindicatura ens ho va... -vostè també coneix el Reglament o l'hauria de conèixer-, la Sindicatura ens ho va acceptar, però han tingut un mes per llegir-se-les, se les han llegit perquè vostè ha fet un anàlisi exhaustiu i em consta que en una feina tan fàcil que no sé perquè hi hem esmerçat tants mesos, doncs, fer-hi esmenes també seria un "plis, plas".

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Per Andorra pel Canvi, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sra. Mariona...

El Sr. síndic general:

Pel Grup Reformista, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sra. González, deixi'm per mi valorar si puc fer o no puc fer... No em vingui a manar com he de fer la feina, i si la puc fer.

Ja sé que vostè, pel que veig, em considera una persona molt capaç perquè diu que sóc capaç de en un "plis, plas" tornar i llegir-m'ho, que ja m'ho sé, que ho puc fer i que puc fer les esmenes. Home, alguna se'n hauria de fer... alguna se'n hauria de fer perquè de la lectura se'n desprenen errors, ja no coses que diguis "no hi estic d'acord", no?, errors... N'hi ha un de flagrant que, bé, que jo crec que s'hauria de contemplar en algun lloc sobretot en com es resol, i com es comptabilitzarà quan s'escaigui, la comptabilització del percentatge per esdevenir més representatiu, no? perquè no queda clara la globalitat, etc.

Però bé, no és el motiu. Jo només em volia queixar i dir-li que, home! deixi'm a mi valorar si tinc molta o poca feina, si podré o no podré fer les esmenes, si passaré un dia o dos i ho torno a dir, no m'apliqui aquesta simetria de tracte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Passem, doncs, a la votació de la presa en consideració.

Vots a favor de la presa en consideració?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

17 vots a favor i 11 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat es pren en consideració la Proposició de llei. En conseqüència s'obre un termini d'esmenes de set dies i mig per a presentar

esmenes que no poden ser a la totalitat, vist que la Sindicatura va donar la tramitació d'urgència.

Passem acte seguit al punt número 4.

4. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals.

La Proposició de Llei fou publicada en el Butlletí número 70/2010, del 19 de novembre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 75/2010, de l'1 de desembre.

Pel criteri del Govern intervé la Sra. Bonet. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de Llei de modificació de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, presentada pels grups parlamentaris Socialdemòcrata i d'Andorra pel Canvi i fa els següents comentaris.

La Proposició de Llei de modificació de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals adapta el contingut del títol IV, referit als drets col·lectius, a les modificacions que es pretenen introduir en l'àmbit de la llibertat sindical mitjançant la Proposició de Llei qualificada de llibertat sindical.

A l'entendre del Govern una de les novetats més rellevants del text és l'extensió de la materialització efectiva de l'exercici dels drets col·lectius a totes les empreses, amb independència de la seva dimensió, en contraposició amb la normativa actualment en vigor que limita la possibilitat d'elecció de delegats de personal a aquelles empreses de més de vint treballadors.

La modificació de la Llei del Codi de relacions laborals entronca amb una concepció moderna de les relacions laborals, que es planteja des de la perspectiva del diàleg i de la concertació permanent. En aquest sentit assenta les bases que permeten el desenvolupament de l'acció sindical no només a través dels delegats de personal elegits en l'àmbit de l'empresa sinó també dotant de capacitat d'iniciativa l'actuació externa mitjançant les organitzacions sindicals, sempre sota el principi d'acceptació dels treballadors de l'empresa afectada.

En aquesta línia, el text normatiu atribueix una importància cabdal a la concertació entre els representants dels treballadors i dels empresaris, per assolir una autoregulació que prengui en consideració les especificitats pròpies de cada sector,

responent així a les inquietuds d'associacions empresarials i organitzacions sindicals que històricament han reivindicat, de forma insistent, la regulació dels instruments normatius que facin possible aquesta realitat.

I els instruments principals en la recerca d'aquestes finalitats la constitueixen els convenis i els acords col·lectius als que la norma reconeix força vinculant i, per tant, capacitat per configurar-se com a centre creador de drets i d'obligacions propis de la relació laboral.

El text també regula, per primera vegada, les mesures de conflicte col·lectiu, que es preveu en els supòsits de discrepàncies profundes entre l'empresari o empresaris i un col·lectiu de treballadors, amb la finalitat de donar sortida a les mútues aspiracions i que es planteja, bàsicament, en forma de vaga o de tancament patronal. El text regula aquests instruments com a recurs extrem, però legítim, reconegut a l'article 19 de la Constitució; regulació que esdevé indispensable en pro de la seguretat jurídica tant de les parts que el plantegen com de la resta de ciutadans, amb especial atenció a la necessària cobertura dels serveis públics i d'aquells que siguin considerats essencials.

En conclusió, el Govern entén que la Proposició de Llei de modificació de la Llei del Codi de relacions laborals millora els mecanismes actualment existents en matèria de drets col·lectius dels treballadors, mitjançant les fórmules del conveni col·lectiu, del recurs a les mesures de conflicte col·lectiu i de mediació, així com a través de la promoció del dret d'informació i participació dels treballadors a les empreses per tal d'afavorir el necessari esperit dialogant i de concertació. En aquest sentit, la Proposició de Llei respon a una petició repetidament expressada per associacions patronals i organitzacions sindicals, amb la finalitat de millorar l'eficàcia del sistema productiu i, alhora, de trobar l'equilibri necessari entre progrés econòmic i progrés social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Per presentar la Proposició, per Andorra pel Canvi ja s'ha fet la intervenció anteriorment, doncs, pel Partit Socialdemòcrata Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Acabem d'examinar i votar la presa en consideració de la Proposició de Llei de llibertat sindical. Ara passem a l'examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals.

Aquesta Proposició de Llei consensuada i presentada també conjuntament pels grups parlamentaris d'Andorra pel Canvi i Socialdemòcrata, el que fa és per coherència adaptar tots els canvis introduïts a la Llei de llibertat sindical. I, com a principal adaptació, la regulació de les mesures de conflicte col·lectiu desenvolupats en un nou títol format per tres capítols i un total de vint-i-vuit articles, dedicat a regular les mesures de conflicte col·lectiu, l'exercici del dret de vaga i el tancament patronal.

El dret de vaga és un dret fonamental dels treballadors. La nostra Constitució, com tots vostès saben perfectament, el contempla explícitament tot i que sense citar-ho pel seu nom en l'article 19. Dins del capítol III del títol II dedicat als drets fonamentals de la persona i a les llibertats públiques.

Nosaltres no vàrem entendre ara fa dos anys la negativa per part del Govern lliberal i dels que els hi varen donar suport a regular un dret constitucional i tampoc entendríem que avui, buscant excuses de mal pagador, no s'acceptés a tràmit una llei que regula, entre altres, aquest dret.

No admetre la necessitat de regular el dret de vaga i el tancament patronal seria fer la política de l'estruc; amagar el cap, tancar els ulls i fer veure que aquí a Andorra no cal ni parlar d'aquests temes.

Nosaltres, en canvi, creiem que és molt millor per a tothom que existeixi una regulació legal. Que la Llei, tal com diu la Constitució en el seu article 39, reguli les condicions de l'exercici d'aquest dret per garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat. Legislar sobre els conflictes col·lectius de treball són l'exercici del dret de vaga o el tancament patronal només vol dir complir amb el mandat constitucional i millorar la seguretat jurídica pel conjunt de la ciutadania.

Evidentment també hem hagut d'adaptar altres aspectes relacionats especialment a regular la suspensió del contracte de treball per a l'exercici del dret de vaga i les sancions disciplinàries i administratives i a imposar a les persones treballadores i a les persones empresàries que no respectin la legislació en aquesta matèria.

L'actual Codi de relacions laborals preveu que el dret d'informació, de consulta i de representació dels treballadors en l'empresa es realitzi mitjançant els delegats de personal. Aquests són uns drets importants i bàsics reconeguts a la Carta social europea. Tot i que la Llei actual els contempli de

forma explícita no podíem estar satisfets de cap manera ja que, per una banda la llei debatuda durant la passada legislatura exclou els representants sindicals de l'exercici d'aquest dret, i d'altra banda fa que més del 90 % de les empreses d'Andorra quedin fora del seu camp d'aplicació.

Efectivament, segons les darreres dades que vam consultar, un cop descomptades les 3.748 llars que ocupen personal domèstic, hi ha a Andorra un total de 6.017 empreses. D'aquestes 5.761, és a dir, un 95,7 % són petites i mitjanes empreses que donen ocupació a menys de 25 treballadors, i únicament 256, és a dir un 4,3 %, són empreses que donen ocupació a més de 25 treballadors.

La Llei actual preveu que només podran elegir delegats de personal les empreses que tinguin 20 o més treballadors i, per tant, en números rodons només afecta a unes 300 empreses del país, mentre que les 5.400 restants queden al marge.

La nostra Proposició de Llei proposa que les persones treballadores que pertanyin a empreses de més de 20 treballadors elegeixin d'entre ells, mitjançant sufragi lliure, personal, secret i directe els delegats de personal que han de formar el comitè d'empresa amb el nombre mínim de 2 delegats de personal entre 21 i 50 treballadors; 3 delegats de personal entre 51 a 100 treballadors; 4 delegats de personal entre 101 i 250 treballadors; 5 delegats de personal entre 251 i 500 treballadors i 6 delegats de personal a més de 500 treballadors.

Sense perjudici que, per conveni col·lectiu, es pugui acordar elegir un nombre superior a delegats.

Les persones treballadores que pertanyen a empreses de fins a 20 treballadors, elegeixen d'entre elles un delegat de personal sense perjudici que, evidentment també per conveni col·lectiu, es pugui acordar elegir un nombre superior de delegats; i que l'elecció del delegat de personal en empreses amb menys de 10 persones treballadores és facultativa... repeteixo: facultativa, i ha de ser decidida per majoria... repeteixo també: per majoria dels treballadors els quals poden optar en assemblea al nomenament directe del seu delegat sense necessitat de formalitzar un procés electoral.

No ens semblava just deixar a més del 90 % de les empreses del país sense la possibilitat de poder gaudir dels avantatges que implica l'existència dels delegats de personal.

Cal recordar que entre les competències atribuïdes als delegats de personal trobem, en primer lloc la de participar en la negociació dels convenis col·lectius en l'àmbit de l'empresa i no enteníem perquè es van excloure a les empreses mitjanes -per exemple d'entre 10 i 19 treballadors- de la possibilitat de

formalitzar convenis col·lectius d'empresa. Tampoc ens semblava just impedir als sindicats promoure eleccions dels representants dels treballadors a les empreses i, per això, aquesta Proposició de Llei els hi atorga aquest dret.

L'actual normativa, en concret l'article 114 de l'actual Codi de relacions laborals, preveu que només poden promoure eleccions a delegat de personal les persones treballadores de cada empresa que comptin amb l'aval mínim d'un 15 % dels membres de la plantilla.

Aquesta regulació s'ha demostrat completament ineficaç ja que durant tots aquests mesos, des de l'entrada en vigor del Codi de relacions laborals al mes de març del 2009 i del seu reglament al setembre del mateix any, pràcticament cap empresa ha iniciat el procés per elegir els seus delegats de personal.

Per això en aquesta Proposició de Llei es modifica substancialment aquest article i) amb la finalitat d'estimular els processos d'elecció dels representants dels treballadors a les empreses, siguin els delegats de personal en les empreses més petites o els comitès d'empresa en els més grans, es contempla que a més dels treballadors d'empresa puguin promoure les eleccions als sindicats i, fins i tot, subsidiàriament el Departament de treball.

La voluntat és clara, aconseguir normalitzar la representació dels treballadors a les empreses que permeti iniciar amb garanties els processos de negociació de convenis i acords col·lectius de treball, primer en el marc de cada empresa individualment considerada, i posteriorment en els diferents sectors econòmics que representants dels treballadors i dels empresaris considerin convenient.

Al Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens hauria agradat anar molt més lluny en la reforma del Codi de relacions laborals, incloent per exemple, doncs, un fons de garantia salarial i eliminar l'acomiadament lliure, entre altres aspectes.

No haver-ho fet no significa que renunciem, significa que sabem el que vol dir consensuar, ho sabem i tenim la nostra paraula, la mantenim. Precisament el consens comporta que totes les parts haguem de renunciar momentàniament a una part de les nostres pretensions i això és el que hem fet i el que farem, i com que la nostra més ferma voluntat és poder aprovar el més aviat possible aquestes proposicions de Llei, avui ja anunciem que també renunciarem a aquesta Llei a fer-hi esmenes per tal d'agilitar al màxim possible el seu tràmit.

Per tots els motius que acabo d'esmentar els hi demano al Grup Parlamentari Reformista, que aquesta vegada sí, donin suport a la presa en

consideració de la Proposició de Llei de modificació del Codi de relacions laborals.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Serra, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, abans de començar amb la lectura del que tenia preparat per dir en aquest moment, vull fer una prèvia que és matisar el que diré a continuació perquè evidentment jo em referiré al tot el llarg del meu exposat als promotors i del que he sentit aquí que tant per part del Grup Parlamentari ApC com el que acabo de sentir per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata s'escau fer una previsió prèvia.

Deia el Grup Parlamentari ApC que no estaven disposats a cremar etapes i que volen que el termini d'esmenes sigui el que es consideri adient, que consideren que s'ha de negociar amb els agents socials, que l'elecció... que no es pot fer passar el nomenament per davant de l'elecció i que la legislació estrangera no pot ser la guia de les nostres decisions, això és un fet major que s'haurà de tenir en compte per matisar el que diré a continuació, de la manera que també s'haurà de tenir en compte les rotundes afirmacions de la consellera González quan diu que tenien pactat i que estava sobtada que no es farien esmenes i que entraria en tràmit d'urgència amb la qual cosa segurament es refermaran algunes de les meves intuïcions que vull dir, i ja s'entendrà quan parli, que no són intuïcions sinó que són fets provats.

Començo. Hem escoltat el criteri del Govern sobre la modificació i he de manifestar que entenc perfectament que es presenti aquesta Proposta de modificació del Codi de relacions laboral per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i del Grup Parlamentari ApC, que al cap i a la fi formava part tant dels dos grups parlamentaris una part del seu màrqueting electoral.

Pel que hem pogut sentir en declaracions tant de membres de l'ApC com del Partit Socialdemòcrata al llarg d'aquesta legislatura, el text que avui se'ns presenta està faltat d'una intencionalíssima negociació entre uns i altres.

Del que nosaltres hem sentit res més enllà que el document que avui es discutirà.

Permeti'm, doncs, que els digui el que m'ha semblat el procés de negociació que culmina amb la Proposta de modificació del Codi que avui se'ns presenta.

En la nostra opinió les negociacions adopten l'aparença de dos compartiments estancs, un del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i l'altra de l'ApC, que es reuneixen en un batiscaf, hermètic és clar, del que en resulta la producció d'un document, la Proposició de llei que avui hem d'admetre a tràmit, seca, aspra i impermeable, de fet l'estan criticant d'aquestes coses.

Una modificació impossible d'adaptar a la realitat econòmica i social d'Andorra en els termes en què se'ns presenta pel seu allunyament de la realitat dels agents socials a Andorra i del seu teixit empresarial.

En la nostra opinió una modificació de l'abast de la que avui es presenta cal fer-la des de la franca discussió amb els agents socials, patronat i sindicats, discussió permeable a les opinions d'uns i altres, no impermeable.

Tinc la impressió que no s'ha fet així, o potser pitjor encara, que s'ha informat als agents socials i s'ha tornat al batiscaf impermeable.

Vostès ens poden dir d'on trec una opinió tant, tant desfavorable... doncs miri, de la constatació dels fets.

El Grup Parlamentari Reformista ha tingut la possibilitat de conèixer l'informe que fa fer la confederació empresarial andorrana a l'esborrany dels projectes i les seves opinions i reflexions, algunes molt assenyades no s'han tingut en absolut en contra.

La confederació empresarial fa unes consideracions preliminars en el seu informe, en que descriu la situació dels agents socials, la implantació dels sindicats a Andorra, el volum d'afiliats, els sectors amb major implantació, reconeix la poca empenta de l'empresariat andorrà, jo incluc el major empresari d'Andorra, el Sr. cap de Govern, que controla els consells d'administració de moltes empreses, les més grans d'Andorra, i reconeix que aquests empresaris no han facilitat l'exercici dels drets de representació col·lectiva i consegüent negociació col·lectiva.

Diu l'informe en la descripció que fa de la situació que se'n podia desprendre d'aquesta situació de poca negociació col·lectiva, i diu l'informe: *"Aquestes lleis vigents tan joves no donen cobertura suficient a l'acció sindical a Andorra i, per tant, cal modificar-les de manera substancial donant major cobertura legal als incipients sindicats per tal de fomentar així el desenvolupament de la representació legal dels treballadors mitjançant les eleccions de delegats de personal i la introducció dels delegats sindicals, les seccions sindicals d'empresa, els sindicats més*

representatius, els sindicats representatius i els sindicats, sigui quin sigui el seu nivell de representativitat.", o el que és el mateix, encara que no representin a ningú més que a ells mateixos.

Continua l'informe: *"En resum, aquesta Proposta ens trasllada a l'escenari actual de mínims, segurament precari -ho diu això la confederació empresarial-, a un programa futur de màxims que ultrapassa l'assumible i convenient pel nostre país sense cap tradició de representació i de negociació col·lectiva en l'àmbit laboral i fins i tot supera competencialment la legislació dels nostres veïns en aquesta matèria."*

Compara l'informe a la llei vigent i a la Proposta i diu: *"Amb caràcter general la llei vigent busca la representació dels treballadors en les empreses a través dels delegats de personal escollits democràticament entre els treballadors de l'empresa. Amb la norma proposada són els sindicats els que de manera substancial augmenten el seu protagonisme, quan uns sindicats que no obstant cap majoria representativa tenen reconeguts els drets de negociar col·lectivament, adoptar mesures de conflicte col·lectiu i promoure eleccions."*

Continua: *"Una altra novetat important dins de l'acció sindical en l'empresa és la possibilitat que tenen els afiliats a un sindicat de constituir seccions sindicals i, per tant, escollir delegats sindicals sense la necessitat que siguin delegats de personal. A més la norma els confereix el dret a la negociació col·lectiva o a rebre la mateixa informació que es posi a disposició dels delegats de personal i comitès d'empresa."*

Aquesta és una diferència substancial amb la llei espanyola que confereix a les seccions sindicals aquests nivells competencials sempre i quan els treballadors hagin estat... perdó, hagin atorgat al referit sindicat a l'hora de les eleccions, és a dir, hagin estat votats.

Igualment els delegats sindicals se'ls confereix la participació en veu però sense vot en els comitès de seguretat i salut en el treball.

I acaba: *"En síntesi, als apartats referits a les seccions i delegats sindicals són reproducció majoritàriament de la Llei orgànica 11/1985 de llibertat sindical a Espanya."* superant la proposta amb competència i representativitat com queda clar en el que he dit abans.

De la lectura que els hi acabo de fer només es pot deduir la impermeabilitat del Partit Socialdemòcrata i, matisant d'Andorra pel Canvi, a les opinions força assenyades d'un dels agents socials, i la constatació de què el Govern no se'n entera del que diuen les associacions patronals, quan sense cap vergonya se'ns diuen la conclusió del seu criteri: *"El Govern entén que la Proposició de llei de modificació de la Llei del Codi de relacions laborals millora els mecanismes*

actualment existents en matèria de dret col·lectiu dels treballadors mitjançant les fórmules del conveni col·lectiu, del recurs de les mesures de conflicte col·lectiu i de mediació, així com a través de la promoció del dret d'informació i participació dels treballadors a les empreses per tal d'afavorir el necessari esperit dialogant i de concertació... -i aquí ve lo gros- "...en aquest sentit la Proposició de llei respon a una petició repetidament expressada d'associacions patronals i organitzacions sindicals amb la finalitat de millorar l'eficàcia del sistema productiu.”.

Bé, dels altres agents sindicals els sindicats no em consta cap reacció; suposo que el que calla atorga.

Per altra banda és normal que atorguin si tenim en compte que la norma preveu que els sindicats que no ostentin la condició de més representatius, és a dir sigui quina sigui la seva representativitat, només tenen reconegut el dret de negociar col·lectivament, adoptar mesures de conflicte col·lectiu, vagues, i promoure eleccions a delegats de personal.

Convé no oblidar tampoc que segurament el Govern actua com a agent social vist que molts dirigents sindicals són en l'actualitat directors o càrrecs de confiança del Govern.

Fins aquí, l'evident manca de discussió dels textos amb els agents socials, si més no, l'absoluta ignorància d'un d'ells.

Vull dir més coses. He parlat de la famosa concertació i ara en voldria d'altres.

Hi vull denunciar el que a la nostra opinió és el menysteniment més espectacular que he vist a la feina dels consellers des del poc temps que estic en aquesta casa.

La Constitució en el seu article 62 estableix que els consellers tenen dret a l'esmena, als projectes i a les proposicions de llei, i tal com es presenta la Proposició complica el deure constitucional se'ns està posant intencionadament difícil. Jo crec que, després del que li he sentit a la Sra. González, voluntàriament difícil quan sento dir que havien pactat, que seria amb tràmit d'urgència, i que havien pactat que no farien esmenes.

La demanda de tramitació d'aquesta Proposició de llei mitjançant el procediment d'urgència és absolutament injustificable per motius tècnics i només es pot fonamentar amb una esbiaixada aproximació política -que avui ja, dic amb molta més rotunditat i tenia la intuïció ara ja en tinc la certesa- que em resisteixo a pensar, ja no m'hi resisteixo, ho penso, que es fonamenta amb una concepció exclusivament aritmètica de la política sense ni tan sols permetre el debat i l'esmena, i això s'ha sentit aquí!

Parlant planerament: “Com tinc vots, disset, et qualifico el text d'urgent i espavila't per fer la feina”... també se m'ha dit. En la meitat de temps: “I sinó votem, t'aguantes!”... També se m'ha dit.

Puc entendre, senyor conseller, senyors consellers promotors, que vostès fa molt temps que treballen amb un text que esdevindrà modificat amb un resultat final de 204 articles, 4 disposicions addicionals, 1 disposició transitòria, 1 derogatòria i 1 final, i volen que bategem ràpidament la criatura... Home! Hi ha feina, eh?

Però entenguin també que nosaltres contemplem astorats la simetria de tracte entre el que vostès mateixos, promotors de la Proposició de llei, s'apliquen i el que ens demanen al Grup Parlamentari Reformista.

La seva diligència en la feina, divuit mesos pel cap baix, ens obliga a nosaltres a fer el mateix, set dies per fer esmenes un cop a passat a tràmit la Proposició de llei. L'aritmètica, branca de la matemàtica, fa igual: divuit mesos a divuit mesos, la seva particular aritmètica parlamentària fa igual: divuit mesos a set dies.

No és un secret que la legislatura s'està esgotant, o bé, no ho era... ara ja dubto, eh? I sembla que... Aquí també hi ha simetria de missatges. I sembla que per cobrir l'expedient s'ha de posar cara a la paret al Grup Parlamentari Reformista obligant-nos a discrepar i manifestar que és parlamentàriament impossible esbandir un assumpte d'aquesta importància amb la dissolució, o no, que de la mira.

Repeteixo, la Proposició de llei pretén canviar molts paràmetres de la negociació col·lectiva, establir les mesures de conflicte col·lectiu -vagues-, i tècnicament i no justificable una tramitació urgent que escurça a la meitat tots els terminis establerts en el Reglament del Consell.

Sembla, senyors promotors, que propagandísticament, o millor dit amb publicitat enganyosa, vulguin fer veure que els consellers del Grup Parlamentari Reformista som uns antisindicalistes, antinegociació col·lectiva, anticoncertació amb els agents socials... Quan el que realment ens preocupa és la constatació que el text proposat atorga als sindicats un poder en el si de les empreses que no es correspon amb la realitat democràtica que neix de la legitimitat dels vots.

El que es proposa en definitiva constituir uns sindicats i afiliar-hi persones a les empreses que pel sol fet de tenir aquesta afiliació poden elegir-se i autodenominar-se representant dels treballadors.

Per tot el que he dit el Grup Parlamentari Reformista votarà en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Iniciem, doncs, un nou torn de paraula.

Pel Govern el Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Govern entén que en debats com el que s'està fent, doncs, ha de formular el seu criteri i abstenir-se de debatre, però quan reiteradament se l'interpel·la i se l'interpel·la amb unes paraules d'un nivell elevat intel·lectualment com és el de que: "*Fa els seus criteris sense cap vergonya*"... doncs, li sembla que he d'intervenir. No, jo només intervenc per dir-li al Sr. Serra, jo que el conec bé i que l'he sentit i vist sovint en aquesta Sala, argumentar i ensabonar -no sense vergonya, em guardaria molt de dir-li- però, sense posar-s'hi guants sàpiga que no està en condicions de donar-nos lliçons de modes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Iniciem el torn de grups parlamentaris.

Sr. Enseñat d'Andorra pel Canvi teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement una matisació amb el comentari del Sr. Jaume Serra.

El text o l'informe que, en tot cas, la confederació empresarial andorrana va fer arribar sobre aquesta Llei i justament la vam demanar nosaltres mateixos, la va demanar Andorra pel Canvi. Sí que va tenir accés la comissió que va formular tant la Llei sindical com la reforma del Codi de relacions laboral a aquest informe i, com a text base que és, i obertes aquestes esmenes que s'hauran de plantejar des dels dos grups parlamentaris i un que no vol ficar-hi esmenes, doncs, s'han tingut en compte i aniran per aquesta línia, de la mateixa forma no solament es pot tenir en consideració l'informe de la confederació empresarial sinó també s'haurà de tenir en compte, doncs, la Cambra de Comerç, l'empresa familiar, els sindicats, etc.

Solament era una matisació. Doncs, hem tingut en compte aquest informe i el tindrem en compte, doncs, també a les esmenes i la defensa serà aquesta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Miri, jo vull creure que sóc jo la que m'explico molt malament i no voldria pas creure que és vostè el que no m'ha entès o aquells que l'ajuden, eh? perquè jo mai he parlat de què a la nostra comissió negociadora parléssim o haguéssim acordat que no es farien esmenes, no, no. Jo he dit, jo he dit i ho torno a repetir que de la comissió negociadora que vam acordar d'entrar-ho amb tràmit d'urgència i és això el que he dit i em refermo amb les meves manifestacions.

És això el que he dit, no he dit res de les esmenes, només faltaria que jo li impedís a cada grup parlamentari que presentés esmenes... només faltaria. Si algú s'ho ha apuntat, s'ho ha apuntat malament, Sr. Armengol perquè jo no ho he dit... no ho he dit... m'està fent senyes, però no ho he dit.

Llavors, diu que fem el que diuen els sindicats: que acceptem sense discutir i això vol pels sindicats i no per la patronal quan són vostès els que escoltes i els que abdiquen de legislar. Jo suposo que els hi haurà agraït a la CEA que li fessin la seva intervenció, perquè pràcticament és la intervenció de la CEA.

Diu que nosaltres volíem que bategéssim la criatura... i tant, i ja els hi he demanat a la meua primera intervenció que bategessin la criatura. Ja fa un mes que està publicada i nascuda la criatura i que ja se la podia batejar, el que passa és que vostès volen fer la festa molt grossa i, és clar, volen estar molts dies batejant-la però nosaltres sí que volem que la bategin.

I miri Sr. Serra, em sap greu però és el que són, són uns antisindicalistes perquè escolti'm, amb aquesta Llei, torno a repetir el mateix que he dit per l'altra, no volem fer cap revolució, el que volem és fomentar i garantir donar uns drets perquè la gent i el moviment sindical pugui tenir lloc aquí a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

Ara me'n recordo que el Sr. Armengol no ha parlat... ha parlat el Sr. Serra. Suposo que és un error.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Crec que era el Josep Pla l'escriptor que deia que és molt més difícil descriure que opinar. Finalment jo crec que ell es referia al fet d'escriure. Però, evidentment és molt més difícil escriure que opinar. I jo sento opinions i jo crec que he descrit coses... A veure, descripció de fets.

En aquesta Sala s'ha dit que... ja ho sé que vostès no havien pactat a la comissió però que havien pactat d'entrar-ho a tràmit d'urgència i que havien manifestat que no farien esmenes, que no faran esmenes... si ho ha dit vostè això, que vostès no volien fer esmenes per anar ràpid. Jo ja ho sé que vostè no posa en dubte la possibilitat de fer esmenes, home, només faltaria, eh? només faltaria, agafaríem la Constitució i ens la posaríem per barret... només faltaria, ja ho sé.

Jo el que li dic és que tècnicament no es justifica que una llei d'aquesta entitat amb la profunditat dels temes que aborda es puguin resoldre en set dies i que em semblava que no estava bé, només he dit això, no he dit res més.

Les notes les he pres jo no les ha pres el Sr. Armengol, eh? li puc assegurar. Jo tinc una lletra infernal i me l'entenc només jo.

També és veritat que el Sr. Armengol de tant en tant m'ajuda i jo n'estic molt satisfet de la seva ajuda, eh? No tinc res a dir.

(Se sent riure)

Jo no l'entenc a vostè i vostè no m'entén a mi... Tenim un problema, un problema molt gros, perquè jo crec que la meva intervenció s'ha referit bàsicament al fet que vostès havien fet aquesta Llei apartant-se de la realitat i intentava explicar uns fets de dir, escolti vostès que han pactat, que han fet, que han discutit i he llegit un informe que dius, home doncs, si han pactat i han discutit aquest informe... doncs, no sé que han pactat o no han escoltat, ha estat un fenomen absolutament estèril perquè de la lectura d'allà, escolti'm, no els hem fet absolutament en res... no els hi hem fet cas absolutament en res. I llavors m'he permès afirmar fer una afirmació sobre Govern que matiso, és veritat, la vergonya Sr. cap de Govern, potser la

passió m'ha portat més enllà del que convé dir però sobre els fets vostè tampoc m'ha replicat. Jo li he dit que el Govern ha actuat com a agent social en aquest cas i no se m'ha dit res, és a dir, no se'm contesta als fets, eh? se'n diuen coses del to... bé, doncs, disculpi pel to.

Res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Doncs, acabat el debat procedirem a la votació de la presa en consideració.

Sí, Sr. Nomen teniu la paraula, doncs, iniciem un nou torn.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria posar una mica de serenor...

(S'esclata a riure)

Com és costum en el meu cas...

No, de veritat, de veritat. Primera, que ningú es preocupi que des d'Andorra pel Canvi nosaltres sempre farem el que estigui a les nostres mans, petites mans per garantir que els mecanismes democràtics puguin funcionar.

Nosaltres som els primers que hem iniciat una ronda de converses en diferents actors que hem iniciat i que no hem pogut acabar, perquè tot això agafa temps i sobretot en aquestes dates en què tothom té molta feina, per tancar l'any, etc, etc, i per tant, nosaltres som els primers que entenem que cal fer, cal demanar una pròrroga, nosaltres som els primers que vam entendre un procediment d'urgència quan estàvem en un escenari en el que el cap de Govern dia sí, dia també, deia que dissoldria perquè anàvem a eleccions perquè el pressupost, les lleis fiscals, i tal...

La gran sorpresa ha estat que aquest escenari aquest dilluns s'ha trencat perquè el cap de Govern ens ha informat de tot un procediment negociador que obrirà per tenir una agenda 2011 llarga, tranquil·la i assenyada i que, per tant, totes aquestes presses que tots teníem aquest neguit ja no existeix.

Aquesta serenor que ens permet la decisió del Sr. cap de Govern de no convocar eleccions -segons ha manifestat a la premsa-, permet que ja no cal aplicar el tràmit d'urgència i nosaltres serem els primers que demanarem pròrrogues perquè les necessitem i volem garantir que tot el mes de gener i mes de febrer estiguin disponibles perquè tots els grups parlamentaris tinguin tot el temps per fer totes

les consultes i treballar amb els diferents agents socials per poder assolir un text de consens que és el que necessita el que estem fent en aquesta ocasió que és el desplegament de la Constitució social, el desplegament del títol II de la nostra Constitució que necessita aquesta serenitat.

Per tant, nosaltres estarem amb allò que decideixi la unanimitat... la unanimitat dels grups parlamentaris en allò que sigui habilitar dies o no habilitar dies pels mesos de gener i febrer.

Entenem que la urgència ha desaparegut, que el cap de Govern no convoca eleccions i, per tant, podem treballar tranquils i això és una bona notícia pel Consell General que per fi podrem treballar una mica tranquils i no amb aquestes presses que ens imposava el Sr. cap de Govern.

Per tant, volia deixar ben clars aquests temes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Socialdemòcrata alguna intervenció?

Pel Grup Reformista?

Sí, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo he anat escoltant molt atentament i no puc fer altra cosa que solidaritzar-me amb les paraules del conseller i company Jaume Serra... És que hem sentit alguna de grossa, eh, Sra. Mariona González? Antisindicalistes... té nassos, eh?

Jo vaig sentir en aquesta Sala, un dia, com a privilegiat oient perquè no podia intervenir, algú de les files socialdemòcrates quan es parlava d'un projecte de llei similar a aquest, que ens deia -i llavors teníem la sort d'estar, doncs, en el cercle de la majoria- que fer lleis d'aquest tipus escoltant només a una part era com si es volia fer una llei de modificació del Centre penitenciari i ens anaven a veure als presos per fer la llei. Algú que assenteix vol dir que se'n recorda també d'aquest comentari i que està a les actes de la casa. Suposo que també s'hauria d'anar a veure, els treballadors del centre penitenciari, potser amb el nostre ministre no caldria, però en tot cas els parlamentaris ho haurien d'haver fet així per tenir els dos punts de vista veient, doncs, que amb aquesta llei no haguéssim tingut un i suposo que no deuen ser els mateixos sindicats el mateix Sr. cap de Govern que diu que li donem lliçons d'aquesta bancada va desacreditar

quan li vam portar la contrària, doncs, pel tancament dels diumenges a la tarda, suposo que no deuen ser els mateixos representants sindicals que han anat a veure.

Lamentem profundament, doncs, que amb un tipus de llei així també hem d'admetre però no la veritat al Sr. president del seu grup parlamentari ja ens va demanar fa divuit mesos si volíem col·laborar i li vam doncs, que no veiem aquesta necessitat sinó la necessitat que tenien aquestes lleis era d'un desplegament que havia de tenir, doncs, legislatiu de part de Govern per facilitar i justament donar sentit a un ministeri que es va ampliar com el d'avui la Sra. ministra de Salut i Treball, doncs, ha llegit aquest criteri de Govern justament amb el nom de treball i aquest desplegament ha quedat nul. Recordo que ja es va fer aquest tipus d'intervenció i també ja vam tenir amb el Sr. Rodríguez un intercanvi de paraules en aquest costat, però també sobta una mica, no? les paraules, al llegir el criteri, de la Sra. ministra quan realment llegeix una exposició de motius, doncs, una opinió que emet un col·lectiu tan important com és el del Govern d'Andorra a nivell institucional com és el primer i ha dit molt bé el nostre company Jaume Serra, el primer responsable dels treballadors d'Andorra perquè és el que porta l'empresa més gran a nivell de treballadors, ja no només de parapúbliques sinó també de la massa salarial que representa, doncs, que per un costat a nivell de treball quan vulguin acomiadar a algú s'agafa l'article abans del 33 segur que el tenien tipificat amb un altre número, se li ha acabat el contracte, s'elimina... Sra. ministra, s'elimina i ja està. I ara per un altre costat hem de regular doncs, tota una sèrie de drets i és una mica una contraposició d'actituds que si no és una cosa nostra també ens sobta una mica. No volen desenvolupar una llei que està en vigor, fotocopien una llei que vostès mateixos van presentar i ens titllen a nosaltres de què, home, que som antisindicalistes... doncs, de veritat sap greu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Sí, iniciem doncs, un nou torn de paraula.

Per Andorra pel Canvi no hi ha intervenció.

Sr. Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Miri, només per dir que em sap greu que menyspreï d'aquesta manera a la comissió que ha treballat en elaborar el text d'aquestes dues lleis; una comissió

formada no només per... primer, no només pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata -perquè vostè s'ha adreçat tota l'estona al Grup Parlamentari Socialdemòcrata-. Hi han participat el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, hi ha participat la plataforma Andorra pel Canvi, hi ha participat el Partit Socialdemòcrata, s'ha parlat amb tots els interlocutors diverses vegades, i en una de les trobades vam coincidir amb el president d'Andorra pel Canvi, per tant, li demanaria... -cosa que no fa vostè i que tampoc ha fet el seu portaveu en aquest tema- que ens centréssim a parlar del fons perquè sinó això pot derivar cap a unes vies que en aquest moment penso -deia el Sr. president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi-, el que ens cal és serenar... cal serenar i el debat penso que no està anant, si l'orientem per aquest costat per la bona via. Quant al fons en podem parlar tant com vulguem, estem disposats a fer-ho, és un text que s'ha arribat mitjançant el consens de molta gent que compartim que no és el text del Grup Parlamentari d'Andorra pel Canvi, que no és una còpia de res, és un text nou que coincideix en moltes parts amb uns textos que ja havien estat en aquesta Cambra... és veritat. Sense cap ànim de polèmica.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Donarem, doncs, el debat per acabat i procedirem a la votació sobre la presa en consideració del text.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

17 vots a favor i 11 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat es pren en consideració la Proposició de llei i en conseqüència s'obre un termini d'esmenes de set dies i mig, per presentar... que no podran ser en cap cas a la totalitat.

Passem, acte seguit, al punt número 5 de l'ordre del dia.

5. Examen i votació de la presa de consideració de la Proposició de llei de

protecció contra el tabaquisme passiu ambiental.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 69/2010, del 17 de novembre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 77/2010, del 10 de desembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern la Sra. Bonet. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental presentada per una desena part del cens electoral, d'acord amb l'article 58.2 de la Constitució andorrana, publicada al Butlletí del Consell General número 69/2010, del 17 de novembre del 2010, i de conformitat amb el que disposa l'article 103.3 del Reglament del Consell General manifesta el seu criteri en base a les següents consideracions.

El Govern vol iniciar aquest criteri constatant i aplaudint l'assoliment de la primera iniciativa popular legislativa popular que aborda una temàtica tan important en matèria de salut com és l'hàbit del tabaquisme. Iniciativa que, per altra banda, enllaça amb la voluntat del Govern en relació a la promoció d'hàbits saludables entre la població.

En aquest sentit, com evidencien les dades epidemiològiques arreu del món, el tabaquisme i les seves conseqüències són un important problema de salut pública que causa una alta mortalitat.

El consum de tabac, però també l'exposició involuntària al fum del tabac són causa de greus patologies com, entre altres, el càncer de pulmó, el càncer de bufeta, la malaltia obstructiva crònica o l'infart de miocardi en els adults i l'augment important del risc de patir malalties respiratòries, com l'asma, en els infants exposats al fum del tabac intrauter o durant el seu desenvolupament a la pròpia llar o en locals públics (bars, restaurants, ...), així també, entre la gent gran, l'exposició al fum del tabac pot agreujar patologies ja existents i, com a conseqüència, escurçar la vida en qualitat.

Prenent el càncer de pulmó com a exemple, podem afirmar que Andorra, el càncer de pulmó és la primera causa de mort entre homes i la setena entre les dones. Entre 2005 i 2009 a Andorra van morir 66 homes i 17 dones. A Espanya s'estima que el cost sanitari mig per pacient amb càncer de pulmó és de 10.182 euros. Cal tenir en compte que a Andorra, l'edat mitja de mort per càncer de pulmó és de 68 anys. Al cost sanitari de cada pacient amb càncer de

pulmó s'hi ha d'afegir el sofriment familiar durant la malaltia i la mort i el cos social que això pot representar donat que sovint la malaltia es diagnostica i es tracta durant una etapa laboralment activa de la persona.

En salut la prevenció és l'eina més eficaç per evitar la malaltia. En el cas del tabaquisme, la informació i l'educació per la salut no han tingut bons resultats atès que la prevalença de l'hàbit de fumar continua essent important. Donada aquesta situació la responsabilitat dels governs és assegurar la protecció de l'exposició al fum del tabac d'aquelles persones que no es poden protegir per si mateixes, com infants, persones grans i persones malaltes, treballadors de locals públics (bars, restaurants, discoteques i altres) i persones no fumadores en general.

Les conclusions són que des de la perspectiva de la salut pública la regulació de la protecció a l'exposició passiva al fum del tabac és totalment necessària i per tant coincidim amb els principis generals que informen aquesta Proposició de llei.

Caldrà però valorar alguns aspectes de la Proposta en termes de calendari i viabilitat, així com la necessitat de prendre en consideració la regulació més general de certs àmbits, com podrien ser els locals d'oci.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Iniciem, doncs, el torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, sí Sr. Bringué teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Bringué:

Gràcies Sr. síndic.

Avui votem la presa en consideració de la primera iniciativa legislativa popular que entra en el Consell General.

Avui no estem votant el contingut del text sinó si aquesta iniciativa seguirà, o no, el seu curs parlamentari.

Per tant, em permetran que no entri en el contingut que ja esdevindrà en el seu moment i que em centri en l'oposició d'Andorra pel Canvi davant del que per a nosaltres mereix el màxim respecte i admiració, i és el fet d'impulsar una iniciativa legislativa popular sigui quina sigui la naturalesa de la mateixa.

És ben cert que un estat no pot presumir d'una democràcia sana i participativa si no compta amb la seva història legislativa amb iniciatives legislatives populars, que un grup de persones mogudes per un

neguit comú es decideixi a impulsar una iniciativa legislativa i que aquesta acabi convertint-se en una llei no deixa de ser un èxit que diu molt a favor de la societat on s'engendra tal proposta i un exemple que ha d'assenyar un precedent per a les generacions futures. Un exemple com emmirallar-se alhora de manera compromesa i responsable els drets que tenim com a ciutadans de ple dret d'aquest país.

Han estat 2.157 les persones que han signat un text que respon a la voluntat d'una part representativa de la ciutadania de limitar el consum de tabac en els espais públics. En aquest sentit, i com he dit independentment del tema, Andorra pel Canvi votarà sempre a favor perquè tota iniciativa legislativa popular pugui entrar a tràmit parlamentari, i un cop entrada a tràmit ja plantejarem si creiem convenient fer esmenes al text.

D'altra banda, atès que no sabem si el cap de Govern decidirà dissoldre el parlament i convocar les eleccions anticipades, en el supòsit que aquesta Cambra quedés dissolta, abans que la Proposició de llei pogués ser votada, Andorra pel Canvi es compromet a tornar a entrar a tràmit parlamentari la Proposició de llei contra el tabaquisme passiu ambiental en la pròxima legislatura. En el cas que els impulsors de la mateixa es veiessin obligats a tornar a emprendre un feixuc procés de la recollida de signatures.

Per tot l'exposat, i com no pot ser d'altra manera, Andorra pel Canvi votarà sí a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bringué.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Mandicó teniu la paraula.

La Sra. Celina Mandicó:

Gràcies Sr. síndic.

Avui la presa en consideració de la Proposició de llei de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental té un valor afegit tenint en compte que es tracta d'una iniciativa legislativa popular.

En aquest sentit des del Grup Parlamentari Reformista volem felicitar als impulsors, a tots aquests ciutadans fumadors i no fumadors que amb la seva implicació han fet possible que puguem valorar en el si d'aquesta Cambra una Proposició de llei que defensa els drets dels no fumadors i de la seva salut.

Ha estat una campanya persistent i tenaç de recollida de firmes amb el propòsit d'articular una normativa que pot complementar la legislació vigent, un exemple de cohesió social, solidaritat i d'empenta per canviar les coses que cal promoure i fomentar.

En les últimes dècades s'han efectuat nombrosos estudis que han posat de manifest el perjudici del fum del tabac ambiental i el risc sanitari que comporta per produir malalties, sobretot en ambients tancats. Els subjectes no fumadors exposats de forma involuntària en un ambient contaminat.

La OMS en múltiples informes presenta una sèrie de mesures destinades a combatre el tabaquisme i realitza una promoció contínua per tal que aquestes siguin aplicades a tots els països: vigilar el consum i les mesures de prevenció, protegir als no fumadors, oferir informació i ajuts als fumador per a què deixin de fumar, advertir sobre els riscos i perill que suposa fumar i obligar al compliment de les mesures de previsió adoptades, són algunes de les recomanacions que fa l'OMS.

Una part d'aquestes ja es van recollir al decret del 2004 relatiu a la venda i consum de productes del tabac. La present Proposició de Llei amplia i empatitza els supòsits que fan referència al dret a la protecció de la salut reconegut en l'article 30 de la Constitució.

És inqüestionable que a Europa i a tot el món hi ha un impuls per promoure les normatives antitabac. També és cert que aquestes poden ser més o menys restrictives segons els països. En el cas d'Andorra hem de reconèixer que històricament s'ha caracteritzat per una economia d'autosubsistència en el curs dels anys el cultiu del tabac ha estat l'única font d'ingressos del sector agrícola, aspecte que cal considerar. Tanmateix Andorra com un país modern quan va decidir aquesta corrent desenvolupant responsablement les seves polítiques sanitàries preventives en benefici de la qualitat de vida dels seus ciutadans sense obviar també els seus efectes positius en la reducció de la despesa sanitària.

Per tot l'exposat el Grup Parlamentari Reformista votarà a favor d'aquesta presa en consideració amb el propòsit que aquesta Proposició de Llei prosperi i que les seves reglamentacions s'elaborin mantenint l'equilibri entre tots els sectors implicats.

La Proposició de Llei preveu que s'estableixin zones en locals on sí es permeti aquesta pràctica però també respectant la protecció de les persones no fumadores.

Per finalitzar la meua intervenció només voldria manifestar el nostre desig que el treball en comissió sigui fructífer i que entre tots puguem contribuir a millorar el text presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mandicó.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Riba teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata aplaudeix aquesta iniciativa popular i felicita a totes aquelles persones que han contribuït a l'elaboració i presentació de la Proposició de Llei de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental que avui entra a tràmit parlamentari.

L'ús dels productes del tabac constitueix un dels programes de salut pública al món.

El Conveni marc de l'Organització Mundial de la Salut per la lluita antitabac reconeix al seu article 8 que l'exposició al fum del tabac ocasiona malaltia, incapacitat i mort.

El tabaquisme passiu a l'adult li provoca malalties cardiovasculars i respiratòries greus entre les quals es destaquen les cardiopaties coronàries, el càncer de pulmó, de la tràquea artèria i dels bronquis; als nadrissons pot provocar-los la mort sobtada; quant a la dona embarassada aquest tindrà com a efecte el naixement d'un infant amb un feble pes. El tabaquisme passiu també és responsable d'una defunció sobre deu.

Segons l'Organització Mundial de la Salut al 2004 els infants representaven el 28 % dels 600.000 òbits prematurs atribuïts al tabaquisme passiu; més d'un 40 %, almenys, tenen un pare o mare que fuma; els costos econòmics del tabaquisme són exorbitants i no es limiten a les despeses de salut pública per tractar les malalties greus i invalidants ocasionades pel tabac. Les víctimes moren en el període més productiu de la seva vida fent que les famílies es vegin minvades del seu suport i pateixin el sofriment durant la malaltia i la mort i fent també que l'Estat perdi una mà d'obra sana. El tabaquisme resta, però, la primera causa evitable de mortalitat.

D'acord amb l'article 9, lletra b) de la Llei general de sanitat el Govern ha incidit en la prevenció i ha dut a terme programes específics adreçats als grups de risc elevat com són els nens i els joves.

El Reglament aprovat per decret l'any 2004 regula determinats aspectes de la venda i el consum de productes del tabac en el sentit de reduir el consum i els perjudicis que ocasiona. Tot i això l'hàbit de fumar continua sent important.

Aquesta Proposició de Llei absolutament necessària regula la protecció a l'exposició passiva al fum del tabac i permet complementar les disposicions que estableixen l'exposició de les persones contra el tabaquisme passiu ambiental.

Ens agradaria que aquesta Proposició de Llei que ha merescut, es veu, l'aprovació de tots els grups parlamentaris pogués prosperar i ésser votada en el termini més breu possible.

És per tot l'abans exposat que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, doncs, votarà favorablement aquesta Proposició de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba.

El Govern vol iniciar un altre torn? No?

Doncs, en vista al debat i vistes les intervencions dels diferents grups proposo de prendre en consideració per assentiment la Proposició de Llei i acte seguit s'obre un període de quinze dies per presentar-li esmenes que, en cap cas, no podran ser a la totalitat.

Se suspèn la sessió durant vint minuts.

(Són les 18.10h)

(Són les 18.40h)

Reprenem la sessió.

Passem al punt número 6.

6. Examen i votació de la presa de consideració de la Proposició de Llei qualificada de modificació dels articles 113, 114, 476 i 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

La Proposició de Llei fou publicada en el Butlletí número 72/2010, del 26 de novembre i el criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 77/2010, del 10 de desembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat aquesta Proposició de Llei qualificada de modificació dels articles 113, 114, 476 i 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, i de conformitat amb el que disposa l'article 102 del Reglament del Consell General

manifesta el seu criteri en base a les següents consideracions.

El Govern vol destacar que amb la modificació de l'article 113 i 114 es suprimeix el límit de l'habitualitat de l'agressió i el maltractament és punible des de la primera agressió. Això dona garanties a les víctimes atès que des de la primera denúncia el seu agressor pot estar castigat i es pot iniciar el procediment jurídic escaient. Que el càstig s'apliqui des de la primera agressió pot suposar un efecte dissuasori i preventiu d'aquests tipus de delictes. Una prioritat del Govern és la lluita contra la violència en l'àmbit familiar i amb aquesta modificació s'està donant la importància que tenen aquests tipus d'actes. També podem afegir que aquest canvi assenta la condemna d'aquestes agressions com una vulneració dels drets humans.

El Govern considera que aquesta modificació no només té a veure amb la violència de gènere sinó també amb la protecció dels menors, de discapacitats i de gent gran. Aquests grups són especialment vulnerables i és obligació i responsabilitat de l'Estat cercar i de facilitar les eines per la seva protecció integral.

La reforma del Codi penal no pot anar sola sinó que cal acompanyar-la de campanyes de divulgació i informació incidint especialment en les escoles per tal d'educar als joves sobre l'educació amb valors i la no violència.

En conclusió el Govern manifesta positivament el seu criteri sobre aquesta Proposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Enseñat per Andorra pel Canvi teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Solsament unes curtes paraules per agrair que avui pugui aprovar-se aquesta reforma del Codi penal fruit del treball de la Comissió Legislativa d'Afers Socials que respon a la demanda expressa del poder judicial i de les associacions de víctimes de la violència domèstica. Una reforma que, fonamentalment, anul·la el concepte d'habitualitat en les agressions per tal que siguin considerades violència domèstica i que, per tant, reforça la

seguretat de les víctimes i enforteix la seguretat dels ciutadans del Principat.

Agrair també que aquesta Proposta hagi nascut del consens entre els tres grups parlamentaris, fruit del diàleg i no de la imposició. Governar és sempre una acció d'entendre les necessitats i les postures dels altres i com més important és la qüestió a decidir, més important és aquesta necessitat d'entesa. Sols així, els reptes que Andorra té davant seu podran ser solventats.

Sols així, els canvis que el legislador andorrà efectuari perduraran en el temps donant seguretat al ciutadà i cohesionant la nostra societat.

Per tot l'exposat, i no volent repetir el que ja es va anunciar en roda de premsa fa tres setmanes, Andorra pel Canvi votarà sí a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Gil teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

En motiu de la celebració del 25 de novembre com a dia commemoratiu contra la violència de gènere, i seguint les recomanacions de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa així com de la Unió Interparlamentària, la Junta de Presidents del Consell General va acordar organitzar conjuntament amb la Comissió Legislativa d'Afers Socials una taula debat amb participació institucional i social per informar sobre els protocols i les accions que realitzen en relació a la violència de gènere.

El dia 25 de novembre del 2009 la Proposta de la Comissió Legislativa d'Afers Socials es va decidir centrar aquest acte en analitzar i debatre sobre l'enunciat contra la violència de gènere des de l'àmbit de la Justícia.

Avui ens trobem davant l'examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada del Codi penal. Des del Grup Parlamentari Reformista i com a membre de la Comissió Legislativa d'Afers Socials m'agradaria reafirmar-me amb les paraules del president de la Comissió d'Afers Socials en la seva presentació d'aquella taula rodona on manifestava que parlar de violència domèstica era una de les més freqüents vulneracions dels drets humans.

La Comissió d'Afers Socials va voler tractar quines eren les possibilitats i les adequacions jurídiques per a la millora de la protecció i el tractament de totes les víctimes de violència de gènere. En diferents actes realitzats al Principat contra la violència domèstica s'ha reclamat i posat de manifest que les decisions judicials no són prou dissuasives per l'agressor ni un efecte prou protector o de reinserció per la víctima.

De les diferents intervencions en la taula que es va celebrar l'any passat en podem extreure diferents reflexions, des del Ministeri de Salut, Benestar i Treball es van manifestar les nombroses agressions i posteriors denúncies efectuades per part de la víctima prop de l'Administració andorrana i que van ser arxivades pel fet que la instrucció únicament hi constaven les versions contradictòries de la víctima i de l'agressor, i és doncs, en aquest moment, on ens constataven mancances en el nostre sistema judicial.

Fins ara qualsevol tipus de violència domèstica s'acabava tipificant com a delictes de lesions i/o maltractaments ocasionats en l'àmbit domèstic sense regular cap altre aspecte d'aquella situació quan el delictes ja estava comès; no es tenia en compte ni la detecció precoç, ni el recolzament integral a la víctima, ni l'assistència sanitària, ni legal. I a tall d'exemple, també en aquella taula rodona es van donar dades des del mateix ministeri que l'equip d'atenció a la víctima havia assessorat judicialment a cent vint dones.

També m'agradaria reconèixer la intervenció de l'Honorable Batllia, que es va centrar en una crítica constructiva de l'aplicació de l'article 14 del Codi penal, quan manifestava: *"Què passa amb les contravencions penals, les quals són molt més elevades que la de delictes majors?"*.

Segons la mateixa Batllia s'havien qüestionat les possibilitats reals de l'aplicació de l'article 114, doncs, el fet que aquest únicament pogués arribar a constituir-se'n si prèviament havien estat jutjades, per tant conegudes per part de les autoritats, tres incidents suposava que a la pràctica aquest delictes caigués en desús; i a fi d'evitar-ho seria útil que malgrat mantenir el concepte d'habitualitat els episodis de maltractaments anteriors poguessin ésser solucionats per primera vegada a ran d'aquella denúncia. *"Pel que es fa molt difícil -ens deia la mateixa Batllia- dir-li a una dona que patia maltractaments des de feia temps i quan arriba a interposar una denúncia, en ser la primera, els seus patiments anteriors no podien ésser tinguts en consideració en la forma que es mereixia."*

La Comissió d'Afers Socials voldria fer un especial èmfasi als infants, als discapacitats i a la gent gran

que també són testimonis i finalment també són víctimes d'aquesta lacra social. Per tant, també caldria una deguda protecció a aquestes persones que conviuen amb aquestes situacions per les quals necessiten i per les quals també es mereixen aquesta mateixa protecció.

Per tot això valorem positivament i agraïm molt sincerament totes les valuoses aportacions de tots els ponents i és amb aquestes aportacions que la Comissió Legislativa d'Afers Socials va prendre la decisió ferma de presentar amb procediment d'urgència la Proposició de Llei qualificada de modificació dels articles 113, 114, 476 i 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

I per tot això, el Grup Parlamentari Reformista també hi donarà suport.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Albert Font teniu la paraula.

El Sr. Albert Font:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La unanimitat dels components del Consell General i del Govern per fer front a la violència de gènere ja va quedar palesa l'any passat, en l'àmbit de l'organització de la taula rodona: "Contra la violència de gènere des de l'àmbit de la Justícia", del 25 de novembre del 2009.

Com ho acaba de recordar ara mateix la Sra. Montserrat Gil, parlar de la violència de gènere és parlar de l'una de les més freqüents vulneracions dels drets humans.

Tots els països, totes les classes socials, tots els règims polítics estan confrontats a aquesta terrible realitat, encara que no sigui igualment visible en totes les latituds.

Les nostres societats de perfil occidental, des de fa uns anys, ja no tant sols admeten aquesta avergonyidora realitat sinó que, en la mesura de llurs possibilitats, intenten prevenir-la, denunciar-la i corregir-la.

L'etnòleg Claude Levi-Strauss va dir que cap model social, amb clau històrica des del més antic fins a l'actual, i amb clau geo-política des del més pseudo-primitiu fins al més pseudo-avançat, cap model social, doncs, s'escapa d'una jerarquització dels individus segons una relació de força.

Aquesta relació de força és òbviament l'instrument de l'agressió en totes les seves modalitats i formes, des de l'aplicació directa de la força bruta fins a les més subtils expressions psicològiques, econòmiques o emocionals.

En corol·lari, seran molt diversos els diferents tipus de traumatisme: violent o tòrpide, agut o subreptici, però sempre amb conseqüències físiques, psíquiques, i socials.

La discriminació sexista, aquesta realitat, és el segon ingredient de la violència de gènere.

Perquè hem de ser clars: per violència de gènere s'entén -llevat d'elles excepcions que confirmen la noció de regla- la violència cap a les dones i cap a les nenes.

Així doncs, la violència de gènere és l'expressió última de la discriminació sexista, és casi sempre una traducció brutal, primària, evident dels masclisme en tota la magnitud de la seva desgràcia.

També és veritat que la prevenció del sexisme, en les nostres societats, passa per la necessitat d'efectuar un qüestionament dels varis models de vida, en els quals l'educació i la formació, a tots nivells i edats, han de ser preeminents.

Hem de parlar doncs, efectivament, de molts àmbits: culturals, educacionals, econòmics, en els quals una tasca preventiva i correctiva haurà d'ésser duta a terme per a lluitar, etiològicament i doncs, veritablement, contra la violència de gènere.

Abordant, l'any passat, la relació entre "La violència de gènere i la Justícia" volíem tractar amb finalitat pragmàtica, quines eren les possibilitats i les adequacions jurídiques a examinar per a perfeccionar una dissuasió, i també una protecció i un tractament de les víctimes d'aquest problema.

Vàrem remarcar que la definició jurídica del concepte de violència, i en particular de violència sexista existia a Andorra, certament, però en les seves expressions més doloses, raó per la qual l'assistència social o de les forces de seguretat podien intervenir massa tard.

Aquesta realitat ja va ser comentada en un altre acte, el 19 d'abril del 2007, acte en el qual també es va suggerir l'estudi de la creació de la figura específica d'un "Batlle de família" amb atribucions pròpies, possibilitat que en el seu dia també podrà ser objecte de debat.

Modificant l'article 114 i relatius del Codi penal andorrà, desitgem prevenir la generació de contextos de violència en l'àmbit domèstic.

L'aspecte de context violent, suggerit per una noció d'habitualitat en la tipificació de les agressions,

accepció que s'eliminarà, era incompatible amb l'esperit de la lluita que volem menar entre tots.

Ha estat doncs, en conseqüència, amb coherència, amb confiança, i també, per què no dir-ho?, amb esperança que cada ú dels membres de la Comissió Legislativa d'Afers Socials ha treballat amb esperit d'equip, sense cap tipificació partidista i amb excel·lent complementarietat, de manera a poder fer aprovar per assentiment de la Cambra i sense esmenes la consideració de la Proposició de llei avui a l'ordre del dia, sabent però que és només un pas de més que ens atansa de l'ideal que tots tenim clarament definit.

Gràcies per la vostra atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Vistes les intervencions suposo que la Proposició de llei es pren en consideració per assentiment.

Tenint en compte que són els tres grups que van presentar conjuntament el text, en el cas que renunciïn a la presentació d'esmenes, s'aprova avui... així és? Doncs, s'aprova també el text per assentiment, tal com està presentat.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

7. Examen i votació del Projecte de llei de control de les mercaderies sensibles.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 58/2010 del 13 d'octubre. No s'ha formulat cap esmena al text.

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de control de les mercaderies sensibles, de data 4 de març de 1999, va entrar en vigor ara fa onze anys i vuit mesos, concretament el dia 26 de març del mateix any.

El Govern, donant resposta a les demandes de diversos sectors del comerç en general i col·laborant amb la Cambra de comerç, proposa un nou text legislatiu que reguli les mercaderies sensibles.

Aquesta nova Llei de control de les mercaderies sensibles no rebaixa les obligacions ineludibles d'Andorra pel que fa a la transparència del seu comerç internacional.

La nova Llei de control de les mercaderies sensibles segueix amb la voluntat de posar terme a tota

activitat il·lícita relacionada amb el camp de les mercaderies sensibles i en perjudici dels interessos d'Andorra.

Per aquest motiu la nova Llei inclou dins de la categoria de les mercaderies sensibles el tabac de pipa, la picadura i sucedanis del tabac harmonitzant el tractament que es dona amb el tabac en general.

Limita les operacions de transport de mercaderies sensibles ajustant-se a l'horari comercial de les set hores fins a una hora després del tancament obligatori dels comerços.

Així mateix la nova Llei canvia l'índex de referència de tinença i transport de mercaderies sensible per a particulars convertint la limitació econòmica en limitació quantitativa, eliminant així les variacions quantitatives subjectes al preu del producte.

La nova Llei eximeix de la tinença de llicència si no se superen els límits permesos al comerç al detall i supermercats equiparant-los, doncs, a d'altres sectors de venda al detall com són els quioscs, els bars, l'hoteleria i la restauració.

La nova Llei també pretén rebaixar l'impacte visual d'alguns comerços que tenen tot el tabac a la vista permetent tenir una quantitat limitada de mercaderia sensible de forma emmagatzemada.

Permetrà igualment rebaixar costos de personal, pel personal que es dedica a la transcripció de factures, als llibres oficials de registres, visats amb anterioritat per la Duana i homologarà, si escau, els registres comptables de mercaderies sensibles propis dels mateixos operadors, així permetent el control, seguiment i trasabilitat de les mercaderies sensibles.

Els mecanismes de control, amb el pas del temps, han resultat obsoletes perquè resulta necessari simplificar aquests mecanismes i adaptar-los a les necessitats dels operadors econòmics andorrans.

D'altra banda, es redueixen els llindars per tal de combatre de més efectiva la temptativa de promoure activitats il·lícites o la comissió de les mateixes.

Així mateix, s'harmonitza en certa manera a les disposicions en matèria de contraban fixant les sancions en funció de la quantitat.

A més a més amb la finalitat de donar d'una major efectivitat a la imposició de sancions es moderen els seus imports i s'afegeixen conceptes com ara el comís del mitjà del transport i la mercaderia, i la suspensió temporal o definitiva de l'activitat de venda de tabac.

La Llei esmentada que avui es sotmet a votació ha estat fruit d'un ampli consens amb el sector del comerç, i més concretament com deia anteriorment,

amb la Cambra de comerç, indústria i serveis d'Andorra.

Concloent, aquesta nova Llei facilita el comerç legal, segueix dificultant durament el tràfic il·lícit i dóna proporcionalitat a les sancions imposades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem ara a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Tots sabem que la Llei de control de mercaderies sensibles, del 4 de març de 1999, va ser un text fonamental en la resolució del problema amb els nostres veïns degut al contraban de tabac descontrolat de finals dels anys 90.

De fet, la Llei del 99 va ser un text que de forma directa o indirecta tenia el consens dels nostres veïns. I recordo el ferm plantejament que a finals dels 90 era el cap de l'oposició que va defensar una tolerància zero al contraban de tabac.

Avui el qui era cap de l'oposició als 90, és ara cap de Govern. Avui els nostres veïns estan augmentant els seus impostos especials sobre el tabac; avui el diferencial de preu torna a ser important. El més normal seria que Govern revisés els impostos especials sobre el tabac de forma que es mantingués un diferencial de preu interessant per al visitant que permetés millorar els ingressos de l'Estat i que no fomentés el contraban.

No obstant, Govern ens sorprèn a tots amb un projecte de llei que representa una suavització de les disposicions anticontraban per utilitzar un terme políticament correcte.

Per exemple, les sancions greus baixen, abans eren d'entre 25 i 50 milions de les antigues pessetes, a 3.000 euros.

El 13 d'octubre, el Consell va admetre a tràmit aquest Projecte. Des d'Andorra pel Canvi vam estudiar el text i ens va sorprendre la reducció de les mesures anticontraban que comporta aquesta Llei.

Vam iniciar un seguit de contactes per entendre la possible reacció dels nostres veïns. Recordem que la Llei del 99 precisament era una llei que es va posar per evitar... per donar fre al conflicte que tots recordem i ningú vol en realitat recordar.

La veritat és que diferents fonts es van confirmar que una mesura d'aquest tipus en els moments actuals podria obrir un nou front d'atencions internacionals i de fronts oberts ja en tenim prou em sembla.

Ateses les primeres reaccions el dia 4 de novembre vam demanar una primera pròrroga de quinze dies per tenir temps de confirmar les informacions que ens arribàvem, perquè de consens entre els agents, res de res.

Un cop confirmat que aquest text no era oportú, tothom podrà entendre que el dia 25 de novembre, des d'Andorra pel Canvi, demanéssim a Govern còpia de les diferents comunicacions que s'haguessin fet per via diplomàtica, per mitjà de Duana, pel Ministeri d'Exteriors o per qualsevol altre mitjà per informar sobre aquesta modificació i avaluar de forma prudent la reacció de Brussel·les o els nostres veïns davant de la reducció del control intern d'Andorra sobre mercaderies sensibles.

Al mateix temps vam demanar una pròrroga de quinze dies per tenir temps de rebre la resposta del Govern i actuar conseqüentment. Tothom pot entendre que si la diplomàcia andorrana hagués fet la feina i els nostres veïns no tinguessin cap problema amb el que Andorra suavitzés les mesures anticontraban, ens trobaríem davant d'un escenari ben diferent que si els nostres veïns no en saben res, hi tornem a començar amb la crispació i la dinàmica d'enfrontaments de finals dels anys 90.

Però, sorprenentment Sindicatura no ens va atorgar la pròrroga de quinze dies com normalment fa, Sindicatura sabia perfectament que havíem demanat la informació a Govern, però Sindicatura va decidir tallar la possibilitat de comunicació amb Govern i tan sols ens va donar cinc dies de pròrroga. És a dir, ni els set i mig que s'atorguen per la via urgent.

Constatem que altres grups han demanat segones pròrrogues i sempre els hi han estat atorgades especialment quan existeix una sol·licitud d'informació a Govern i cal esperar la seva resposta. En aquest cas la Sindicatura no va deixar el temps per a què Govern contestés.

En tot cas, nosaltres ens hem esperat fins avui per a veure si el Govern ens confirmava que havia fet la feina i els nostres veïns no tenien cap problema amb aquesta suavització a les mesures contraban.

De fet, m'esperava que el Govern amb la intervenció prèvia ens ho confirmés, però no ens ho ha confirmat pas. Govern no ha fet cap comunicació amb els nostres veïns i no ha anat a buscar cap tipus de consens amb els nostres veïns.

Atès que a dia d'avui no hem rebut cap resposta, Andorra pel Canvi no pot donar suport a una

modificació de la nostra legislació que pot crear problemes relatius a la fiscalitat del tabac i que no farien sinó posar encara més llenya al foc dels problemes que ja tenim amb la Unió Europea i que ja debatrem tranquil·lament el proper dijous.

Tothom podrà entendre que no podem compartir el projecte de Govern conforme a les infraccions molt greus tingui una sanció tan ridícula com 3.000 euros en el cas que no afectin mercaderies i una suspensió temporal de tres a sis mesos quan abans era definitiva i recordem que abans la multa no era de 3.000 euros sinó d'entre 25 i 50 milions de pessetes.

Tampoc podem estar d'acord que les infraccions greus es sancionin amb una multa de 600 euros quan abans era d'entre 5 i 25 milions de pessetes.

O què les infraccions lleus es sancionin amb una multa de 300 euros quan abans eren d'entre mig i 5 milions de pessetes.

No podem compartir la suavització de les mesures anticontraban que he mencionat i d'altres que no mencionem per economia de temps sense tenir constància que no comportarà unes majors tensions amb els nostres veïns, especialment quan el mateix temps a Espanya està augmentant els seus impostos sobre el tabac.

finalment dir que ens hagués agradat poder fer unes esmenes a l'articulat i deixar el text ben quadrat però que la manca de resposta de Govern sumada al fet que Sindicatura hagi dificultat que Govern ens hagi de contestar una sol·licitud escrita d'informació ens obliga a votar no a aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei que es presenta a l'aprovació d'aquesta Cambra modifica i deroga la Llei de control de les mercaderies sensibles, del 4 de març de 1999.

A grans trets el nou text amplia la definició de mercaderies sensibles a noves categories de productes, simplifica en certa mesura les obligacions dels operadors amb mercaderies sensibles i modifica substancialment el règim sancionador amb un increment dels supòsits d'infracció però amb una reducció notable dels imports de les sancions, uns supòsits que en principi si s'analitzen exclusivament

des del punt de vista tècnic i operatiu semblarien adequats per facilitar la gestió de les mercaderies sensibles als operadors que les manipulen i alhora atorguen un major control i també una major capacitat sancionadora als agents encarregats de la seva aplicació.

Però no totes les modificacions tècniques aporten una major flexibilitat als operadors amb mercaderies sensibles. Per exemple, el Projecte de llei delimita uns horaris per efectuar el transport d'aquestes mercaderies sense autorització específica des de les 7 del matí fins una hora després del tancament dels comerços. Què passaria si per culpa del mal temps o de les retencions un transportista es troba fora d'aquest horari? S'estan, doncs, incloent noves restriccions i obligacions quan el es pretén teòricament és flexibilitzar la norma actual.

Però abans de continuar amb l'anàlisi tècnic del document, no es pot entrar en el detall del text que es presenta avui sense abans entendre que el context i l'objectiu d'aquesta modificació i sense anar més lluny les condicions que motiven aquesta modificació, així com mesurar les conseqüències que un canvi de condicions pot suposar sobre la imatge i la percepció d'Andorra des de l'exterior.

Senyors, tothom en aquesta Sala coneix la complicada situació internacional especialment en el país veí del sud que va motivar l'aprovació d'una llei teòricament antinatura i que juntament amb altres mesures va permetre desbloquejar una situació de crisi produïda per l'anomenada crisi del tabac.

El preu que Andorra va pagar d'aquella situació no es va mesurar únicament en termes econòmics, sinó que la imatge de tot el país i dels seus habitants va ser malmesa i va crear un greuge reputacional molt important.

Com a conseqüència les mesures que va haver d'adoptar el nostre país van ser del mateix ordre que les que les van provocar havent de desenvolupar una legislació interna per evitar situacions de frau als països veïns. Aquest va ser el context en què es va aprovar la Llei de control de les mercaderies sensibles, però val a dir també que aquella situació va fer agafar consciència de la necessitat d'un mínim de coordinació de polítiques fiscals entre Andorra i els seus estats veïns, especialment en aquells productes de gran consum i amb elevats diferencials de preus.

Així doncs, per valorar aquesta modificació ens hem de preguntar abans si les circumstàncies que van motivar el text del 1999 han canviat, i si han canviat en quina mesura ho han fet per proposar el nou text legislatiu?

Sortosament pel nostre país, i gairebé dotze anys després, les condicions i el context en què es va aprovar la mencionada Llei han canviat completament. Andorra ha sabut ajustar la seva política fiscal en aquells productes més sensibles, especialment el tabac i a vetllar permanentment en no excedir un determinat diferencial de preus que podria ser susceptible de produir nous desequilibris en la comercialització d'aquests productes.

I val a dir que el mèrit d'aquesta política no s'ha produït únicament pels ajustaments fiscals en la normativa andorrana, sinó també pel control que s'ha exercit des del sector privat que ha vetllat per l'estabilitat en aquesta comercialització.

Andorra ha passat, doncs, a desenvolupar un control reactiu que és l'essència de la política de control de mercaderies sensibles a un control preventiu mercès a una dinàmica política fiscal, i tothom sap que el millor control és aquell que evita que el risc es produeixi i no aquell que ha de solucionar el mal un cop ha succeït.

I només per donar uns exemples recents, l'aprovació de la Llei 27/2008, del 20 de novembre, d'impostos especials i la seva recent modificació, del 22 d'abril del 2010. Només són uns bons exemples de com la normativa fiscal andorrana s'ha adaptat tenint en compte l'evolució del preu d'aquests productes sensibles als països del nostre entorn.

La política fiscal és, doncs, la millor manera -i així ha estat demostrat- per assolir un control de les mercaderies sensibles. Quins són doncs, els elements que motiven una modificació de la legislació de control de mercaderies sensibles i, per tant, una modificació dels mecanismes de control a posteriori? No en veiem cap, i és més, el nostre grup parlamentari considera que una modificació de la Llei de control de mercaderies sensibles pot tenir un efecte invers en el pretext teòricament, inclús una simplificació dels procediments de control i de les obligacions registrals es podria interpretar des de fora com una major laxitud i tolerància de les autoritats andorranes envers aquesta matèria.

Així, si no s'han produït majors problemes des de la crisi del 1999, en cap cas es deu a la Llei de control de les mercaderies sensibles, sinó com he reiterat a la política fiscal activa i adaptada a cada necessitat de canvi.

Per acabar, el Grup Parlamentari Reformista considera, doncs, prioritari continuar el control preventiu amb les eines de política fiscal i evitar una modificació d'una legislació que en l'actualitat està totalment treta del context que la va generar.

Per aquests motius el Grup Parlamentari Reformista votarà en contra del Projecte de Llei de control de les mercaderies sensibles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Cadena teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cadena:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com ja s'ha dit bastant cosa sobre la Llei... Però, jo crec que la Llei aquesta que deroga la Llei del 1999, nosaltres entenem que l'efecte d'aquesta Llei és flexibilitzar i facilitar la comercialització d'aquests productes, ja com ha expressat també el Govern, tot mantenint i garantint el mateix nivell de control. Avui dia hi han unes altres eines, potser, que no hi havien fa onze o dotze anys com tota la informàtica que està implantada a tot arreu.

La Llei facilita als comerços la tinença d'aquests productes amb una gestió molt menys feixuga; suprimeix la tinença de la llicència pel comerç al detall amb l'activitat autoritzada que només han de guardar albarans i factures, això no vol dir que no hi hagi control; no caldrà tenir tota la mercaderia a la vista el que pot facilitar la imatge d'alguns comerços, sobretot supermercats -penso especialment en el Pas de la Casa que és on es veuen les piles de tabac, podent-les tenir col·locades d'una altra manera-; permet homologar la comptabilitat dels operadors -que aquests sí que han de portar registre; fa proporcional l'import de les sancions -i aquí sé que les sancions es rebaixaven no per quantitats molt grans, inclús puguen les sancions, el que passa és que són més proporcional i fins ara algunes sancions que s'havien posat segurament només serveixen d'estadística als mitjans de comunicació però no sé quantes s'han executat, i també l'import de les sancions s'harmonitza més amb el nostre Codi penal i amb el nostre Codi de Duana.

Per un altre costat la Llei restringeix la circulació de producte als particulars, limita el transport amb horaris comercials, permet sancionar amb la suspensió temporal de la llicència i obliga als operadors a presentar al moment i sense demora els registres i les informacions que donen suport que això també sembla que no estava ben resolt.

Nosaltres creiem que és una bona modificació, el demés... la fiscalitat sobre el tabac es va adaptant cada vegada que hi ha una puja als veïns és una cosa

que crec que es porta bé, i nosaltres creiem que aquesta Llei és positiva, no baixa el nivell de control i facilita el tracte d'aquest producte.

És per tot l'exposat que nosaltres donarem suport a aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cadena.

Alguna altra intervenció?

Passem doncs...

Sí, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, és per fer unes matisacions en relació al que he comentat tant del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi com pel Grup Parlamentari de la Coalició Reformista.

Tenim la sensació o tinc la sensació que s'ha entès malament el Projecte de Llei en el sentit que es parteix de la base d'una reducció del control sobre el tràfic interior de mercaderies sensibles i això no és així. El que s'està obligant i ho he mencionat en la meua intervenció i també ho mencionava el portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata és a l'any 2010 va mantenir uns llibres manuals visats per la Duana on han de fer-hi una sèrie d'inscripcions. S'està obligant als comerciants a l'any 2010 a tenir tot acabat i exposat al públic. S'està obligant a l'any 2010 a fer tota una sèrie de controls en els mateixos comerços sobre el tabac que avui en dia la informàtica, la feina que està fent el Departament de Duana, el control d'albarans, la comptabilitat -que al nostre país ha tardat en arribar però finalment també ha arribat- permet suplir perfectament.

El Govern lamenta que pel que sembla aquest Projecte de Llei no prosperi, entén que és un error perquè insisteixo que és una demanda del sector comercial que es dedica a la venda de tabac dels diferents agents, és una mesura que hem treballat conjuntament amb la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, l'hem elaborat conjuntament, l'hem presentat amb el seu vist-i-plau i entenem que respon a una demanda del conjunt dels agents comercials.

Estic d'acord amb el que deia la Sra. Adellach: el que és realment important són dos elements, les polítiques fiscals i la coordinació dels cossos de Duana. Jo crec que és indubtable l'actuació que està

tenint el Cos de Duana en els darrers anys i no vull parlar del darrer any i mig, en els darrers anys, i veiem a la premsa de manera continuada diferents accions exitoses de lluita contra el contraban.

Es va aprovar a l'any 2008 una Llei d'impostos especials. Aquesta mateixa Cambra l'any 2010 ha augmentat els impostos especials per adequar-los per reduir la diferència. Aquestes són les mesures actives de lluita contra el contraban. No crec que a l'any 2010 obliga a mantenir uns llibres manuals sellats per la Duana amb una sèrie d'obligacions pels empresaris absolutament anacròniques sigui una forma moderna de lluitar contra el contraban, en tot cas suposa un clar perjudici pel conjunt dels comerciants que es dediquen a aquesta activitat.

En tot cas -es referia el Sr. Nomen-, és cert que Espanya ha augmentat recentment si no m'equivoco la setmana passada o fa déu dies el preu del tabac. El Govern està treballant en una modificació de la Llei d'impostos especials que tenim la intenció d'aprovar en la propera sessió de Govern que tindrà lloc el dia 22, el proper dimecres, i per tant si el conjunt de la Cambra considera que aquesta és una mesura necessària el Govern demanarà una tramitació especial ja sigui d'urgència o fins i tot d'extrema urgència per aquest Projecte de Llei. Entenem que aquestes sí que són les mesures efectives de lluita contra el contraban de la mateixa manera que ho és, com insistia anteriorment l'excel·lent col·laboració entre els cossos de Duana que està existint especialment amb el veí del sud i entenem que mantenir una llei anacrònica que obliga a una sèrie d'obligacions manuals i de presència del producte a la botiga a l'any 2010 existint registres informàtics, albarans, comptabilitats, ens semblen unes obligacions que són pràcticament ridícules quan hi han els mecanismes més que suficients per garantir que aquest control es pugui garantir de manera efectiva amb la mateixa efectivitat i d'una manera adequada a la situació en la que ens trobem.

Per tant, la intenció del Govern era recollir la voluntat dels agents que es dediquen al sector del comerç, entrat a la Cambra de Comerç i, en tot cas, lamentem el posicionament que han tingut els dos grups parlamentaris d'ApC i de Coalició Reformista.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Deixem, doncs, un segon torn pels grups parlamentaris.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria matisar les manifestacions del Govern en el sentit que cita posicions d'institucions que de les converses que hem mantingut amb ells, doncs, semblarien que no són tan entusiastes com manifesta el Govern en relació a aquesta Llei, no? I crec que hi ha una sèrie de manifestacions que per respecte a aquestes institucions el Govern hauria de fer i no posar en boca d'aquestes persones coses que ells semblaria ser que no han defensat amb aquesta força amb aquest recolzament total a la Llei. El que sí que s'ha fet és que s'ha recollit uns suggeriments que ells han fet, això no vol dir que ells estiguin d'acord amb la resta del text.

Per altre costat voldria manifestar que hi han moltes coses positives en aquest text; hi han moltes coses com facilitar la vida a molts comerços del país que nosaltres estem totalment d'acord, com agilitar els registres que estem totalment d'acord, com moltes mesures de dinamització del comerç al voltant de les mercaderies sensibles que estem totalment d'acord. Per aquest motiu la nostra voluntat era de fer esmenes al text i per aquest motiu nosaltres vam demanar unes pròrrogues i vam demanar una informació a Govern. Ara bé, si Govern no ens contesta i Sindicatura no permet les pròrrogues, com vol que fem les esmenes?... És que és clar, el bloqueig aquest... aquesta opacitat de Govern arriba a tal extrem que no ens permet treballar. Tant costa si els demanen còpies de les comunicacions? Miri, li faré la pregunta oralment i si considera vostè que l'ha de contestar: vostès han parlat amb el soci... amb els veïns i amb tots els membres de Brussel·les, etc, etc? Les persones amb les quals ens relacionem i que vam tenir una sèrie de problemes com els nostres veïns, han parlat amb ells? Han fet algunes consultes informals des del Ministeri d'Exteriors? S'ha parlat amb els homòlegs espanyols o francesos? Des del Ministeri de Finances s'ha parlat amb els homòlegs espanyols o francesos? Des del Ministeri d'Interior s'ha parlat amb els homòlegs espanyols o francesos? O no? No costa gaire respondre a aquesta pregunta.

Si els espanyols i els francesos estan d'acord amb això i no ha de crear tensions, som-hi, endavant i votem que sí, però nosaltres no podem votar que sí sense tenir aquesta informació i sense fer una sèrie de quatre esmenes que s'han de fer.

Per tant, jo invito al Govern, si us plau, a un exercici de transparència i dinamització de l'economia que torni a entrar el text però amb la deguda informació perquè si quan la demanem no se'ns dóna, com vol que fem les esmenes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Reformista, Sra. Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Malgrat, doncs, haver escoltat al ministre i també, doncs, al portaveu en aquest cas d'aquest Projecte de llei del Partit Socialdemòcrata, la veritat és que ens preocupa el fet que aquesta simplificació dels procediments de control i de les obligacions registrals, doncs, es pugui interpretar des de fora com una major laxitud i tolerància de les autoritats andorranes en aquesta matèria, en matèria de mercaderies sensibles. A més, a nosaltres també ens consta que no tot el sector implicat hi ha estat d'acord, és a dir, era una demanda del conjunt dels agents del comerç, doncs, no ens consta.

I d'altra banda, doncs, també ens sap greu que els grups parlamentaris que volien fer esmenes no han tingut doncs, l'oportunitat de tenir normalment els quinze dies que es tenen per presentar esmenes.

D'altra banda, no sé si és possible o no, vostè acaba de dir, doncs, que faran un Projecte de llei d'impostos especials en el qual modificaran les taxes en aquest cas del tabac... em sembla que ho he entès així.

No sé si a dintre d'aquesta modificació de la Llei d'impostos especials es podrien posar a... diguéssim les modificacions del control del tema de les mercaderies sensibles... igual dic una bajanada... no ho sé!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Alguna altra intervenció? Sr. Cadena. No?

No hi han intervencions?

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr. síndic, molt breument perquè en el primer torn de la meua intervenció m'he oblidat de contestar-ho tot i que ho tenia apuntat.

El Govern sí que va contestar la demanda d'informació del Sr. Nomen, que ens la va referir, i li vam contestar que aquests eren uns temes que no s'havien tractat a nivell d'Exteriors però que sí que s'havien tractat amb els cossos de Duana dels països

veïns i que estaven d'acord amb les modificacions que anaven a efectuar.

És una llei que ha tingut dos períodes de pròrroga, per tant entenem que és una llei que té un període més que suficient per fer-hi esmenes ja que ha sigut el cas que de ben segur que és perfectament millorable però en tot cas el Govern sí que ha contestat la demanda d'informació del Sr. Nomen explicant -i ara estava llegint la demanda- que hi ha hagut converses a nivell dels cossos de Duana que entenem que és el que correspon a aquesta modificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció? Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, investigaré que ha passat amb aquest sobre d'aquesta resposta perquè jo no l'he rebuda. No sé amb quina data van contestar però jo no he rebut aquesta resposta, no sé si Sindicatura l'ha tramesa, o no, però jo no l'he rebuda.

Per un altre costat, manifestar-li que no sé si és el Govern qui ha de tenir el criteri de si és necessari, o no fer una segona pròrroga. Jo pregaria a Govern que s'abstingui d'opinar en qüestions de Sindicatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sindicatura no té per costum de quedar-se res i els arxius de Sindicatura són oberts. És a dir, que li agrairia que, com a mínim, si vol passar a mirar el que s'ha entrat a Sindicatura no hi ha cap problema per mirar-ho, però no tenim per costum quedar-nos res al calaix.

Passem al Grup Parlamentari Reformista. No hi ha intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata, tampoc?

Sí, Sr. Nomen?

Iniciem, doncs, un tercer torn... un quart torn de paraula. Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Tan sols per dir que jo no he acusat mai a Sindicatura de quedar-se amb el text.

Això, com vostè sap, es trameta amb una...

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen toca la llei...

El Sr. Eusebi Nomen:

Doncs, per al·lusions em sembla que...

El Sr. síndic general:

No, per al·lusions... Si per al·lusions algú pot parlar aquí sóc jo, que he parlat tres o quatre vegades de Sindicatura, m'he limitat a callar, però la paciència té un temps i davant de les insinuacions sap perfectament que Sindicatura no es queda res del que es tramita, i que s'està tramitant el més aviat que es pot.

Passem doncs, acabat el debat, a la votació del text.

Vots a favor del text?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat i vist que hi ha un empat es procedirà a una segona votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

Constatant que hi ha un empat queda, doncs, desestimat el text.

Passem al punt vuitè de l'ordre del dia.

8. Examen i votació de la Proposició de llei d'horaris comercials.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 76/2010, del 7 de desembre.

Exposa l'informe la Sra. Bibiana Rossa Torres nomenada ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

La Sra. Bibiana Rossa:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El passat dia 23 de novembre, la Comissió Legislativa d'Economia em va nomenar ponent de la Proposició de Llei d'horaris comercials, i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Economia ha examinat en el decurs de la reunió celebrada el dia 3 de desembre la Proposició de Llei d'horaris comercials i les esmenes que hi han estat presentades. S'han presentat un total de 18 esmenes de les quals: 17 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 1 ha estat presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi. De les esmenes presentades: 9 han estat aprovades per majoria, i de les 9 esmenes que han estat retirades: 8 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Rossa.

Passem, doncs, ara al torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest text va ser admès a tràmit per Sindicatura fa mig any, concretament el 18 de juny. Avui, finalment, podem votar un text feliçment consensuat a la Comissió d'Economia, un text que d'acord amb el que estableix la Constitució legisla sobre el dret de llibertat d'empresa i el dret al descans dels treballadors, un dret que estableix un marc clar per a tothom.

Vull agrair els vots que van permetre la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei d'Andorra pel Canvi; vull agrair les constructives esmenes que ha fet el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i que han permès millorar, i molt, el text inicial; vull agrair l'esperit constructiu de tota la Comissió d'Economia a l'hora de tractar aquest text.

I, permeti'm fer una revisió ràpida del contingut d'aquest text. Aquest text el que ens permet és fixar un marc legislatiu, no reglamentari sinó per llei, sobre els horaris d'obertura i el tancament dels comerços. Seguim amb els horaris tradicionals, és a dir, s'obre a partir de les sis de la tarda, de dilluns a divendres es pot tenir el comerç obert fins a les vuit, els dissabtes fins a les nou, i els diumenges fins a les set.

Per tant, seguim amb el horaris de sempre el que passa és que en períodes de gran afluència turística el Govern podrà decretar reglamentàriament fins a cinquanta-set dies a l'any, entre setmana, que s'obre fins a les nou o dels diumenges, és a dir que sumat als cinquanta-dos dissabtes dóna un total de cent nou dies a l'any que es pot estar obert fins a les nou del vespre.

Durant els ponts tots els dies del pont es pot estar obert fins a les nou excepte el darrer dia, quan acaba el pont, que és fins a les set... és a dir, com fins ara.

I això és així... això és així excepte en el cas que hi hagi un conveni col·lectiu sectorial de treball i, en aquest cas es pot obrir en l'horari que es determini en aquest conveni col·lectiu.

Per altra qüestió... En unes extensions específiques que és l'horari de barri i les botigues de conveniència de benzineres que podran romandre oberts una hora addicional. I fins i tot, les benzineres poden estar obertes fins vint-i-quatre hores al dia -si així ho desitgen- i en aquest cas, hauran de pagar un impost de vint euros per metre quadrat a l'any atès que són establiments que tenen com a màxim cent cinquanta metres, això ens dóna uns impostos de tres mil euros anyals o set euros al dia que és un impost perfectament assumible.

Aquest dret d'estar obert vint-i-quatre hores al dia s'hi pot acollir tot altre tipus de comerç... tot altre tipus de comerç pot arribar a estar obert vint-i-quatre hores al dia subjecte al pagament d'aquest impost de vint euros per metre quadrat i any, sempre i quan hi hagi un conveni col·lectiu sectorial que així ho estableixi, és a dir, que tots els empresaris i els treballadors estiguin d'acord en fer-ho d'aquesta manera.

Per altre costat s'estableix que el dia primer de maig és un dia festiu i al mateix temps també es regula la qüestió del descans setmanal en diumenge de les persones que treballen al comerç; i s'estableix que durant un mínim de deu diumenges sencers durant l'any els treballadors del comerç tenen dret al descans en diumenge.

Queden exclosos d'aquests drets els treballadors que únicament presten els seus serveis durant els caps de setmana, els contractats a temps parcial i els que tenen un contracte de temporada.

Però aquesta normativa es pot canviar si... si treballadors i empresa fan un conveni o acord ja sigui de sector o d'empresa; pot ser un conveni d'empresa en el qual es determini que hi han uns horaris més convenients per a tothom.

Per tant, tenim una llei que el que fa és a partir de la realitat actual, obrir la possibilitat a què quan hi hagi entesa entre els particulars i dins del col·lectiu d'empreses i el col·lectiu de treballadors, en aquests casos es puguin obrir fins a vint-i-quatre hores al dia... obrir fins a vint-i-quatre hores al dia i no tenir les limitacions de tancament, com hem dit, i fins i tot el tema dels diumenges es pot pactar tal com es consideri oportú en cas de conveni col·lectiu.

Crec que és un avançament molt important el que s'aprovi aquesta Proposició de llei que permet acabar amb una sèrie de tensions que marca... que estableix un marc normatiu dins de la Constitució i que obre un futur d'obertura sempre i quan sigui dins del diàleg de tots els sectors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de juny, quan es va entrar a tràmit aquesta Proposició de llei d'horaris comercials, tenia el mèrit i una de les principals motivacions i raó de ser que era intentar portar una solució a la polèmica situació que havia generat el Govern aprovant el desafortunat decret en el que s'obligava als comerços de diumenges a l'any.

Curiosament avui aquesta llei, si s'acaba aprovant, també permetrà una altra actuació poc afortunada del nostre Govern que per justificar la derogació del citat decret, després de quasi bé un any de fer cas omís i orelles sordes a totes les demandes i queixes dels sectors econòmics del país i també després de reiterades sessions i manifestacions en aquesta II-lustre Sala, va finalment signar un acord amb la FACA establint alhora un compromís en el que els treballadors del comerç gaudien del descans setmanal en diumenge.

Així doncs, per justificar una tossuderia injustificable, el Govern signa aquest compromís amb una associació que és cert que representa un nombre molt important de comerços però aquest compromís malauradament no té cap cobertura

legal. Govern ho sabia i la FACA ja havia avisat en el seu moment que signava aquesta signatura anava en contra dels seus estatuts i que no podien obligar els seus associats a complir el compromís signat... Brillant manera té el nostre Govern de vetllar i defensar la tant anomenada conciliació familiar, un acord que deixa totalment desprotegits els treballadors que no gaudeixen dels corresponents diumenges festius.

Bé, tot i que pensem que aquests drets i els dies de descans setmanal s'haurien de regular en la Llei del Codi de relacions laborals i que alhora també s'hauria de vetllar que fos equiparable a tots els sectors i no solament al comerç, de moment aquesta llei permetrà legitimar els drets dels treballadors del comerç.

D'altra part, com ja s'esmenta en l'exposició de motius, a manca d'una llei específica que reguli de forma completa l'activitat comercial, la present llei regula els horaris d'obertura comercial i l'exercici de l'activitat laboral en el sector. En aquest punt aprofitem per recordar la necessitat de disposar de la llei de comerç, llei que ha de regular tots aquests aspectes de forma específica i complerta i que els diferents sectors implicats fa anys que reclamen.

Quant a la regulació dels horaris d'obertura i de tancament, tal com ja hem anat manifestant amb anterioritat, som partidaris de buscar el màxim de flexibilitat i encara més en moments de crisi. La regulació dels horaris ha de ser el més oberta possible i vist el context turístic i de temporada del nostre territori ha de ser àgil en els mecanismes de modificació.

Per aquest motiu pensem que la llei regula amb massa precisió els horaris i dies d'obertura i tancament. Creiem que seria més oportú i més àgil que es regulés via decret.

Tenim exemples clars d'horaris flexibles als països veïns, sense anar més lluny a Barcelona a principis de mes en els comerços de les zones comercials es veien cartells on s'anunciava el dia 6 i el dia 8 de desembre tenim obert. No m'estendré però són exemples de flexibilitat d'entendre quina és la realitat i d'entendre quines són les necessitats del país i del comerç en cada moment.

Així aquesta llei sembla que neix amb voluntat limitativa en masses aspectes. S'ha citat aquí els cinquanta-set dies que fixa com a màxim per obertura de dies altres que els dissabtes fins a les nou del vespre.

Ahir crec que el Govern va aprovar el corresponent decret per l'any vinent i seran cinquanta-dos dies, tan sols en queden tres o quatre de marge segons el nombre de dissabtes que tingui l'any. Si hi ha una

necessitat més àmplia s'haurà de modificar la Llei, per això entenem que s'hauria d'haver regulat via decret tenint en compte, com ja he dit abans, que nosaltres treballem per temporades i per necessitats de comerç o potser fins i tot de moments difícils dins de l'economia.

La Llei també obliga a tancar a les 19 hores els últims dies de pont, pràctica que ja s'havia aplicat i s'havia demostrat que comportava serioses confusions entre els consumidors interns i fins i tot entre els proveïdors.

També vull destacar que el Molt Il·lustre Govern es va manifestar en aquest sentit al emetre el seu criteri sobre la present Llei el passat mes de setembre.

Destaquem també que es crea un impost que ens sembla correcte si aquest impost s'equipara als altres comerços vist que és un impost que només es contempla pel que són els comerços de conveniència. Crec entendre que és un impost que es crea pels comerços que vulguin obrir més enllà de l'horari comercial establert en aquesta Llei perquè també es contempla la possibilitat i crec que és interessant que s'hi puguin acollir qualsevol altre comerç. El que em sorprèn i em sembla curiós és que aquests comerços hagin d'establir un conveni col·lectiu sectorial de treball. No ho tenen gens fàcil aquests comerços que vulguin acollir-se a ampliar els horaris d'obertura, realment se'm fa difícil de creure que amb aquesta Llei es vulgui ajudar a recolzar i encara menys a facilitar l'increment de l'activitat comercial en aquest àmbit. Sembla més aviat que es vulgui quedar bé sense gastar res.

Ara bé, quan la Llei es refereix als dies de descans setmanal en diumenge, es contempla la possibilitat de qualsevol altre descans, com molt bé ha citat el president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, si és més favorable pel treballador de cara a la conciliació familiar, descans que es podrà establir ja sigui per conveni de sector -i això ho vull remarcar-, ja sigui per acord col·lectiu d'empresa -vull remarcar que em sembla adient i legítim i que a més a més ho comparteixo totalment- però penso que s'hauria d'aplicar el mateix criteri als comerços que es vulguin acollir a ampliar els horaris d'obertura que preveu l'article 5 de la Llei, els que s'exigeix un conveni col·lectiu sectorial previ i no es contempla un acord col·lectiu d'empresa. Si un acord o conveni d'empresa és vàlid per un cas, crec que també ho hauria de ser per l'altre vist que sempre serà un compromís entre empresari i treballador.

Ha de ser suficient que aquestes persones es puguin posar d'acord pels dies de descans setmanal i també pels dies d'obertura perquè sempre serà en benefici d'ambdues parts.

El que entenem que cal potenciar és l'establiment de convenis col·lectius que permetin acords satisfactoris tant pels empresaris com pels treballadors, i no establir tantes limitacions sense fonament com fa aquesta Llei.

En conclusió des de Coalició Reformista entenem que el descans setmanal en diumenge, si és que es considera tant important per la conciliació familiar, s'hauria de contemplar i regular en el Codi de relacions laborals, i per això insisteixo que també hauria de fer referència a tots els sectors.

Entenem que és de rellevant importància que es contemplin exempcions en el que empresaris i treballadors puguin establir convenis i acords que afavoreixin ambdues parts.

En segon punt, pel que fa als horaris d'obertura i tancament haurien de regular-se de manera general en una Llei de comerç, i els mecanismes de modificació haurien de ser àgils i aquesta Llei entra massa al detall i és massa limitativa, la regulació hauria de ser... l'última regulació hauria de fer-se via decret de Govern.

En tercer punt, la Llei no ofereix la suficient flexibilitat que creiem necessària. Sense anar tan lluny tenim exemples, com he dit abans, amb països veïns que estan demostrant que en moments de crisi és imprescindible aquesta flexibilitat per potenciar l'economia basada en el turisme, i encara més, en moments com el que està passant en el nostre país. Per tant, entenem que la Llei no aporta les solucions sòlides i valentes que necessita avui la nostra economia i vull fer èmfasi en què quan parlem d'economia no pensem únicament en l'empresa sinó també en les persones que hi treballen, en el seu benestar i en la seva prosperitat que, en el fons, és la prosperitat i la riquesa d'Andorra. No oblidem que fomentar la prosperitat econòmica d'un país és fomentar la garantia del benestar dels seus habitants, fomentar que es pugui garantir l'educació, la sanitat i les prestacions socials, i això penso que no ho hauríem d'oblidar també en aquesta Cambra.

Aquesta Llei avui tan sols repara en una situació de confusió e inseguretats dels treballadors quant a l'incompliment del descans setmanal en diumenge, situació que el Govern ha creat signant un conveni amb la FACA conveni, insisteixo, sense cap cobertura legal.

Finalment dir que no compartim la visió de com es podria potenciar i ajudar a retornar a la prosperitat i competitivitat del sector del comerç i dels seus treballadors, però com que resol aquesta situació d'inseguretats dels treballadors del comerç que genera el Govern, des de Coalició Reformista ens abstindrem perquè pugui prosperar la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mora.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Cadena teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cadena:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, aquí ja s'ha explicat molt del que és la Llei, però començo perquè avui ens hem de pronunciar sobre la Llei aquesta i, efectivament, si és que no vam veure bé ni la forma en què es va presentar la Proposta començant per un preàmbul innecessari i agressiu que acompanyava la Proposició de Llei i que deia, entre altres coses: *“Atès que des de la Constitució diferents governs han estat incomplint el principi de legalitat creant obligacions per via reglamentària que limitin el dret constitucional...”* i continuava que no estaven d'acord, ni tampoc en l'exposició de motius que en el primer paràgraf anaven en el mateix sentit que en el preàmbul, ni tampoc en el seu contingut, malgrat tot, li vam donar suport perquè com diu l'exposició de motius transaccionada que avui es sotmet a consideració la necessitat d'establir una regulació que serveixi de marc normatiu per a l'exercici de l'activitat comercial, es fa evident en una economia com l'andorrana en la qual aquest sector té una importància cabdal. I és per això que malgrat aquestes mancances i greuges van donar-li suport i sense escatimar-hi forces hem buscat la forma de millorar-la i fer-la prosperar.

Efectivament en una proposició de Llei inicial de deu articles i una disposició final hi van presentar fins a disset esmenes i la Proposició que avui es sotmet a consideració té tretze articles, una disposició transitòria i una disposició final.

Aquesta Llei no és una llei complerta, com vostè diu, però no podíem fer una Llei de comerç, no podíem fer un Codi de relacions laborals en aquesta Llei i no podíem fer una Llei sindical... llavors, crec que sí que és... no sé, dóna una seguretat i dóna un augment de coses a la regulació. També regula el descans en deu diumenges mínim pel personal del comerç sense perjudici de qualsevol altre descans setmanal més favorable que pugui establir-se per conveni col·lectiu d'empresa o de sector també. Introdueix la figura dels convenis col·lectius sectorials de treball i jo crec que aquests convenis han de ser sectorials, figura imprescindible per poder anar cap a una extensió horària més flexible i més lliure, té vostè raó, però també que no sigui salvatge i per això necessitem els convenis col·lectius sectorials de treball.

Fixa també l'1 de maig festiu d'obligat tancament, és un dia simbòlic i considerat en la gran majoria de països com l'origen del moviment obrer modern i acceptat amb normalitat.

També defineix el tipus de comerços i finalment fixa un marc més clar en l'activitat comercial, estableix les infraccions, les disposicions normatives i regula el control administratiu i el procediment sancionador.

És per tot l'exposat i satisfets de les aportacions que hem pogut fer que donarem suport a aquesta Proposta de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cadena.

El Govern vol intervenir? No hi ha intervenció.

Sí, iniciem doncs, un segon torn pels grups parlamentaris.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria simplement agrair l'expressió de vot dels dos grups parlamentaris, l'abstenció del Grup Reformista i el vot a favor del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que després de tota la feina d'esmenes, com he dit abans important i constructives, permetran doncs, que es tiri endavant aquesta Proposició de Llei sense cap vot en contra i amb l'esperança que això permeti donar una estabilitat i una seguretat de llei i no de reglament a totes les qüestions al voltant del tancament del comerç.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna altra intervenció?

Passarem, doncs, a la votació de la Proposició de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

17 vots a favor i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat declaro aprovat la Proposició de llei.

Passem, acte seguit, al punt 9 de l'ordre del dia .

9. Examen i votació del Projecte de llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 77/2010, del 10 de desembre.

Per exposar l'informe intervé la Sra. Conxita Mora Jordana nomenada ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 16 de novembre la Comissió Legislativa d'Economia em va nomenar ponent del Projecte de llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració.

En el decurs de les reunions celebrades els passats dies 23 i 30 de novembre, i 2, 3 i 7 de desembre, la comissió va analitzar aquest Projecte de llei i les 46 esmenes que s'hi havien presentat en el seu articulat.

De les 46 esmenes presentades, totes elles per part del Grup Parlamentari Reformista: 8 van ser aprovades per majoria, 12 van ser transaccionades i aprovades per majoria, 8 van ser retirades.

Cal destacar que per acord unànim de la comissió, quan a la forma, es va esmenar el text amb les correccions ortogràfiques i de forma que s'anaven detectant en el decurs del seu anàlisi, i es van corregir les remissions normatives que apareixien incompletes en el text.

Dels acord presos i les votacions realitzades en comissió es desprèn el Projecte de llei que avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mora.

S'han formulat per part del Grup Parlamentari Reformista 4 reserves d'esmena, i he rebut per altra banda una proposta d'agrupació d'articles per al debat. Llegeixo la Proposta: Es proposa plantejar,

d'una part doncs, el debat i votació de les 4 reserves d'esmena i procedir a la resta del text amb 12 grups - que en realitat haurien de ser 13 i explicaré per què, perquè el 13è hauria de ser, tal com diu el Reglament, el títol, l'exposició de motius i la votació dels títols dels capítols, sinó no quedarien contemplats dins de la Proposta. Doncs, deixant de banda aquest tercer grup, el primer grup fóra... correspondria als articles: 1, 3, 4, 8, 9, 12, 13, 15, 17, 23, 24, 26,31,32,33,34,35 i36; el segon grup els articles: 2,5,10,11,16 i 19; el tercer grup l'article 6; el quart grup l'article 7 i la disposició addicional primera; el cinquè grup els articles: 14, 20, 21 i disposició addicional segona; el sisè l'article 18; el setè l'article 22; el vuitè l'article 25; el novè l'article 27; el desè l'article 28; l'onzè els articles 29 i 30; el dotzè la disposició derogatòria. El tretzè essent el que ja he dit inicialment.

Hi ha alguna oposició per part d'algun conseller? Volen que es procedeixi així? Doncs, procedirem d'aquesta manera.

Passem, doncs, a la reserva d'esmena número 1 que es correspon amb l'esmena número 10 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar la reserva d'esmena la Sra. Olga Adellach. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres proposem l'addició d'un nou article, abans de l'article 8, que seria el fraccionament en el pagament de taxes, tributs i impostos, i que diu: "El govern establirà per al període de vigència de la present Llei un programa de fraccionament en el pagament de taxes, tributs i impostos sense obligatorietat de presentar oferta de garantia per part del sol·licitant i a un tipus d'interès del 0%.". Es tracta d'un article que reproduïx la mesura número 8 que va ser aprovada per aquesta Cambra parlamentària el passat 25 d'octubre en el marc de l'acord sobre mesures de reactivació econòmica presentat pel nostre grup parlamentari.

Malgrat que l'ordenament jurídic andorrà ja existeix la figura del fraccionament en el pagament d'impostos, taxes i tributs, la novetat que volem aportar en aquest apartat per tal que esdevingui una mesura de reactivació efectiva, és el fet d'eliminar l'obligatorietat de la presentació d'oferta de garantia i reduir el pagament d'interessos al 0%. Això són aspectes que reverteixen directament a les butxaques del ciutadà i iniciativa que aquest grup parlamentari va presentar mitjançant una esmena i que va ser

rebutjada; ara tenim tots l'oportunitat de millorar aquesta llei i aprovar aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

El Govern desitja intervenir ara o al final? No?

Doncs, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Malauradament no podem votar a favor d'aquesta reserva d'esmena ja que aquest article representaria un cost, un cost no pressupostat i, per tant, comporta un increment de dèficit i un increment de deute públic que tindria l'efecte pervers inclús de dificultar els pagaments del Govern amb exercicis futurs, com sempre hem vingut dient i sempre ens hem posicionat en tots els crèdits extraordinaris o suplementes de crèdit.

Aquest article representaria una major despesa que no està coberta i, per tant, no podem donar suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem davant d'una Proposta, jo la nomenaria populista, demagoga, indefinida i d'impossible aplicació.

El plegament fraccionat de taxes, tributs i impostos presenta avui dificultats insalvables que si de cas cal modificar a través de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Senyores i senyors reformistes, ja ho he dit abans: menys demagògia i més definició. Per quant de temps volen aquest fraccionament, un any, dos anys, tres anys?... Avui no sabem quin període de vigència tindrà aquesta Llei ja que serà vigent fins que una altra llei la modifiqui o l'derogui.

Senyores i senyors reformistes, abans de legislar sobre qualsevol àmbit la responsabilitat els hauria de fer que estudiessin molt bé les conseqüències de les seves propostes i vostès no ho han fet... pel que es veu.

La impossibilitat d'establir limitacions quant als imports tan mínims com màxims, però el fraccionament i taxes d'imports molt petits -ara no sé exactament la quantia però hi han taxes amb imports molt petits-, i això només es pot fer per llei, a més a més, doncs, impossibilitat establir aquest programa de fraccionament que vostès demanen a banda de representar un gran esforç tècnic o financer a Govern com es diu popularment "ens costaria més el farcit que el pollastre".

Una qüestió molt important per als socialdemòcrates és l'equitat i la possibilitat d'accedir a fraccionament en el pagament de taxes i impostos no pot ser il·limitada com vostès pretenen amb aquesta esmena i ha d'anar orientada a aquells negocis que puguin necessitar-ho: microempreses, petites empreses, noves empreses, treballadors per compte propi, però amb caràcter universal no sembla just ja que donaríem un tracte preferent i avantatjós a empresaris i professionals que no en tenen cap necessitat.

Per altra banda, si el conjunt de les empreses per exemple, o l'ISI bancari s'acollissin a aquest fraccionament que cal insistir, no és possible delimitar per les disposicions de la Llei de bases de l'ordenament tributari, el cost financer i la necessitat d'endeutament per part del Govern per fer-hi front podria superar els 100 milions d'euros.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari no donarà suport a la reserva d'esmena.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

Iniciem un segon torn d'intervencions. Sra. Olga Adellach teniu la paraula pel Grup Reformista.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Lamento que, sembla ser doncs, que aquesta reserva d'esmena no prosperarà però em sobten les seves paraules, Sra. Mariona González. Vostè diu que és una proposta populista, demagoga però resulta que és una proposta que era el número 8 de la nostra proposta d'acord sobre les mesures de reactivació econòmica que va presentar el nostre grup parlamentari en aquest Consell General i que les va

aprovar tothom, vostè també. Llavors, en aquell moment, vostè també devia ser populista i demagoga.... En sap greu que faci aquestes manifestacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, no hi ha intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata? Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Les propostes d'acord no són el mateix que una legislació. Nosaltres aquí estem legislant i estem donant unes ordres, estem fent una proposta d'acord i és diferent perquè el Govern ha de mirar dins de les seves possibilitats ja que quan fem una proposta d'acord no estem legislant i no estem regulant dins de l'ordenament jurídic. Aquí estem fent una regulació dins de l'ordenament jurídic i, per tant el que jo li dic és que en aquest moment a través d'una llei és demagog perquè té unes conseqüències imprevisibles que no les han calculat bé, i em reafirmo al que he dit.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ara sí que de veritat no l'entenc.

Llavors, la feina que fan els consellers que formen part de l'oposició, en aquest cas, presentat per exemples propostes d'acord que també evidentment en poden presentar vostès, a vostè li sembla que això no serveix per res? És a dir, que quan fem una proposta d'acord i tots hi estem d'acord en el sentit de què passa o perquè tingui els vots suficients vol dir que això és... no sé, un "cachondeo"?... És que és increïble!

(Se sent riure)

És clar, és que jo crec que la feina que fem aquí com a consellers generals i la responsabilitat que ens han donat els ciutadans és per fer la nostra tasca i si creiem, i des que el nostre grup parlamentari vam creure oportú, presentar unes mesures urgents de reactivació econòmica que, bé, el Govern les podia haver fet abans a través d'aquesta Llei però es va

presentar més tard, doncs, resulta que això no servia per res... Vostès sembla que se'n fotien de nosaltres?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. González, i demanaria que es tornés al punt del debat que és l'article reserva d'esmena.

La Sra. Mariona González:

Res més lluny de la meua intenció fotre'ns de ningú, només faltaria... només faltaria! i no fem... no sé quina paraula ha emprat però m'ha semblat una mica poc adient per aquí pel Consell, però...

Bé miri, amb les propostes d'acord evidentment que no ens estem "cachondejant" de ningú, evidentment que no, però després les resolucions de la manera amb que es tradueix la Proposta d'acord és modula, no és el mateix que legislar-ho des d'aquí que ja entrem directament a introduir una cosa ben concreta amb un règim jurídic. Les propostes d'acord és millor que les fem tots amb la millor voluntat, però quan fem una proposta d'acord no és el mateix que si estem legislant perquè després el Govern, el Govern pot fer una part per legislació i una altra per execució que no és el mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Hi ha alguna altra intervenció?

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Evidentment és vots a favor de la reserva d'esmena, eh?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

11 vots a favor, 17 vots en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text sense afegir la Proposta.

Passem a la reserva d'esmena número 2 que correspon a l'esmena número 29 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar la reserva d'esmena la Sra. Olga Adellach, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans de procedir, doncs, a la lectura de la reserva d'esmena, voldria demanar si és possible, doncs, de rectificar un error que hi ha... que bé, que ja es va presentar quan es va fer l'esmena 29 en aquest cas de la ponència i que seria que en comptes de dir a l'article 41 de la Llei 35/2008, del 18 de desembre... perdó, en comptes de dir l'article 41 de la Llei 8/2003, del 12 de juny, sobre el contracte de treball, seria l'article 61 de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, i això seria pel primer punt i pel segon punt seria el mateix però pel que fa a l'article 62.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Fóra en cas de prosperar la reserva d'esmena, doncs, que caldria fer la rectificació aquesta.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, pel que fa, doncs, a aquesta reserva d'esmena el que es fa és proposa l'addició d'un article abans de l'article 25 que serien les hores extraordinàries i que diu: "*Per als exercicis 2011 i 2012 es modifica l'article 61 de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals relatiu a les hores extraordinàries i es fixa un mínim màxim de 66 hores en un mes i 426 hores a l'any per necessitats de l'empresa amb l'acord previ de la persona assalariada.*". I el punt 2 diu: "*Per als exercicis 2011 i 2012 es modifica l'article 62 de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals i es pagaran totes les hores extraordinàries efectuades amb un increment del 25 % amb l'acord previ de la persona afectada.*".

En aquest cas el que proposem amb aquesta reserva d'esmena és aplicar un nou sistema d'adequació del nombre màxim d'hores extres permeses a realitzar opcionalment que el treballador així com la unificació del percentatge del sou a percebre de més per cada hora extra, un 25 % establint alhora un límit d'hores extres possibles d'acomplir.

La mesura plantejada d'aquesta forma es fonamenta en un principi de llibertat recíproca per poder decidir, ja sigui per part del treballador com de l'empresari quina quantitat de dedicació convé en cada moment o negoci. Per tant, aquests treballadors que tinguin l'oportunitat de poder fer unes hores

extres que complementin la seva renda mensual, també aquell empresari o comerciant que cregui que ha de mantenir un règim més ampli al seu cicle d'obertura i d'activitat ho pot fer sabent de forma clara quin és el cost d'aquesta opció i els límits que la regulen. La filosofia és clara: qui vulgui treballar més per guanyar més ho podrà fer.

Les economies familiars es poden veure positivament activades per la possibilitat d'augmentar els ingressos a finals de mes, i encara amb més motiu ara que estem vivint un moment complicat.

Vull acabar dient que és una mesura similar, o que en tot cas, que una mesura similar s'està aplicant a França des de fa força temps i està funcionant perfectament bé; per tant, no s'inventa res que no estigui ja fet i provat.

Per això, doncs, nosaltres hem proposat aquesta reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Nomen teniu la paraula per Andorra pel Canvi.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Des d'Andorra pel Canvi estem totalment d'acord amb la flexibilització ja que molts sectors del nostre país tenen puntes de feina que així ho requereixen.

La estacionalitat és una característica del nostre model econòmic i de les nostres empreses i, per tant, cal anar a buscar un marc de flexibilitat.

Però entenem que no és el que es proposa en aquesta esmena sinó que aniria més per atendre les característiques dels diferents sectors ja que no són el mateix les puntes de feina d'un determinat sector que el d'un altre. Hi han molt sectors en els quals els treballadors estan esperant a uns dies, o a uns períodes de punta per poder fer hores extres i ja es viu amb aquesta idea, i per tant és el clàssic escenari el que s'hauria d'obrir tota aquesta qüestió que es decidís per conveni col·lectiu d'empresa o de sector però inclòs el conveni col·lectiu d'empresa, no?

Per tant, aquests nous tipus de qüestions que entenem que s'haurien de regular amb l'acord entre treballadors i empresaris i, per tant, no podem donar suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena del Grup Parlamentari Reformista fa referència a la modificació dels articles 40 i 42 de la Llei 8/2003, del 12 de juny sobre el contracte de treball relatiu a les hores extraordinàries i a la seva remuneració.

Abans d'entrar en el fons de l'esmena faré un petit incís sobre la forma.

Aquesta Llei sobre el contracte de treball a la què vostès fan referència, ja ho ha dit la Sra. Olga Adellach, va ser derogada amb la Llei 35/2008, del 18 de desembre del 2008, del Codi de relacions laborals. Per tant, ja tenim un primer motiu per tal de no acceptar una esmena que tècnicament està mal feta. Dificilment podríem modificar una llei que està derogada. Diu, no sabem si està mal feta o mal feta de manera premeditada ja que el límit màxim fixat d'hores extraordinàries mensuals en la Llei de contracte de treball de l'any 2003 eren de seixanta, passant a cinquanta en l'actual Codi de relacions laborals aprovat ara fa dos anys.

El que vostès pretenen és passar a 66 hores mensuals el màxim permès, el que fa setze hores més que les actuals autoritzades. I dic: "de manera premeditada" perquè potser fins i tot a vostès els hi fa vergonya un augment tant descarat i inhumà de la jornada laboral.

Amb aquest augment es podrien arribar a fer jornades de fins a onze i dotze hores. No sé si vostès són conscients del retrocés que això suposa quant a justícia social, drets humans i laborals, un retrocés en la ja reivindicació històrica de la limitació de la jornada laboral.

Vostès el que pretenen amb aquesta esmena és tornar a la societat del Segle XIX, ja que endemés d'augmentar de setze hores extraordinàries les autoritzades en un mes, volen abaratir-les ignorant allò de què a més esforç més compensació econòmica pretenen que els treballadors i les treballadores facin unes extenses jornades laborals sense pràcticament cap compensació econòmica. Volen que es paguin totes les hores extraordinàries efectuades amb un increment del 25 %, és a dir, cada mes poden fer setze hores més extraordinàries de les que estan permeses ara només pagades al 25 %. Actualment, o des de fa anys, les primeres es paguen al 25 %, les

següents al 50 %, i les que sobrepassen de les vuit setmanals al 75 %. I vostès es diuen reformistes?... Potser sí, el que volen és reformar per retallar o eliminar les poques millores que en matèria de drets socials i laborals s'han assolit durant els darrers anys.

Amb el greuge afegit del risc que una llarga jornada laboral té per a la salut dels treballadors i les treballadores.

De tots és sabut que una de les raons de la limitació de la jornada de treball té a veure amb la protecció de la salut de la persona treballadora ja que, a més hores treballades més risc d'accidents de treball.

I nosaltres, senyores i senyors, no volem jugar amb la seguretat i amb la salut en el treball dels nostres ciutadans i ciutadanes.

I ja per acabar, no entenem per quina raó volen en un moment de crisi com l'actual, amb la dificultat que existeix per crear llocs de treball, acumular hores i feines a les mateixes persones enlloc de repartir treball perquè més persones puguin optar a un lloc de treball per acabar dignament el seu mes.

Com no sigui, per com diuen: "*Aprovechando que el Pisuerga pasa por Valladolid*"... mirant dins d'una mesura que resta a veure amb un criteri de reactivació de l'economia i que, creguin senyores i senyors, fa molta olor a ranci i ja han pogut veure que fa una estona no han volgut prendre en consideració la reforma del Codi de relacions laborals i en canvi pretenen reformar-lo a través d'aquesta Llei. Diu... Això és més fàcil que fer esmenes Sr. Serra.

Per tot l'exposat el nostre grup parlamentari no donarà suport a la seva reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

El Govern vol intervenir? No?

Alguna altra intervenció? Sra. Olga Adellach teniu la paraula per començar un segon torn.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, primer de tot sí que hi ha un error tècnic però jo ja li he dit al començament, no crec que calgués doncs, tornar-ho a dir... ja ho hem reconegut.

D'altra banda, doncs, aquest país es caracteritza per tenir una forta immigració i ens caracteritzem tots els andorrans també i els ciutadans per treballar, és a dir, la gent ha vingut a treballar a aquest país i la

nostra reserva d'esmena, i li torno a repetir, l'hem feta perquè estem en un moment de crisi, un moment en què moltes famílies estan passant dificultats i simplement el que volíem és que qui vulgui treballar més que ho pugui fer i que pugui guanyar més, i en tot cas, això sí que té molt a veure amb la reactivació econòmica. Si les famílies tenen un poder adquisitiu més alt s'augmentarà el consum i això implicarà també una reactivació econòmica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Per Andorra pel Canvi alguna intervenció? No?

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor de la reserva d'esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

11 vots a favor i 17 vots en contra.

A la vista, doncs, del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i, doncs, no s'afegeix al text.

El Sr. síndic general:

Passem a la reserva d'esmena número 3 que correspon a l'esmena número 31 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar la reserva d'esmena la Sra. Olga Adellach. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest cas es proposa l'addició d'un article abans de l'article 26 que es diu "Congelació de la despesa de funcionament de l'Administració".

Durant l'exercici 2011 no s'augmentarà la despesa de funcionament de l'Administració amb el compromís de treballar per reduir-la. En aquest punt seré breu, cosa que no vol dir que no sigui crítica amb la decisió del Grup Socialdemòcrata de no haver permès prosperar l'esmena en comissió, ja que em sembla recordar que el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi s'hi va abstenir.

Proposem l'aprovació d'aquesta iniciativa perquè el que ara toca és controlar la despesa, reduir-la si pot ser. Cal un esforç de responsabilitat per tal de fer

efectiva la voluntat de no augmentar els costos de funcionament de l'Administració i per aplicar aquesta voluntat de forma pràctica. I no només calen voluntats, també calen compromisos formals com el que aquest Govern va establir a instància d'aquesta Cambra parlamentària de la totalitat d'ella amb els vots de tots els grups representats en el marc de l'acord sobre mesures de reactivació econòmica.

Aquelles quinze mesures de data de 25 d'octubre d'aquest any presentades pel nostre grup parlamentari. Entre aquestes o entre aquelles quinze mesures gairebé totes incloses en aquesta Llei que avui, doncs, votarem, es troba el dictat que s'insta al Govern de no augmentar la despesa de funcionament amb el compromís afegit que treballarà per reduir-la. Per tant, no hem entès perquè el Grup Socialdemòcrata ha rebutjat l'esmena presentada pel nostre grup en comissió, i en la qual es pretenia incloure al text del Projecte de Llei aquesta mesura, ja aprovada i acceptada per la totalitat d'aquesta Cambra, i que el Govern hauria d'estat aplicant en comptes d'estar discutint-la aquí ara.

No obstant, com que el que pretenem és que s'inclogui al text de la Llei, hem presentat aquesta reserva d'esmena, i conseqüentment el que ja vàrem proposar amb l'esmena. I el que farem nosaltres és, doncs, votar-la a favor i votar també a favor de la Proposta d'acord que vam presentar i que es va votar el passat mes d'octubre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pels grups parlamentaris.

Per Andorra pel Canvi no hi ha intervenció?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata? Sí, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena del Grup Parlamentari Reformista fa referència que durant l'exercici 2011 no s'augmentarà la despesa de funcionament de l'Administració amb el compromís de treballar-hi per reduir-li.

Doncs, miri, malgrat també estigués en la Proposta d'acord, ens trobem davant d'una altra proposta populista i demagoga, tècnicament deficient i que s'hauria de resoldre a través d'una altra llei. Una llei que vostès no volen, no poden, o no saben com

esmenar i que no és altra que el Projecte de Llei del pressupost.

No volen que s'augmenti la despesa de funcionament de l'Administració, però que no augmenti respecte a què? I amb el compromís de treballar per reduir-la. Això en tècnica legislativa és el que en diuen vostès mateixos en moltes ocasions un brindis al sol. Aquesta qüestió on realment s'ha de reflectir és en el pressupost per a l'any 2011, analitzant-lo concepte per concepte i projecte per projecte, valorant-los i prioritzant-los un a un. I al final d'aquesta anàlisi facin la suma o la resta i sabran si realment cal congelar, augmentar o reduir. Sabran i també sabrem la resta, com és fa. I especialment els ciutadans i les ciutadanes. Aleshores no serà una proposta populista i demagògica, perquè s'hauran hagut de mullar i sabrem en què no volen que s'augmenti la despesa i totes i tots podrem veure el seu projecte i model de país.

Perquè el Govern en el Projecte de pressupost per a l'any vinent ja ha practicat una política de contenció de la despesa, reduint en alguns conceptes, però també és cert que el context econòmic i social, i les actuacions que s'han considerat necessàries per a la seva correcció així com noves exigències en matèria de seguretat i protecció exigeixen noves previsions pressupostàries.

Cal assenyalar a aquest efecte, els increments en partides com ara el lloguer d'helicòpter en matèria de rescats, les accions destinades a la reactivació del comerç, l'increment en la despesa del transport escolar o el nou projecte de promoció de la xarxa de metge referent.

Entenem que la prioritat de la política econòmica ha d'anar focalitzada al control del dèficit públic en el mig termini, però aquesta prioritat ha de ser compatible amb al voluntat de reforçar la protecció econòmica i social.

Què fàcil hagués estar acceptar la seva esmena, però per responsabilitat política no ho vàrem fer. Nosaltres no en volem de brindis al sol.

Per tot l'exposat el nostre grup parlamentari no donarà suport a la seva reserva d'esmena.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

El Govern intervé? No?

Iniciem, doncs, un segon torn de grups parlamentaris.

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De cap manera, Sra. González, puc compartir la seva exposició, i més dir-li que amb aquesta modificació o amb l'aplicació d'aquesta Llei o d'aquest Projecte de llei es modificaran moltes lleis.

I d'altra banda, vostè ho ha dit, hi ha el tema del pressupost. Però és que el pressupost és l'eina política més important que té un Govern, i realment, doncs, la seva política, doncs, no és la nostra.

Però el que sí que li vull dir és que per a nosaltres la congelació de la despesa de funcionament de l'Administració és un exercici de responsabilitat, és una mesura de reactivació econòmica i també una mesura de respecte per al nostre país, per als nostres ciutadans, en un moment on la majoria de la gent té dificultats econòmiques. I per això hem presentat aquesta reserva d'esmena, perquè entenem que s'ha de donar l'exemple. L'exemple l'ha de començar donant el Govern i en aquest cas, doncs, l'Administració amb el pressupost i doncs, congelant la despesa de funcionament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Sí, per nosaltres jo el dono el Govern l'exemple, perquè nosaltres sí que creiem amb aquest Govern, i sí que ens hem morat el pressupost i sí que estem veient que han fet coses, doncs, com li he dit si m'ha escoltat, per retallar en aquesta partida del pressupost.

Ara, és veritat que l'eina pressupostària és importantíssima per al Govern, però jo crec que les esmenes al pressupost també són una eina política també molt important per als grups de l'oposició.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

No hi ha més intervencions?

Passem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena.

Vots a favor de la reserva d'esmena? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

11 vots a favor, 14 vots en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat de la votació queda desestimada l'esmena, i no s'integra el text al Projecte de llei.

Passem a la reserva d'esmena número 4 que correspon a l'esmena número 45 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar la reserva d'esmena la Sra. Olga Adellach, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest cas es proposa l'addició de la disposició derogatòria segona abans de la disposició final que diu que "queda derogat el decret de 14 de febrer de 1991 relatiu a les condicions d'execució del transport internacional de mercaderies per carretera amb Espanya, per al qual s'autoritza un grup d'empreses estrangeres amb vehicles estrangers a efectuar descarregues i/o lliuraments amb caràcter il·limitat en el seu nombre, així com qualsevol disposició de rang igual o inferior que s'oposi el que estableix aquesta Llei."

Aquesta és la nostra darrera reserva d'esmena. Tal com les altres que ja hem exposat va ser presentada per aquest grup en comissió com a esmena i va ser rebutjada. Per això l'hem portat a debat en aquesta sessió.

I la nostra proposta és ben clara i senzilla. Aprovar la derogació d'un decret totalment desubicat, allunyat de l'actual realitat, contrari als interessos dels professionals i empreses andorranes, i del tot injust avui en dia.

El Decret del 14 de febrer del 1991 relatiu a les condicions d'execució del transport internacional de mercaderies per carretera amb Espanya, permet avui tenir encara una quinzena d'empreses de transport i repartiment espanyoles que treballen en territori andorrà sense limitació.

No cal que m'allargui perquè quedi de manifest que aquesta mesura no es pot allargar ni un minut més, si el que realment es pretén és reactivar l'economia del nostre país i lluitar contra l'intrusisme. Algú pot estar pensar o dient-se que hi podria haver una reciprocitat que permetés als transportistes andorrans fer el mateix a Espanya. Doncs, no és així, i ho sabem perquè ens hem informat directament amb els professionals andorrans del transport. No és

dóna aquesta reciprocitat. Aquesta sí que és una mesura de reactivació i de lluita contra l'intrusisme. No entenem perquè el Grup Socialdemòcrata també va rebutjar aquest esmena que proposava aquesta derogació. No entenem quines motivacions polítiques o no, els porten a no voler veure que els nostres professionals estan en total desavantatge i indefensió davant d'aquesta injusta situació.

Apel·lem al sentit comú i a les ganes de fer bé per a la nostra economia votant a favor, Srs. consellers, d'aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pels grups parlamentaris, Andorra pel Canvi hi ha alguna intervenció?

No?

Pel Partit Socialdemòcrata, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena del Grup Parlamentari Reformista, com ha dit la Sra. Adellach, fa referència a la derogació del Decret de 13 de febrer de 1991 relatiu a les condicions d'execució del transport internacional de mercaderies de carretera amb Espanya. El 28 de novembre de 1990 es va aprovar el Decret relatiu a condicions d'execució de transport internacional de mercaderies per carretera, que limitava les empreses estrangeres a efectuar tres repartiments a Andorra pel que fa a la recollida i a l'origen i al lliurament a la destinació de les mercaderies.

Aquesta limitació va incidir de forma negativa en les relacions amb els estats veïns i més concretament amb l'Estat espanyol el que va motivar l'aprovació del Decret del 13 de febrer del 1991, que exceptua, en virtut del seu article primer: "els transportistes espanyols que realitzen habitualment i abans de l'1 de gener de 1991 la recollida a l'origen o el lliurament a destinació de mercaderies a més de tres consignataris.". Unes 200 empreses espanyoles es beneficien aleshores, l'any 91, d'aquest tractament d'excepció. A més aquest Decret estableix i regula l'autorització administrativa per als serveis de transport internacional de mercaderies que s'ha de formalitzar mitjançant els formularis destinats a tal efecte, i seguin el procediment que regula aquest mateix Decret.

Les autoritzacions de transport de mercaderies internacional tenen un termini de vigència d'un any, i s'han de renovar obligatòriament seguint el procediment administratiu més amunt exposat.

Finalment s'aprova el Decret del 27 de juliol de 1995 relatiu a les condicions d'execució del transport internacional de mercaderies per carretera. En el seu únic article, aquest Decret estableix que les condicions d'execució del transport internacional es regeixen per les disposicions establertes en el Decret del 14 de febrer de 1991 relatiu a les condicions d'execució de transport internacional de mercaderies per carretera amb Espanya. És a dir, d'aquest Decret en penja un altre que és el de l'any 1995.

En el transcurs del temps, el nombre d'empreses que encara disposen del tractament d'excepció establert a l'article 1 del Decret del 14 de febrer de 1991 ha estat minvant, ja que moltes de les 200 empreses inicials no han renovat la pertinent autorització. A data d'avui 10 empreses, només 10, 7 espanyoles i 3 franceses, han mantingut les autoritzacions i es beneficien expressament de les disposicions de l'article 1 del Decret del 14 de febrer de 1991.

Aquestes empreses vénen efectuant de forma habitual el lliurament a Andorra a més de 300 consignataris abans de l'1 de gener de 1991 responent així a la demanda del mercat tenint en compte que el tipus de mercaderia queda molt acotat a certs productes, com és el cas, per posar un exemple, de l'aviram procedent de l'Alt Urgell i que el propi productor lliura a demanda dels diferents comerços amb un cost assumible per aquests.

Aquestes autoritzacions s'han anat mantenint ja que eren fruit d'una necessitat de mercat, en el seu moment i en l'actual, i de la bona relació amb les institucions dels estats veïns.

Per tant, vist que el nombre d'empreses que no tenen limitació per al repartiment de mercaderies és actualment molt acotat i que aquesta llista redueix naturalment amb el temps a mesura que desapareixen les empreses beneficiàries. I entenent que qualsevol modificació o derogació de la normativa aplicable en matèria de transport internacional de mercaderies necessitaria de la prèvia informació, i fins i tot d'un procés de negociació amb els ministeris encarregats del transport d'Espanya i de França per tal de garantir el manteniment de les bones relacions amb aquestes institucions. Cal recordar que aquest darrer fet és el que va motivar la promulgació de la norma del 1991, especialment destinada al transport internacional per carretera amb Espanya, i seguidament de la norma del 1995 pel que fa a les condicions de transport internacional amb França. I també saben que

l'ordinació 9 del 6 de juny del 1952 diu textualment: "els camions que efectuïn el transport de l'estranger a Andorra deuran sotmetre's al mateix règim de reciprocitat de les dues nacions veïnes i que en el territori espanyol les empreses de transport de mercaderies andorranes no estan limitades en el nombre de descàrregues, tret que una ordinació municipal limiti aquest nombre de repartiments i/o l'entrada de qualsevol vehicle nacional o estranger segons el seu pes màxim autoritzat". En aquest punt cal esmentar que els nostres diferents decrets que constitueixen la base normativa en matèria de transport internacional no respecten el principi de reciprocitat. Qualsevol alteració en aquest sentit podria suposar efectes negatius per a les relacions entre administracions, i per tant per a les empreses andorranes en cas de la necessària renegociació, que no diguem que no sigui necessària, -que això ja ho vam dir en comissió, i els vam explicar moltes d'aquestes coses que estic explicant avui aquí-, que encara que sigui necessària la renegociació de les condicions de transport internacional.

Sabem que aquesta problemàtica s'està avaluant molt especialment en el si de la Comissió interministerial de lluita contra l'intrusisme empresarial, que té per funció, entre altres, la proposta de les modificacions normatives escaients per aquest cas en concret. I sabem que hi estan treballant, i tenim confiança en aquest Govern, i sabem que properament i ben aviat, ja hi haurà una determinació presa.

D'acord amb els diferents criteris més amunt exposats i volent actuar amb prudència, l'oportunitat de qualsevol modificació o derogació normativa, ja que pot comportar conseqüències molt negatives i alterar les bones relacions en matèria de transport de mercaderies per carretera amb els països veïns, el nostre grup parlamentari no votarà favorablement aquesta reserva d'esmena.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

El Govern intervé?

No?

Passem, doncs, a un segon torn de grups parlamentaris.

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Diu Sra. González que al 91 hi havia 200 empreses i que ara només n'hi ha 10. No creu que és suficient per derogar aquest Decret. Quantes empreses andorranes gaudeixen de privilegis a França o a Espanya? A qui hem de defensar nosaltres? A les empreses andorranes o a les estrangeres?

Diu que s'ha de negociar amb els ministeris encarregats d'aquest tema tant a França com a Espanya. Doncs, això crec que es pot fer igual.

I d'altra banda, vostè diu que hi ha reciprocitat. Doncs, no n'hi ha. Perquè efectivament hi ha ordinacions municipals que limiten els transportistes andorrans a fora i en tot cas, hi podia haver hagut una transacció a la comissió, que també els hi vam proposar, en el sentit que les empreses poguessin tenir un registre de comerç.

Vostès ens vam explicar coses, evidentment, però nosaltres també els hi vam explicar que no n'hi havia de reciprocitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Miri, a mi em semblaria molt agosarat, primer, anular o derogar el Decret i després negociar. A mi m'han ensenyat sempre i la meva educació m'ho imposa, que abans de derogar res, si vull negociar, primer els hi demani, que és la base de qualsevol consens i de qualsevol negociació, Sra. Adellach.

Jo crec que sí que els estem protegint, perquè miri, voler negociar aquestes coses com a bon veïnatge, sobretot amb França i amb Espanya, és una protecció molt gran perquè després no els vulguin posar conseqüències. Nosaltres ja els hi vam dir, estem d'acord amb vostès. Segurament alguna d'aquestes coses s'han de renegociar, i ho estan fent, i em consta que el Govern hi està treballant molt seriosament. Més no li puc dir. Nosaltres no podem derogar un decret perquè... escoltin què volen derogar amb aquest Decret? Volen deixar en vigència el del 90, que és el que ens va portar les conseqüències del mal veïnatge amb Espanya. Què fem amb el del 95? Torno a parlar de tècnica legislativa, no podem derogar un decret perquè ja ho està treballant el Govern, i el Govern dirà els que s'han de derogar, i si cal fer-ne un altre al amb mateix moment, se'n farà un altre. Fem les coses bé, que no ens neguem a fer-les, però fem-les bé, si us plau.

El Sr. síndic general:

Iniciem, doncs, un tercer torn.

Sra. Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El del 90 Sra. González, ja ho sap molt bé, doncs, que estava a l'article que feia referència a la llista de càrrega, i que tampoc va prosperar i que si haguéssim presentat una reserva d'esmena pel que s'està veient, hagués passat el mateix.

Negociar el Govern ja ho podia fer. Ja ho podia fer, perquè els sectors implicats, en aquest cas l'associació de transportistes ha parlat amb el Govern i els hi ha demanat que deroguessin aquests decrets, els dos. Per tant, si s'havia de negociar, i es podia haver fet abans, també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

No hi ha més intervencions?

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor de la reserva d'esmena? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

11 vots a favor, 14 vots en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i no s'integra en el text.

Passem ara al debat i votació, del primer bloc d'articles que se m'ha proposat. Repeteixo, es tracta dels articles 1, 3, 4, 8, 9, 12, 13, 15, 17, 23, 24, 26, 31, 32, 33, 34, 35 i 36 del text.

Pel grup parlamentari...

Sí, el Govern vol intervenir?

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Entenen que és un Projecte de Llei i tot i que hi ha una sèrie de blocs de votació, el Govern voldria fer una intervenció en defensa del Projecte de Llei.

El Sr. síndic general:

Global.

El Sr. Pere López:

Global. Sense que en detriment que després, si és el cas, en algun dels blocs de la llei, si hi ha alguna intervenció, també reservar el dret a intervenir.

El Sr. síndic general:

Cap problema.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Se sotmet a tràmit parlamentari el Projecte de llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social i de racionalització i d'optimització de l'Administració.

Aquest Projecte de llei impulsat de forma transversal des del Ministeri d'Economia i Finances ha comptat amb el treball actiu del conjunt dels ministeris del Govern per plantejar un text que en el seu conjunt entenem que respon a les necessitats actuals de la situació econòmica i social del nostre país.

El Projecte de llei ve avalat a més del treball esmentat de tot el Govern i que aprofito ara per agrair els companys ministres i els seus equips tècnics la qualitat i la quantitat de la feina efectuada, per la discussió de la mateixa i la acceptació de propostes per part del Govern en el si de la comissió per al desenvolupament econòmic i per al treball en les reunions de dates 21 de setembre i 5 d'octubre.

Vull recordar que l'esmentada comissió està conformada per la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, la Confederació Empresarial andorrana, la PIME, els 3 sindicats (USDA, SAT, SAT2TICO), i que per part del Govern està representat a través del ministre de Turisme, Comerç i Indústria, el ministre d'Economia i Finances, el secretari d'Estat de reforma de l'Administració i el secretari d'Estat de Treball.

El Projecte de llei que se sotmet a tràmit parlamentari conté, i m'hi referiré després posteriorment de forma més extensa, 5 eixos fonamentals.

En primer lloc, veritables mesures de promoció i foment de l'activitat econòmica dotades en conjunt per un import de més de 65 milions d'euros.

En segon lloc, reforç d'algunes de les polítiques estratègiques per al Govern com ara les polítiques socials, les polítiques mediambientals, les polítiques

d'eficiència energètica i de foment de les energies renovables, i el rigor i la contenció de la despesa pública.

En tercer lloc, la defensa dels professionals i empresaris andorrans dins del marc d'actuacions que el Govern està realitzant per fomentar la contractació d'empreses andorranes i de lluitar contra l'intrusisme empresarial i professional.

En quart lloc, mesures destinades a millorar l'eficiència i l'eficàcia de les actuacions de l'Administració i particularment del conjunt dels tràmits que ciutadans i empresaris efectuen prop de l'Administració.

I cinquè lloc i últim, les mesures destinades a la racionalització i a la contenció de la despesa pública.

En primer lloc, em referiré a les mesures d'impuls de l'activitat econòmica, d'impuls de promoció de l'activitat econòmica, sense caire extensiu, però sí aquelles mesures que ens semblen més destacades.

En primer lloc, parlar del pla de finançament privilegiat destinat a incentivar la rehabilitació d'edificis i el programa de subvencions directes destinades a la mateixa finalitat.

El sector de la construcció està patint de forma més intensa la crisi. I l'aposta socialdemòcrata, en aquest sentit, ben diferent de polítiques anteriors, és una aposta clara i ferma per a la rehabilitació d'habitatges. Així ho recollia el programa del Partit Socialdemòcrata dins d'una política, que novament de caire transversal, entenem com estratègica.

Per una banda, entenem que els programes de finançament privilegiat i les subvencions fomentaran l'activitat del sector de la construcció, alhora que entenem que des del punt de vista de la sostenibilitat l'aposta per a la rehabilitació és clarament la política encertada, i que aquesta bé complementada per l'afavoriment de polítiques de foment de l'accessibilitat dels habitatges, de polítiques de millora de la seguretat industrial dels mateixos, de polítiques destinades a l'eficiència energètica i de polítiques també d'embelliment, que entenem que és un component d'imatge important en tant que destinació turística.

Adicionalment es preveu un programa de finançament preferent i de subvencions per afavorir les actuacions que comportin millora de l'eficiència energètica de les construccions. I alhora un programa d'ajudes directes com a incentiu per a la implantació de les energies renovables.

Entenem que el conjunt de programes de finançament preferent i de subvencions directes dotat en conjunt per un import de gairebé 25 milions d'euros, constitueixen una veritable base per afavorir

la recuperació del sector de la construcció, però alhora, i el Govern a d'insistir que ho fa dins d'un marc de sostenibilitat global, sostenibilitat com a país, sostenibilitat dels recursos, sostenibilitat mediambiental, sostenibilitat energètica, alhora que s'impulsen polítiques d'accessibilitat i de seguretat.

La política d'estímuls econòmics abasta també la compra de vehicles, amb una política que ha de suposar un impuls per al sector alhora que té, també, una cabdal importància des del punt de vista mediambiental.

Es preveu en aquest sentit subvencions econòmiques per a la renovació del parc mòbil, subvencions directes per a la compra de vehicles poc contaminants, i a la vegada un recàrrec impositiu per als vehicles particulars o industrials de caire més contaminant.

Novament es tracta de polítiques de foment de l'activitat econòmica però dins dels principis de sostenibilitat.

Així mateix, el Projecte de Llei contempla un programa d'incentius per a la recerca, el desenvolupament i la innovació empresarial, i un programa de subvencions per a l'obtenció de certificacions de qualitat, les anomenades ISO 9.000, i certificacions de sostenibilitat mediambiental, les anomenades ISO 14.000.

Adicionalment, el Govern vol fer esment de dues modificacions rellevants sobre lleis tants significatives com al Llei d'inversions estrangeres i la Llei de societats.

En el primer cas, per clarificar les inversions estrangeres en immobles respecte a la Llei anterior i en el cas de la Llei de societats, s'introdueix una modificació substancial de la mateixa que entenem, suposa d'una banda, un impuls a la creació de negocis i de societats, i per altra, posar fi a pràctiques que si bé són legals, convé que l'activitat econòmica del nostre país abandonin.

Em refereixo en concret, a la modificació de l'article 46 de la Llei de societats, amb la finalitat de modificar l'obligatorietat que un membre del consell d'administració de qualsevol, ja sigui andorrana o estrangera, hagi de ser andorrà o bé un resident amb drets econòmics. Un cop més, dins dels molts exemples que hem vist els darrers mesos, aquest és un avenç cap a la transparència i l'homologació de l'activitat econòmica i financera.

En segon lloc, em referiré al reforç de polítiques que el Govern entén com estratègiques, polítiques mediambientals, polítiques energètiques que cal emmarcar novament dins d'una línia i un projecte global del Govern. En aquest sentit, cal recordar

l'adhesió al conveni marc del canvi climàtic, ratificat per aquest Consell General fa unes poques setmanes, i la legislació que el Govern ha impulsat per a l'eficiència energètica, començant pel pal director d'estalvi energètic a l'Administració, i els reglaments del foment de l'eficiència energètica i de les energies renovables.

També cal fer esment de les polítiques socials i educatives de foment, com és per exemple la important ajuda a les famílies que tenen els seus fills a les escoles bressol, una ajuda de 75 euros al mes, que és una mesura també absolutament alineada amb les propostes que en aquest sentit figuraven en el programa electoral del Partit Socialdemòcrata. Novament entenem que és una política de caràcter transversal que té un important component econòmic. La partida pressupostària que en la memòria econòmica es preveu destina en aquesta partida és d'1.028.000 euros i que a demés és una política també rellevant des de l'àmbit de la igualtat d'oportunitats entre homes i dones.

Així mateix es reprèn i es millora en aquesta Llei una aportació a l'anterior Llei efectuada des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata consistent en la creació de la pensió de solidaritat per a la gent gran. Les pensions de solidaritat representen anualment un import que supera els 2 milions d'euros.

En tercer lloc, destacar les mesures de foment de la contractació d'empreses andorranes, la defensa dels interessos dels professionals i empresaris andorrans a través, per exemple, de l'article 2, que preveu que els plec de bases han de contenir mesures que afavoreixin la contractació d'empreses andorranes, i la implantació legal de mesures com són la llista de càrrega o bé la declaració de la prestació de serveis. Em referiré en concret a aquest punt.

La declaració de prestació de serveis permetrà controlar l'activitat de professionals i empresaris no andorrans dins el territori andorrà, i per tant, garantir que aquesta es dugui a terme dins del marc legal i alhora tenir la informació per garantir que s'efectuïn les declaracions impositives escaients.

Així mateix, s'estableix per primer cop un règim sancionador en matèria de lluita contra l'intrusisme amb sancions que oscil·len entre els 3.000 i 12.000 euros. Aquesta acció s'encabeix dins d'una coherència global i d'una línia d'actuacions en aquest sentit. Només cal recordar la creació de la Comissió interministerial de lluita contra l'intrusisme empresarial el passat mes de febrer, i la intensa col·laboració que en aquesta matèria estan tenint el Ministeri de Turisme, Comerç i Indústria amb la Cambra de Comerç.

Finalment cal destacar la reducció del termini de pagament a proveïdors fins a situar-lo en un termini de dos anys en 45 dies, justament la meitat del que preveu avui en dia la Llei de contractació pública. Aquesta reducció del termini de pagament suposa efectivament un endeutament addicional per a l'Administració. Un endeutament que xifrem en uns 37 milions d'euros, però que entenem que és de vital importància per al conjunt d'empresaris que presten serveis a l'Administració i més en un moment delicat com el que estem vivim actualment.

En quart lloc destacar les accions de simplificació i millora dels tràmits administratius. En primer lloc, tots aquells a les obertures de comerç, però també quant a les tramitacions administratives en matèria ambiental i al conjunt de tràmits administratius que efectuen els ciutadans. En aquest àmbit també cal destacar la creació d'un procediment simplificat per al pagament de despeses inferiors als 600 euros. Aquestes mesures, igual que en els casos anteriors, no són mesures aïllades, sinó que s'emmarquen dins de la feina que des del Departament de Tràmits i de la Secretària d'Estat de la Reforma de l'Administració estan duent en el darrer any i mig.

I en cinquè i últim lloc, destacar les mesures de racionalització de la despesa pública amb la congelació de les retribucions pels alts càrrecs, la limitació per llei del personal de relació especial, el no reemplaçament de les jubilacions que es produeixen durant l'any 2011, i la limitació a la cobertura de places vacants.

En definitiva, un cop exposats els 5 eixos fonamentals del Projecte de Llei entenem que respon absolutament a les actuals necessitats del teixit econòmic, de promoció de l'activitat econòmica, de foment de les polítiques estratègiques de l'acció del Govern, i de les necessitats d'actuar també en el camp social.

És per aquesta motius que el Govern confia en un ampli suport per un Projecte de Llei de tanta importància com el que se sotmet avui a consideració i que tantes conseqüències positives tindrà per al conjunt de ciutadans, d'empresaris i professionals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Per Andorra pel Canvi els articles que ara votem contenen unes disposicions que entenem que són mesures que podríem qualificar de marginals, superficials, i de vegades cosmètiques i de vegades anecdòtiques, però que en tot cas entenem que no són pas les mesures rellevants per treure Andorra del forat en el que està.

En tot cas, si el Govern en té que poden servir nosaltres les recolzarem per la via de l'abstenció. Però no compartim la visió del Govern que aquestes mesures serveixin per promoure l'activitat econòmica ni la social de forma significativa.

I aquest comentari és aplicable tant a aquest primer grup com els dos que el segueixen, i per tant, després faré unes breus mencions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció la faré tractant article per article, doncs, d'aquest grup, i n'hi haurà alguns article que no hi haurà intervenció.

Pel que fa a l'article 1, la promoció i la reactivació de l'activitat econòmica i social, aquest article és fruit d'una esmena d'addició presentada pel nostre grup parlamentari i aprovada per majoria en comissió. Es tracta d'un esmena que ja es trobaven contingudes en la Proposta d'acord sobre mesures de reactivació econòmica que va presentar el nostre grup. Unes mesures senzilles però concretes que no plantegen especial dificultat per la seva aplicació immediata i que resulten positives per la reactivació turística, per la promoció d'Andorra com a marca i també per la creació de llocs de treball.

És per això que el nostre grup votarà a favor.

Pel que fa a l'article 3 que és prevenció i lluita contra l'intrusisme, atès que ens trobem davant d'una mesura necessària per establir unes bases clares de lluita contra l'intrusisme, reivindicació demanda per la totalitat del sector del teixit empresarial i econòmic del país i que l'esmena de millora presentada pel nostre grup ha estat aprovada, el nostre grup també hi votarà afirmativament.

L'article 4, declaració de prestació de serveis, molt lligat a l'anterior. Aquest article es configura com a eina fonamental i imprescindible per fer efectiva la lluita contra l'intrusisme a través d'uns paràmetres simples, clars i efectius que d'acord amb l'esmena transaccionada i promoguda per aquest grup parlamentari es regularan per reglament, que es desenvoluparà en un termini màxim de dos mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Per tant, el nostre vot també serà afirmatiu.

Quant a l'article 9, exempcions fiscals per a la creació de noves empreses, per tal de millorar el contingut d'aquest article, el nostre grup va presentar una esmena de modificació al text original, finalment aprovada per majoria, per tal d'eliminar els llindars de salaris, en aquest cas de 1.500 euros, als nous treballadors contractats per tal que l'empresari pugui obtenir les exempcions fiscals per la creació de noves empreses. Així gràcies a l'esmena i amb la voluntat de simplificar i facilitar les coses als empresaris i com a veritable mesura de reactivació econòmica i laboral, el nou redactat no contempla el requisit que la contractació de 2 o més persones per poder optar a les excepcions obligui a què els salaris siguin superiors a 1.500 euros. Per tant el nostre vot també serà favorable.

L'article 12, actualització o revisió de rendes. Tractem ara d'un article aprovat per majoria en el si de la comissió, i que és una reconducció de bona part del mateix article contingut a la Llei de mesures de reactivació econòmica del 18 de desembre del 2008. El nostre grup està a favor de la congelació de les rendes i dels lloguers, unitats immobiliàries, tant les destinades a habitatge com la resta dedicades a activitats econòmiques, comercials, industrials, professionals, d'ensenyament o altres. Aquesta mesura representa de forma clara l'esperit de les accions directament aplicables i amb repercussió immediata sobre la societat andorrana. El nostre vot també serà favorable.

L'article 13, reducció del termini de preavís i de la corresponent i indemnització dels contractes d'arrendament de locals comercials, el grup reformista votarà favorablement aquest article, ja que aquesta mesura representa, com en l'anterior, una acció directament aplicable i amb repercussió immediata sobre la nostre societat.

L'article 15, bé, no hi ha cap comentari, el nostre vot serà favorable.

L'article 17, servis regulars de transport públic de passatgers, el nostre vot serà favorable per aquest article perquè clarifica el lliurament de permisos administratius per al transport de viatgers interns al Principat, d'acord amb l'esmena que vam presentar.

L'article 23, millora de la qualitat dels serveis i de la sostenibilitat mediambiental, amb la total vocació de promoure la millora de la sostenibilitat mediambiental de les nostre empreses i de permetre assentar les bases per una major competitivitat de les mateixes, el Grup Reformista, havent transaccionat la seva esmena i aprovada per majoria votarà a favor d'aquest article.

L'article 24, pensió de solidaritat per a la gent gran, aquest és un article necessari, imprescindible i de justícia envers la nostra gent gran. La formulació del mateix gira a l'entorn de la realitat que viuen alguns dels nostres padrins i a la que cal donar solució decidida. Malgrat que el vot del nostre grup serà totalment favorable, lamentem que el Grup Socialdemòcrata hagi fet el sord a la nostra proposta d'anar un pèl més enllà en aquesta iniciativa social. El Grup Socialdemòcrata no ha volgut anar més enllà, no ha volgut veure que malgrat aquesta bona mesura poden quedar escletxes en l'ajuda a la gent que realment ho pot necessitar. Des del Grup Reformista s'ha proposat deixar una porta oberta a aquells que tot i complir amb els barems pels que poden acollir-se als ajuts proposats, no arribin a cobrir les necessitats més bàsiques, un llindar obert sota control i comprovació, però un llindar obert. Aquesta era la nostra proposat per completar l'article que discutim. Però com he dit, doncs, el nostre vot serà favorable.

Pel que fa a les centrals de contractació, article 26, aquest article ha estat afegit al text de la Llei per iniciativa d'aquest grup parlamentari i per mitjà d'esmena d'addició acceptada i aprovada per majoria en comissió. No es tracta de res més que d'establir i plasmar a la pràctica els principis elementals d'eficàcia en les compres sindicant accions, unificant contractació i criteris entre altres. El nostre vot serà favorable.

L'article 31, simplificació de procediments de pagaments d'una quantitat escassa, el vot també és favorable, perquè tot allò que representa simplificar procediments, i en aquest cas de pagaments de despeses inferiors a 600 euros és positiu per als proveïdors de l'Administració.

L'article 32, tràmits administratius, també és favorable, perquè tot allò que representi escurçar terminis i afavorir la vida de l'administrat ens sembla, doncs, coherent.

L'article 33, procediment simplificat per l'obertura de comerç, estem tractant en aquest cas d'un article que ha estat afegit a la Llei per part del Grup Reformista a través d'una esmena d'addició, com és lògic i tal com hem repetit anteriorment, tot allò que representi la simplificació de procediments administratius és sempre positiu i remarcuem que aquesta mesura és

una reconducció de la que ja es trobava al text de la Llei de mesures de reactivació econòmica del 2008 i que respon a les necessitats reals de la societat andorrana. El nostre vot també és favorable.

L'article 34, establiment d'un procediment simplificat per a diverses tramitacions administratives en matèria ambiental, en aquest cas tornem a estar davant d'una altra mesura de reducció de terminis en gestions administratives, per tant hi estem d'acord.

I l'article 36, extensió de simplificació administrativa, també hi estem d'acord, perquè com he dit en altres ocasions, doncs, representa escurçar terminis i facilitar la vida a l'administrat.

Llavors pel que fa a la resta d'articles que no he fet comentaris i no he fet intervenció, doncs, el nostre vot també serà favorable amb el primer grup que estem parlant.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Jo faré una intervenció global, i després, si s'escau, aportaré algun element en el decurs del debat, també li aportaré, però de moment faré una intervenció general.

L'estancament del creixement econòmic nacional agreujat pel context de crisi de caràcter internacional a portat al Govern a concretar en els darrers mesos diverses accions i mesures en matèria de reactivació econòmica, com ara el programa de finançament privilegiat d'empreses i negocis de nova creació, innovació, reconversió i projectes emprenedors, el procediment simplificat de les tramitacions de comerç, la creació de la comissió interministerial de lluita contra l'intrusisme empresarial, el Pla d'objectius per al turisme i el comerç, entre altres.

Totes elles determinades en el si de les diferents taules de diàleg i concertació social com a prioritàries per al redreçament de l'economia.

Les repercussions que aquesta situació adversa té sobre el benestar de la ciutadania, evidencien la necessitat de reforçar les accions inicialment previstes a la Llei 31/2008, amb l'adopció de noves mesures més adaptades a una realitat econòmica i social canviant. D'altre part, algunes de les disposicions d'aquesta

darrera Llei contenen mesures de caràcter excepcional i d'aplicació temporal, fet pel qual ja no són vigents al dia d'avui, per tant, insuficients per contribuir a superar la situació tant difícil que planteja el marc econòmic actual.

Aquestes consideracions han portat a valorar positivament l'adopció d'un nou text legislatiu que tot i que reprèn algunes de les mesures de la Llei referida, modifica i amplia el contingut i l'abast de les accions que preveu. Una Proposició de Llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica no es pot limitar a proposar tan sols mesures econòmiques. En qualsevol iniciativa legislativa cal defensar un determinat model de societat que posi en primer pla els principis de justícia social i solidaritat. Una societat justa i cohesionada, lluny de ser una càrrega suposa un element de competitivitat econòmica i enforteix el país davant els importants reptes que es presenten en el sentit que les mesures de protecció social són l'expressió d'un determinat model de societat que ens fa més pròspers i més forts.

La conjuntura actual imposa també l'aplicació rigorosa del principi d'austeritat pel que fa a la racionalització de la despesa de funcionament de l'Administració central i de les entitats parapúbliques. En aquest sentit, les mesures que s'inclouen en aquesta Llei suposen un ajust de la despesa de personal i una racionalització de la plantilla de treballadors públics.

Amb l'aprovació d'aquesta Llei es donen els mitjans al Govern per implementar noves mesures que se sumaran a les iniciatives esmentades per poder assolir un nivell superior d'accions específiques encaminades a actuar decididament per frenar i atenuar els efectes negatius de la crisi sobre les empreses i els ciutadans d'Andorra, i invertir la tendència vers la recuperació de l'activitat econòmica.

La Llei s'estructura en tres capítols que contenen mesures concretes i diverses que pretenen, respectivament, incidir en tres àmbits principals d'actuació: l'impuls de l'activitat econòmica, la contenció de la despesa pública i la millora de la qualitat administrativa.

El capítol primer desenvolupa mesures per a la promoció de l'activitat econòmica i social, entre les quals destaca la prioritització en la contractació pública de les empreses andorranes, el règim sancionador per una infracció qualificada com a intrusisme, els incentius per rehabilitar edificis, els incentius per implantar millores de l'eficiència energètica i de les energies renovables, i finalment subvencionar econòmicament les famílies per al pagament de la quota de les guarderies infantils.

El capítol segon estableix mesures destinades a la racionalització de la despesa de l'Administració general i de les entitats parapúbliques. En aquest sentit destaquem els esforços encaminats a la limitació de l'aparell administratiu i a la congelació de les retribucions dels alts càrrecs, del personal de relació especial i dels salaris superiors a 2.000 euros.

El capítol tercer recull mesures per optimitzar i millorar l'eficiència i l'eficàcia administrativa, amb una incidència especial en la reordenació dels tràmits administratiu i la facilitació de la tramitació administrativa per a l'exercici de les activitats econòmiques.

La Llei també preveu en les disposicions addicionals l'autorització per concertar els crèdits necessaris per poder fer front a diverses accions previstes en l'articulat.

Finalment es completa amb una disposició que deroga expressament la Llei 31/2008, del 18 de desembre, de mesures de reactivació econòmica i una disposició final.

A aquest Projecte de Llei, el Grup Parlamentari Reformista hi va haver 46 esmenes de les quals 4 han estat reservades i acabem de tractar. Mentre que el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi no en va fer cap. Que de les 42 esmenes restants, tal com ha dit la Sra. Conxita Mora en el seu informe del ponent, 8 esmenes hagin estat aprovades per majoria, 12 esmenes hagin estat transaccionades i aprovades per majoria, 14 no hagin estat aprovades, i 8 hagin estat retirades, demostra la bona entesa i la voluntat de tirar endavant aquets Projecte de Llei destinat a estimular el consum i la inversió en el si de la comissió per part dels grups parlamentaris Socialdemòcrata i Reformista.

Ara bé, malgrat aquesta ferma voluntat, en alguns punts el consens ha estat impossible d'assolir degut a una percepció molt diferent del contingut d'algun dels articles del Projecte de Llei i, per tant, alguna de les esmenes reformistes no ha pogut ser acceptada per la nostra part. Així ha estat el cas de l'esmena a l'article 25. Aquesta article diu que el Govern atorga una subvenció econòmica a les famílies per als serveis prestats per a les guarderies comunals i privades, que consisteix en una aportació del Govern de 75 euros per mes i per infant, que s'abona a les famílies per reduir el preu mensual que els pertoca pagar en concepte de quota. L'esmena del Grup Parlamentari Reformista afegia a les guarderies les guardes d'infants a domicili i activitats extraescolars. Ara bé, remetia les subvencions al Reglament regulador de les prestacions econòmiques d'atenció social a les famílies que ho necessitessin segons el seu nivell d'ingressos.

La nostra pretensió no és fer una mesura de beneficència assistencialista, el que nosaltres plantegen és una mesura social àmplia que pretén fonamentalment dues coses. Primer, potenciar les guarderies com a eina bàsica de desenvolupament personal, -estem parlant dels infants en aquest cas-, i segon, obrir a les famílies unes majors possibilitats en l'àmbit laboral i en l'àmbit familiar, i de retruc avançar en les polítiques d'igualtat i en les polítiques d'inserció de la dona en el món laboral. I per tant, en el capítol de la promoció de l'activitat econòmica i social, que no deixa de ser l'objecte principal de la Llei que avui debatem.

Això és el que pretén l'article 25, donar a les guarderies el rol social i econòmic que creiem que els hi pertoca. Volem que sigui el primer graó de la formació i de l'educació dels nostres futurs ciutadans i ciutadanes. Per això esperem que donin el seu suport a l'article 25.

Una altra de les esmenes que no vàrem poder acceptar va ser la seva esmena a la disposició derogatòria que diu que queda derogada la Llei 31/2008, del 18 de desembre de mesures de reactivació econòmica. La seva esmena derogava la Llei excepte el seu article 5 que resta en vigor. Anem a llegir l'article 5 de l'actual Llei aprovada durant la passada legislatura de mesures de reactivació econòmica: "Article 5 reserves de plaça: La durada màxima de les excedències amb reserva de plaça regulades a l'article 42 de la Llei de la funció pública que hagin estat sol·licitades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, és a dir, gener 2009, serà d'un mandat." Hem de recordar que la Llei de la funció pública de l'any 2000 determinava de la mateixa manera que les legislacions dels països del nostre entorn, que els funcionaris públics que ocupin determinats càrrec polítics, han de demanar obligatòriament una excedència, el que s'anomena excedència forçosa, i que un cop finalitzat el seu mandat poden reincorporar-se al seu lloc de treball.

L'any 2008 el Govern liberal va limitar aquest dret a un mandat, i ara el tàndem reformista Andorra pel Canvi pretén mantenir aquesta limitació sigui com sigui. Volen consolidar un pas enrere en el règim de llibertats en el nostre país, en les possibilitats de servir-lo, sens dubte un empobriment del nostre sistema democràtic. Un pas enrere premeditat, que res té a veure amb un criteri de racionalització de la despesa en salaris de l'Administració pública.

Aquesta és l'excusa que vol amagar una voluntat premeditada que ve d'antic, que busca restringir l'accés de determinats ciutadans a la política, que busca procurar el monopoli d'una classe social en la gestió dels afers públics, que qüestiona obertament que els funcionaris hagin pogut tenir responsabilitats,

que treballin pel país tan sols pensant per l'interès general. Ara els volen fer pagar aquesta gosadia. Limitar els drets als funcionaris a exercir càrrecs de responsabilitat política respon a una concepció pròpia de la societat del segle XIX, en la qual la política estava reservada a les elits econòmiques i burgeses i per a classe política dominant era percebut com una heretgia que algú d'una altra classe social gosés immiscir-se en els assumptes estat, d'una societat en la que el dret a ser representat pel poble s'heretava de pares a fills, configurant una nissaga de nobles cases que d'aquesta manera incrementaven el seu poder i influència, en un cercle que es retroalimentava, que abusava d'un poble servil i callat i que concebia la política com diu aquella famosa frase "tot pel poble però sense el poble".

Amb la seva esmena i el vot de suport del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi m'han recordat tant aquella societat. Restringir el dret d'accés a qualsevol ciutadà a la política sempre em resulta un mal negoci per al país, però segurament vostès estan pensant en un altre negoci, aquell que identificava l'estat i la política amb els interessos d'una minoria.

Tot plegat molt poc democràtic!

I si bé la nostre societat ha sabut progressivament deslliurar-se d'aquestes imposicions, avui veiem que queden reduïdes d'aquella concepció tan mesquina de la política. Vostès tenen aquesta mateixa visió estreta i rànica de la política com un dret reservat a un elit de rendistes, empresaris i professionals. Algun d'ells amb evident conflicte d'interessos amb l'Estat. Amb la seva esmena volen impedir que molts funcionaris puguin servir el país des d'aquests escons. Funcionaris que no tenen cap altre interès que el seu país i el seu progrés. Interès que està per provar per aquells empresaris que facturen desenes de milions d'euros a l'Administració o persones vinculades al sector financer i que ocupant aquests seients participen en l'elaboració de les lleis fiscals o la regulació del sector financer.

Entenc que els pugui molestar persones que tan sols tenen el servei al país com a únic interès.

Amb la seva esmena i amb el suport a l'esmena del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi demostren la visió tan estreta que tenen de la política i especialment de la democràcia vetant l'accés a moltes persones de tots els partits polítics que han fet i fan importants contribucions al país. Persones especialment idònies tant pel coneixement que tenen de la gestió pública, com per la vocació de servei inherent a la seva funció. Esperem que avui donin suport a la disposició derogatòria tal com ha sortit de la comissió. No fer-ho seria malbaratar aquesta contribució al país, fet que és una

irresponsabilitat de la que els ciutadans els hi demanaran comptes. Amb l'afegit que no derogar la Llei expressament no queden identificades quines disposicions estarien vigents i això comportaria d'haver de verificar-ho o interpretar quines disposicions han quedat derogades pel fet de ser contràries i quines resten vigents pel fet de no haver quedat regulades novament.

Per tot l'expressat i perquè estem convençuts que en moments adversos cal trobar consensos, que és el que desitgem que trobi aquesta Llei i sigui aprovada per tot l'arc parlamentari, li donarem el nostre suport a la totalitat del Projecte de Llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sí. Doncs, iniciem un segon torn de paraules.

El Sr. Joan Gabriel:

Jo si em permet, Sr. síndic, una mica, doncs, com ja hem demanat d'ordenar per punts. S'han fet debats a la totalitat i s'han fet debats per punts. Simplement molt breument, per aclarir una mica el que la Sra. González, tots aquests qualificatius que ens ha adreçat, suposo que molt treballats, vista la seva capacitat de recerca i investigació que en aquest Consell s'ha superat. Estem parlant, l'article 25 ja tocarà en el seu moment-, d'uns llocs de treball amb reactivació econòmica, i és un punt que s'entén, que si algú va a l'acció pública a fer política que hi té tot el dret, només faltaria, hi ha un lloc de retorn que s'ha de aprovisionar i que costa uns diners, el lloc de retorn el té, però no se li garantirà més d'una legislatura. Només parlem d'això. No crec que per d'això siguem mereixedors de tot aquest espetec... no m'atreiria a dir la quantitat inusual, que fa dies, doncs, que no sentíem de la seva boca i avui em pogut tornar a recuperar, trobant-se segurament a gust amb el seu discurs, que malauradament, amb tot el respecte, això sí que ha estat ranci i de molt mal gust.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció?

Iniciem, doncs, un altre torn de paraula.

Sr. Nomen per Andorra pel Canvi teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, gràcies Sr. síndic.

També, com ha fet el president del Grup Reformista, no puc estar callat davant de les manifestacions de la portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Crec que tothom pot entendre que la portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha dedicat més de la meitat del temps de la seva exposició a fer una defensa ferotge dels privilegis que comporten l'excedència amb reserva de plaça per als funcionaris. Tothom pot entendre, doncs, quina és la veritable raó de ser d'aquesta Llei, que és com una espècie de cavall de Troia que és molt bonic per fora però que a dins hi ha un objectiu ocult. Aquest cavall de Troia que representa aquest Projecte de llei ha quedat desvetllat per la defensa ferotge de mantenir el privilegi... no de mantenir, de tornar a posar a sobre la taula el privilegi dels funcionaris que han fet de la política una forma de vida i que volen tenir la reserva de plaça durant més d'un mandat, com moltes de les persones aquí presents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Alguna altra intervenció?

Sí, pel Grup Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo pel que fa, en aquest cas, a la disposició derogatòria, en la qual, doncs, nosaltres vam fer una esmena que proposàvem derogar la Llei del 2008 excepte l'article 5, voldria fer uns comentaris, tot i que, doncs, quan arribem al grup que farà referència a l'article aquest, doncs, ja en farà referència, però és que em sembla molt greu que la Sra. Mariona González falti el respecte, doncs, de la societat andorrana del segle XIX. Eren uns altres temps, Sra. González, i a tot arreu.

D'altra banda, doncs, aquí no s'està vetant l'accés a les persones a la política. En qualsevol cas no és així. De funcionaris, Sra. Mariona González n'hi ha a les seves files, però a les nostres també n'hi ha. I jo per exemple en sóc una. Evidentment, i considero que ja som prou privilegiats que ens donin una excedència per poder fer política i dedicar-nos en aquest cas a

ser consellers generals i, alhora, que tinguem una plaça a l'Administració quan s'acabi el nostre mandat polític, em sembla que això està molt bé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Socialdemòcrata hi ha alguna intervenció?

No hi ha intervenció.

Passem, doncs, a la votació. Recordo, correspon a la votació dels articles 1, 3, 4, 8, 9, 12, 13, 15, 17, 23, 24, 26, 31, 32, 33, 34, 35 i 36.

Els vots a favor del bloc? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

25 vots a favor i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat declaro aprovat aquest primer bloc d'articles.

I acte seguit se suspèn la sessió fins demà a les onze del matí.

(Són les 21.00h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 11.00h del 17 de desembre)

(Es reprèn la sessió)

(No s'han incorporat a la sessió els Srs. Vicenç Alay Ferrer, Ministre de Medi Ambient, Agricultura i Patrimoni Natural, Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura, Gerard Bàrcia Duedra, Ministre d'Ordenament Territorial, Víctor Naudi Zamora, Ministre d'Interior, Sílvia Eloisa Bonet Perot, Ministra de Salut, Benestar i Treball i Claudi Benet Mas, Ministre de Turisme, Comerç i Indústria)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom.

Reprenem la sessió.

Recordo que estàvem al punt número 9, Examen i votació del Projecte de llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració. Havíem procedit, ja al debat i votació de les 4

reserves d'esmena i del primer bloc d'agrupament d'articles.

Passem, doncs, ara al segon grup d'article. Es tracta dels articles: 2, 5, 10, 11, 16 i 19.

Passem a les intervencions els grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja vam manifestar en relació al primer grup d'articles, entenem que són qüestions que no donen pas la solució a Andorra, però si el Govern entén que aquests articles poden servir, nosaltres deixarem que passin per la via de l'abstenció.

En tot cas no compartim la visió del Govern que aquestes mesures serveixin per promoure de forma substancial o significativa l'activitat econòmica ni la social.

Per tant, el nostre vot serà d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest cas, pel que fa a l'article 2, que és la contractació pública d'empreses andorranes, vull començar recordant que en motiu de la sessió de Consell corresponent al darrer debat d'orientació política del Govern, el Grup Parlamentari Reformista va presentar una proposta de resolució per establir uns terminis clars en la confecció del que havia de ser el plec de condicions per a la contractació d'empreses andorranes i assegurar al total transparència. La confecció del plec de condicions que ja s'havia d'haver fet atès que havia estat parlat amb els mateixos contractistes i professionals del país, encara no s'ha fet.

En aquest sentit, el nostre grup parlamentari va presentar una esmena que va ser rebutjada pel Grup Socialdemòcrata i va tenir l'abstenció del Grup Andorra pel Canvi. Aquesta esmena millorava l'article en el sentit que es proposava al Govern d'elaborar un plec de condicions administratives genèric, d'aplicació a totes les administracions, per evitar, sobretot, el desgavell d'adjudicacions disgregades en cada ministeri i el conseqüent

descontrol. I també es volia fomentar la transparència en les adjudicacions i evitar l'arbitrarietat en les puntuacions. Alhora també es demanava de fomentar l'externalització de serveis mitjançant concessions públiques a empreses i/o professionals andorranes.

No obstant, des del Grup Reformista entenem que la mesura és necessària, malgrat estar incompleta, i per tant, el nostre vot serà d'abstenció, sabedors que aquest article prosperarà.

Quant a l'article 5, la llista de càrrega, aquest article juntament amb l'anterior, representa una altra... bé l'anterior... amb un que vam fer ahir en el primer grup, representa l'altra eina d'aplicació directa de la lluita contra l'intrusisme i la seva formulació i el seu contingut són positius en essència, però queda manifestament coix pel fet de no haver prosperat l'esmena presentada per aquest grup en la qual es proposava la limitació dels lliuraments de béns i mercaderies per part de vehicles no matriculats a Andorra i les actuals tres punts de lliurament de descàrrega a un sol punt. Una esmena que recollia una reivindicació exposada llargament per l'Associació de Transportistes i que ha estat rebutjada pel Grup Socialdemòcrata.

A més el nostre grup ha fet... bé, va fer, en tot cas, una reserva d'esmena al que és l'esmena 45 de la ponència establert, doncs, la derogació del decret del 14 de febrer del 91. Esmena que no va prosperar.

Tot i això entenent des de la responsabilitat que la mesura és necessària, encara que incompleta i millorable, el nostre grup emetrà el seu vot d'abstenció per tal que la mesura també prosperi.

L'article 10, ampliació de la inversió estrangera en béns immobles, ens permetran els consellers socialdemòcrates, que veien el seu posicionament pel que respecta aquest article no deixen de sorprendre'ns una vegada més. Com pot ser que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata estant a favor de la Proposat d'acord sobre mesures de reactivació econòmica, -i que no em canso de repetir des d'ahir-, presentades pel Grup Reformista i aprovades en aquesta Sala, les famoses 15 mesures urgents entre les quals es troba justament aquesta que ara discutim, concretament era la mesura número 4, i mesos més tard el rebutgen de ple, l'esmena per la que nosaltres només fèiem que introduir el mateix criteri d'ampliació del límit d'inversió estrangera en béns immobles. En aquell moment, per tal de reactivar l'activitat immobiliària del nostre país, proposàvem o vam proposar de passar de 3 a 6 els milions d'euros permesos als inversors estrangers en la compra de béns immobles al Principat independentment del nombre d'unitats adquirides.

Ara també proposàvem el mateix, exactament el mateix que aleshores quan vostès ens van fer costat, i ara ho rebutgen i ho eliminen del text d'aquesta Llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica.

La reactivació per als membres del Grup Reformista és una altra cosa, La reactivació econòmica d'un país com el nostre passa per accions valentes i no per posicionaments encarcerats.

Com és lògic algú ha de posar seny i algú ha de ser responsable. Per això el nostre grup, entén que malgrat no resulta ser el que hauria de ser, val més disposar d'una mitja mesura que de cap, i per tant també ens abstindrem.

L'article 11, modificació dels requisits de nacionalitat i de residència dels membres de l'òrgan d'administració de les societats mercantils. Entenem que aquesta article no resulta ser d'una afectació directa sobre la reactivació de l'economia i que disposa d'una clau més tècnica que pràctica i, doncs, el nostre grup s'abstindrà.

I pel que fa a l'article 16 i 19, doncs, no faré comentaris, però també el nostre vot és d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. González no hi ha intervenció?

El Govern vol intervenir?

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern vol intervenir per defensar el Projecte de llei que ha preparat i les moltes mesures de reactivació econòmica. Ahir, en motiu de la primera intervenció vaig fer una intervenció de caràcter més genèric referint-me al marc en el que s'havia elaborat aquesta Llei, i una mica els principis i les grans línies d'aquesta Llei.

Com que a la vista de les intervencions d'una banda sembla que el Grup Andorra pel Canvi, doncs, vol deixar en el terreny de l'anècdota les importantíssimes mesures de reactivació econòmica que conté aquesta Llei, i per altra banda, el Grup Parlamentari de coalició reformista, doncs, sembla que vol establir importants lligams amb la Llei anterior de reactivació que es va aprovar l'any 2008, doncs, el Govern creu que ha d'exposar quines mesures es preveuen amb aquesta Llei i quin impacte

tenen cada una d'aquestes mesures. Jo no voldria recordar les declaracions que va fer el mateix cap de Govern en relació a la Llei de reactivació aprovada l'any 2008, però en tot cas, sí que entenem que des del Govern volem defensar el que suposen les mesures que avui se sotmeten a votació.

Em referiré breument al primer grup, tot i que ja està votat, perquè el Sr. Nomen, com deia anteriorment, ha insistit que parlem de mesures que són de caràcter anecdòtic. No em referiré al conjunt de mesures perquè en el primer cop hi havia pràcticament 15 articles a votació, però sí que em referiré a algunes de les mesures que s'hi contemplen.

En primer lloc la creació per primera vegada d'un marc legal de lluita contra l'intrusisme, la definició legal del concepte d'intrusisme professional i empresarial amb les seves tipificacions, i un règim sancionador tant per les empreses com per les empreses foranes. Per tant, entenc que l'intrusisme, i així ho ha manifestat la Cambra de Comerç repetidament, és una preocupació important per als nostres empresaris. I per tant, entenem que una mesura com aquesta, establir per primera vegada amb caràcter legal un marc sancionador de l'intrusisme és una mesura de defensa de l'activitat econòmica, de la defensa dels professionals andorrans, i d'aquells que exerceixen les activitats dins del marc legal.

Una altra mesura en la qual també em vaig referir en motiu de la intervenció de caràcter més genèric, la declaració de prestació de serveis. Són moltes les queixes dels professionals i empresaris andorrans sobre que determinades empreses en diferents àmbits, en els àmbits de consultoria, en els àmbits dels serveis jurídics, serveis tècnics, a vegades en àmbits més vinculats al subministraments, com la venda de mobles, o la venda de determinats equipaments es queixen de l'intrusisme que pateixen al nostre país.

El Govern ha establert per Llei l'obligació que tot empresari no andorrà hagi de fer una declaració de la prestació de serveis que pensa efectuar al moment de passar per la Duana, amb una obligatorietat d'indicar quins serveis pensa prestar, en quines condicions, fer controls a nivell d'immigració i a demés disposar a través d'un programa informàtic, que hem treballat entre Duana i Tributs, d'aquesta informació perquè es produeixin les liquidacions de l'ISI. Tots som coneixedors que les liquidacions de l'ISI es produeixen quan l'empresari que presta el servei, quan el professional que presta el servei és un no-resident per la fórmula de l'autoliquidació. És a dir que és qui rep el servei que ha de fer aquesta declaració.

No farem ara un debat sobre l'encert d'aquesta mesura i si aquest és el sistema més convenient per fer-ho. En tot cas l'impost de renda de no-residents que el Govern ha tramés al sistema és un altre. És una retenció a la factura que ens sembla un sistema més encertat.

Tanmateix, el que sí que sembla important, en defensa dels empresaris i professionals andorrans, és que aquells empresaris, aquells professionals que presten serveis a Andorra, tributin amb les mateixes condicions que ho fan els empresaris i professionals andorrans.

Per tant, amb la creació d'aquesta figura legal, el que té el Govern, el que té el Departament de Duana i el que té el Departament de Tributs és la informació per controlar, i així ho estem fem, que es produeixin efectivament aquestes liquidacions.

Hi ha una mesura de congelació dels lloguers. No sé si per als comerciants, avui no hi ha el company el ministre de Turisme, Comerç i Indústria, que s'hi s'ha referit moltes vegades a la preocupació de l'import dels lloguers, no sé si per als comerciants aquesta és una mesura de caràcter anecdòtic, que el lloguer que han de pagar l'any que ve no es vegi increment en el seu compte de resultats.

Hi ha altres mesures com per exemple l'establiment d'un procediment simplificat pel pagament de factures inferiors a 600 euros. El volum de factures inferiors als 600 euros és aproximadament el 40%, -parlo de volum de factures, no en import-, el 40% de les factures que rep el Govern.

Així doncs, són moltíssims els petits empresaris que presten serveis per import petit, de facturacions mensuals que es veuen beneficiats per aquest procediment simplificat que té la finalitat de reduir els terminis, de reduir els processos que estableix la Llei de contractació pública als efectes que els pagaments es puguin fer en el termini més breu de temps.

Hi ha també ajudes directes, subvencions per obtenir certificacions ISO, certificacions de qualitat tant en matèria de qualitat de processos com en matèria de qualitat mediambiental. És la primera vegada que el Govern estableix en un projecte de llei o que el Govern treballa en col·laboració amb les empreses amb la qualitat de prestació dels serveis i en qualitat mediambiental. Hi ha ajudes directes, subvencions directes a demés de la col·laboració que s'està prestant des del Departament de Medi Ambient i des del Departament d'Economia per totes aquelles empreses que inicien certificacions ISO de qualitat, les anomenades ISO 9.000 o ISO mediambiental, ISO 14.000.

Em referiré ara la segon grup, el que ara és objecte de debat, i per defensar també la importància, en aquest cas, de les 6 mesures que se sotmeten a votació.

En primer lloc, quant a la prioritització als plecs de bases per a la contractació d'empreses andorranes. L'article 2 preveu que el Govern, els comuns, les entitats parapúbliques o de dret públic han de prioritzar la contractació d'empreses andorranes. Entenem que en uns moments de dificultat, en uns moments on el nostre país, per raons que per tot són conegudes, no ha pogut ratificar els convenis per evitar la doble imposició, i per tant aquesta és una limitació que també s'estableix en la Llei, en tant que aquests convenis no siguin efectius, que sempre que sigui possible l'Administració en situacions d'igualtat ha de prioritzar la contractació de les empreses i els professionals andorrans.

Una altra qüestió important és la llista de càrrega. S'ha parlat de la demanda, de la reivindicació sobre els tres lliurament per part dels transportistes estrangers. Novament estem parlant de la creació per Llei d'una nova figura que és l'obligatorietat de lliurar en el moment de passar la Duana aquesta llista de càrrega, i avui en dia podem tenir o podia haver-hi la situació en què aquest compliment d'aquest decret no hi havia mecanismes per poder-lo controlar efectivament.

És cert que el sector del transport demana que aquesta limitació de tres entregues es redueixi a una. Tanmateix, com ahir va exposar la portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, aquest és un acord que es va tancar l'any 91 en motiu de l'acord duaner, i entenem que aquestes negociacions no es poden decidir unilateralment en aquest moment. El que sí que ha de fer el Govern és vetllar, i a través d'aquesta figura legal de la llista de càrrega i dels controls i les sancions que es preveuen en casos d'incompliment que no superin aquests tres lliuraments per part dels transportistes estrangers.

També hi ha una modificació de la Llei d'inversions estrangeres als efectes de clarificar la inversió en immobles. S'ha fet un nou redactat de la Llei anterior que entenem amplia en alguns supòsits, i clarifica el redactat en el que suposa la inversió en immobles per part dels no-residents.

Una altra modificació molt important a la qual em vaig referir en motiu de la primera intervenció de caràcter més genèric, la modificació de la Llei de societats. S'ha dit que és una modificació a part de titllar-la d'anecdòtica, que no es considera que tingui un efecte de reactivació de l'economia.

El Govern té una societat destinada a captar inversió estrangera que és la Societat Andorra Desenvolupament i Inversió, creada per l'anterior

Govern que fa aproximadament dos anys i mig que rep diferents projectes d'inversió, diferents empresaris, diferents professionals que es plantegen la possibilitat de venir a Andorra.

Un dels elements que sempre s'apunta com una dificultat per un inversor estranger és justament aquesta obligatorietat que un membre del Consell d'Administració hagi de ser un andorrà o bé un resident amb drets econòmics. Per tant, entenem, d'una banda, com deia ahir, en motiu de la meua intervenció, que en primer lloc és un pas endavant cap a la transparència. Aquesta desaparició acaba amb una figura que entenem, i no la voldria mencionar si és el cas, que és una figura negativa per a la nostra economia, i que a demés ha dificultat en molts casos la creació de negocis i d'empreses per part dels no-residents. Hi ha molts grups empresarials, hi ha molts empresaris que desitgen establir-se a Andorra, però desitgen fer-ho amb els seus mitjans, amb les persones de la seva confiança, i crear un consell d'Administració a la seva disposició. Aquesta disposició legal els obligava a contactar, a posar-se en contacte, a arribar a algun acord amb algun andorrà, o amb algun residents amb drets econòmics per poder constituir la societat.

Per tant, entenem que és una mesura importantíssima de reactivació econòmica i és una mesura importantíssima de normalitat de l'activitat econòmica i financera.

I em referiré breument...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre voleu concloure ja.

El Sr. Pere López:

Acabo de seguir.

Només l'article 19, que és l'article referent a les empreses de serveis energètics. He sabut que el Govern ha realitzat diferents auditories en l'àmbit energètic i que aquestes auditories requereixen d'importants inversions. Aquest és un àmbit que només l'Administració pot fer-ho, també el sector privat.

Entenem que la creació d'aquestes figures, de les empreses de serveis energètics, empreses que es dediquen a fer inversions i a recuperar en un període de 15 anys aquestes inversions en matèria d'eficiència energètica, obre un nou sector d'activitat al nostre país, un nou sector avui dia no existent, obre noves possibilitats i suposa un impuls per a les polítiques d'eficiència energètica.

Gràcies Sr. síndic i perdoni que m'hagi estès del meu temps.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Iniciem, doncs, un segon torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, jo volia ser discret i no entrar massa en els detalls, però davant del que veig que el ministre ha esmorzat fort, doncs, hi anirem.

A veure, anem a mirar els diferents punts. El primer diu que tot són mesures importantíssimes. Molt bé. Doncs, miri, quan mirem la seva memòria econòmica... veu Sr. ministre la memòria econòmica que ha fet vostè! Quan les quantifica, no hi ha cap import! És vostè mateix el que diu que no són importants!

En fi, seguim.

Anem a la primera, prioritació de la contractació d'empreses andorranes, és a dir, que quan una administració faci un concurs ha d'agafar una empresa andorrana per davant d'una empresa estrangera. Jo l'invito que es llegeixi el tracte nacional en els acords trilaterals que té signats Andorra. I vagi en compte al fer aquestes coses.

Segon punt, obligatorietat de declarar a la Duana la prestació serveis. És a dir, ara els cotxes, les furgonetes, quan passin per la Duana hauran de declarar els serveis. Jo m'imagino quan passin els treballadors de les obres públiques que vénen a treballar aquí, que s'han de para a tots els treballadors i dir miri "jo es que vinc a treballar per l'empresa x espanyola i sóc el que fa els forjats", després s'ha de portar a la sortida la factura. Vostè s'imagina els treballadors quan surten de la construcció han de portar la factura de l'obra pública... llegeixi's la Llei, és que fa riure i tot! Però en fi!

Tot això, vostès aquí han intentat fer una construcció absolutament atípica que a la resta de països s'arregla amb l'impost sobre la renda dels no residents. Però com que en comptes de fer l'impost sobre la renda dels no-residents, com és fa a tot arreu, que és en absència d'acord per evitar la doble imposició hi ha un tipus de retenció al voltant del 25% sobre la factura, que és la millor forma de controlar les prestacions de serveis i la millor forma

de controlar l'intrusisme. Tot això del transport ho acabaria ràpid si a les factures del transport d'empreses espanyoles que fan dins d'Andorra li aplica un 25% de retenció. Ja veurà que ràpid ho acaba. Tot el tema de l'intrusisme ho acabarà ràpid si a les factures hi aplica un 25% de retenció com ens fan quan anem a Espanya o quan anem a França que ens apliquen un 24 o un terç de la factura a França.

Així és com es fa. En comptes de fer això, l'impost sobre la renda dels no-residents, que ja parlarem al seu dia, vostès en compres de posar això posen el mateix impost que se li aplica a un andorrà, és a dir, quan és per establiment permanent és exactament el mateix tractament del 10% sobre les beneficis, i quan no és tan sols un 10% sobre la factura. I dic bé "tan sols" perquè hauria de ser d'un 25%.

Com que això ho fan malament, ara ho volen arreglar de forma material controlant les furgonetes. Bona Sort amb això!

L'altre punt és el de la mesura de congelació dels lloguers. Miri, no em faci riure! Avui en dia la gent el que fa és negociar els lloguers a la baixa. Si és pels propietaris... i si vostè em diu, no és que quants titulars de petits negocis els hi agradaria poder congelar els lloguers. Miri, malauradament avui tothom és conscient que tens sort si te'l mantenen, si el llogater pot seguir pagant el mateix lloguer. I no cal que el congeli perquè ja s'està fonent una mica.

Després tenim que el 40% de les factures diu vostè que són inferiors a 600 milions. El Govern rep un total de factures del voltant de 200 milions més les de les obres públiques. Com vostè comprendrà aquest 40% en nombre de factures de menys de 600 milions, si fa el càlcul, m'hi jugo 5 duros, de veritat, que representa un número anecdòtic del total de l'import de les facturacions.

Per altre costat, tenim ajudes per obtenir certificacions ISO. Està molt bé, però no és això el que traurà Andorra del problema econòmic actual. Crec que estarà amb mi, i a demés és que vostè a la valoració econòmica de la seva memòria economia hi posa zero a l'impacte.

Després tenim l'obertura d'inversions estrangeres que serà una mesura importantíssima al tema dels administradors. Doncs, jo l'invito a mirar el que ha passat amb l'obertura del sector financer. Que el sector financer ha rebut un nou participant en aquest sector que és un assessor financer. I com vostè va dir i va recalcar-ho, no sé quina importància tenia, que tenia passaport andorrà, a mi això no m'interessa el passaport que tingui aquest senyor, perquè per a mi tothom és molt respectable.

I llavors el *colmo* ja és l'article 19. Jo he volgut ser elegant i discret. No he volgut fer menció a l'article

19 que és el de les empreses dels serveis energètics. Aquest article 19 de les empreses de serveis energètics, Andorra pel Canvi el va posar com una esmena, perquè a més està calcat, el va posar com una esmena a aquella llei d'obertura de l'electricitat. I va ser el Grup Parlamentari Socialdemòcrata a la comissió que va rebutjar aquesta esmena, que després ha aparegut aquí. Els drets d'autor els tenim nosaltres, però és igual, jo ja els hi cedeixo.

En tot cas, sóc conscient de la importància que té aquesta mesura, com a mesura que més que de reactivació econòmica és una mesura per obrir un camí vers l'economia verda i que té la importància que té a nivell macroeconòmic, que malauradament és molt poc, és un gest per obrir un camí. No és més que això, i no és preocupi que la conec bé, perquè aquesta la vam posar nosaltres, i vostès la van rebutjar en una altra llei i ara l'han posat aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre primer, agrair-li, doncs, que suposo que el fet de descansar durant una nit, ens permet avui reprendre aquest interessant debat d'una forma, i no voldria capitalitzar les paraules del president d'ApC, serena i tranquil·la.

Ens diu que potser fem molta referència a la Llei 2008. I és cert. Quan es presenta, nosaltres no volem dir que ho haguem forçat amb la proposta que vam fer, perquè estem segurs amb el contingut d'aquest Projecte de Llei, doncs, s'estava treballant. Però sí que vam fer una reflexió de dir "miri, com que semblaria ser que ens hauríem de moure per mimetisme, els que estem a l'oposició hauríem de seguir uns estàndards, els que hi havia estat, i quan ens moguem d'aquí se'ns renya", doncs, vam mirar per mimetisme què podíem fer. I vam dir, doncs, mira podríem fer el mateix que vam fer, les mateixes persones quan estaven en aquesta fila. Ens ho carreguem tot, presentem un projecte alternatiu. Però després vam fer una altra valoració i vam dir "home, potser abans de fer això en clau d'Estat, que és la nostra responsabilitat, -que és el que hem anant fent durant aquesta pràcticament dos anys o divuit mesos que portem de legislatura-, treballem-ho, esmenem-ho, millorem-ho, i participem del debat a comissió". Cosa que els seus companys que

participen a la comissió li poden explicar, el nostre paquet d'esmenes era molt més gruixut que el mateix Projecte de llei, però contemplava molts més articles a nivell d'esmena que el Projecte de llei. Creiem, doncs, que van fer una feina rigorosa, van fer una feina extensa, i li puc assegurar, perquè ens preocupa al mateix temps, segur que el seu Govern i també el seu grup parlamentari, intentat donar solucions als problemes d'avui, no els de demà passat ni els d'aquí cinc anys.

Dins d'aquí, doncs, es comença un debat, desafortunat de la responsable del Grup Socialdemòcrata, una incontinència verbal que feia dies que no vèiem en aquesta Sala, que l'havia caracteritzat durant molt temps, ens pensàvem que l'havia perdut, ahir la va recuperar. Ens transporta a un cercle de persones que treballem legítimament pel compromís públic que tenim, jo diria uns qualificatius que no reprendré, l'acta els reproduirà, i les persones que ho van sentir en trauran el seu judici, no serà nosaltres que ho jutjarem. En tot cas, sí que i ho vam dir ahir, repetint, fora de qualsevol tipus de respecte parlamentari que es necessita en una Cambra. I miri si és curiosa la política, perquè si algú ens escoltava no hi devia entendre res. Després de ser, no diria humiliats perquè potser em passaria una mica, però quasi bé, van votar a favor d'aquell primer paquet d'articles. Per què? Perquè el nostre compromís, doncs, era per treballar amb pro d'aquest projecte. Vàrem parlar, hem parlat molt i continuarem parlant. Doncs sí que és cert que potser el Grup Socialdemòcrata i el seu president en concret, no vam tenir, com es fa d'altres vegades quan es vota article per article, -i també demano excuses, ho vaig fer també amb el Sr. síndic-, de dir-ho amb antelació perquè tots els grups puguin preparar el debat en base a les agrupacions que es puguin fer. Llavors el debat sobta una mica probablement perquè anem i tornem, fem la totalitat, després anem als que ens pertoquen, i també vull agrair la paciència del Sr. síndic, doncs, per donar una mica de marge als senyors parlamentaris i també als de Govern perquè així ho puguem fer.

Ahir vam discutir i vostè avui ha tornat a fer esment, doncs, a l'intrusisme. El Sr. Nomen també ens ha fet el seu relat més de caràcter tècnic, i vam sentir una sèrie d'exemples, i és clar, nosaltres ens vam quedar una mica, jo diria, atordits, potser és la paraula, perquè segons la responsable, que ens deia ahir la Sra. González del Grup Socialdemòcrata, per assentiment de tot el seu grup, resulta que si algun empresari andorrà se li passa pel cap que dins de la pagesia pugui vendre gallines o galls haurà d'anar a muntar el negoci a la Seu. I com que ens ha permès

aquest *break* que hem fet del Consell General, fer quatre números, doncs, ens hi hem dedicat aquesta nit potser per passar una mica els nervis que ens va provocar certes actuacions d'ahir, de fer números, i miri, si un pagès d'Andorra volgués decidir establir-se com a majorista de repartiment de galls i gallines, tindria unes despeses mitges, aproximadament, d'uns 30.000 euros a l'any. Si el mateix empresari andorrà ho volgués destinar a la Seu, segurament tindria les despeses minimitzades, però el cost a Andorra li representaria uns 200 euros a l'any. Doncs, és clar, si això és lluitar contra l'intrusisme; bé, tenim un decret de l'any 91 que segurament algun país seu alguna cosa hi té a veure en algun moment de responsabilitat pública que va tenir, que probablement es pugui millorar, però són exemples que no ens deixen entendre, i és la nostra reserva d'esmena que vam fer, justament per afavorir que la reactivació econòmica, que d'això es tracta, de reactivació econòmica, pugui donar certs apartats de negoci que avui no hi són.

Podríem parlar de molts altres però anirem parlant al decurs del debat que anirem fent.

Hem acordat, ho compartim plenament els arguments del Sr. Nomen, doncs, quan parla de la conservació de lloguers. Compartim plenament, també, quan parlem de qualificació de ISO, tant de la 9.000 de qualitat, com la de medi ambient 14.000, però aquí sí que creiem i veiem des del nostre punt de vista que malgrat nosaltres volguéssim anar una mica més lluny, com també va dir la companya Olga Adellach, com a mínim s'està fent. També serveix aquestes qualificacions per fer un tipus de formació, i aquesta formació és la que ha de portar a aquest futur, que entenc, tots els que estem al Consell General i també els del Govern, volem un futur basat en qualitat, un futur basat en rigor, i sobretot amb serietat.

Aquesta segona remesa que és objecte del debat que ara en aquest moment estem tenint, doncs el nostre vot també serà d'abstenció, probablement, doncs, perquè no hem pogut incidir més a nivell d'esmena amb acords que també s'havien agafat en aquesta Sala de demanda a Govern, legítims, però s'havien agafat, potser no s'entenen des del mateix punt de vista. Nosaltres ho respectem. Lamentem que no s'hagin pogut afavorir, perquè segurament sota el nostre punt de vista eren coses i són coses que afavoreixen la reactivació real econòmica. Probablement no agradarà a tots els sectors, però com a mínim alguna cosa aporten. Malgrat no sigui el que nosaltres volem, doncs, hem optat també per abstenir-nos.

I cregui que si la primera reflexió va ser de si fèiem l'estratègia, doncs, que s'havia predefinit pels

estàndards de l'oposició de dir "no, no esmena a la totalitat i presentarem el nostre projecte encara que no passi i marquem la nostra posició política, en clau d'Estat", que és la manera, doncs, ens hem mogut fins ara i fins el dia 29, tal com va dir el nostre grup en un comunicat de premsa, probablement vagi canviant i canvii, segurament per aquesta estratègia política, doncs, que durant aquest any llarg, doncs, veiem que s'actua en aquesta Sala. Fent de policia bo, de policia dolent, conseller bo, Govern bo, Govern dolent, i cansa. Però tot i així el nostre sentit de responsabilitat ens fa continuar mantenint el nostre compromís i el nostre nivell de vot, i la nostra coherència dins de la comissió, no per més que se'ns digui, per més que se'ns vulgui malmetre la nostra imatge o *anclar* al segle XIX, amb tot el respecte per la ciutadania que hi havia en el seu moment, mourem la nostra posició, malgrat sí donarem molta més fermesa al nostre compromís i fins a la data que ens hi hem compromès en clau d'Estat, i així serà. I a partir d'aquí, lamentem i lamentarem, doncs, que aquesta manera d'actuar al Consell, a les acaballes, doncs, d'aquesta legislatura, com sembla, doncs, que estem, hagi d'acabar d'aquesta manera o d'aquesta vil manera d'actuacions orals, no de res més.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

No hi ha intervenció.

Sí Sr. Pere López, pel Govern teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, comparteixo molt bona part del que comentava el Sr. Gabriel. La intenció de les intervencions que farà el Govern, les que ha fet en aquest punt i les que farà amb els punts successius és exposar la importància que té aquest Projecte de Llei davant d'unes afirmacions que estàvem parlant de mesures anecdòtiques.

Jo només diria en nom del Govern que agraïm el treball que ha fet el Grup Parlamentari Reformista perquè hi ha hagut una aportació d'esmenes importants en número. Moltes de les esmenes pel que veig, doncs, també en comissió s'han transaccionat o s'han incorporat. I estem convençuts, a diferència potser d'algun altre grup parlamentari que aquesta és una Llei important en els diferents àmbits. Hem parlat d'intrusisme, estem parlant de les empreses de serveis energètics, hem

parlat de les qüestions de transport, de les qüestions de control de l'intrusisme professional, després més endavant parlarem de plans de reactivació en el sector de la construcció, de reducció de terminis de pagaments a proveïdors i de moltes altres mesures que són importants.

Vostès hi han fet esmenes. Crec, he llegit l'informe de la ponència, tampoc tinc ara les xifres, que bona part d'aquestes esmenes han estat acceptades, i estem convençuts, jo penso que aquest és un projecte important que abasta diferents aspectes econòmics, de contenció de la despesa, de foment de l'activitat econòmica. I en tot cas, el Govern agraeix les esmenes que en alguns casos han enriquit el text, en altres casos entenc que no ha estat possible l'entesa amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, però estem convençuts, i el Govern ha de defensar que aquest és un Projecte de Llei que el Govern va estar mesos a preparar-lo i que ha de defensar la importància que té aquest Projecte de Llei i cada una de les mesures que s'hi desprenen, que en cap cas considera que siguin de caràcter anecdòtic. Tampoc m'ho sembla que sigui aquesta la consideració que li dóna el grup parlamentari de la Coalició Reformista, perquè han fet esmenes, hi ha treballat amb la comissió, i estic segur que entenen que són mesures prou importants.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra paraula?

Sí?

Iniciem, doncs, un tercer torn de paraules.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Hem dedicat bona part de la intervenció del Sr. ministre ha defensar articles que ja havíem votat ahir. Ens sembla molt bé la seva afirmació d'agrair les nostres esmenes, però no acabo d'entendre el perquè esmenes que són relacionades amb proposicions d'acord que s'han pres en aquest Consell amb unanimitat, com poden ser les dels plecs de condicions bases, les de reactivació econòmica, aquestes dos proposicions d'acord, comencen per "s'encomana al Govern", i al Govern, quan se li encomana fer-ho, però després es vol posar en Llei, el seu grup parlamentari les rebutja.

Si el grup parlamentari accepta les proposicions d'acord i encomana al Govern fer una feina i després quan aquesta feina és vol plasmar en llei, doncs, el seu grup parlamentari les rebutja, alguna cosa no quadra, Sr. ministre.

A mi em sembla molt bé el llistat de serveis que volen ficar en marxa per evitar l'intrusisme, està perfecte, ja poc ficar els deu transportistes que estan treballant amb el decret del 91 aquí a Andorra, sense ni registre de comerç andorrà, sense declarar ISI, sense fer cap de les coses que haurien de fer, mentre que el Sr. ministre d'Exterior se'n va a negociar per derogar el decret amb qui toqui. Però mentrestant obligui'ls a fer-los-hi fer el mateix que obliguen els transportistes andorrans a fer a Espanya. Per què no ho fan?

Això és lluitar contra l'intrusisme?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Daniel Armengol.

Pel Grup Socialdemòcrata no hi ha intervenció?

Alguna altra intervenció?

No hi ha intervenció.

Passarem, doncs, a la votació.

Recordo que es tracta del bloc que comporta els articles 2, 5, 10, 11, 16 i 19.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat declaro aprovat el bloc segon d'articles que s'acaba de debatre.

Passem al tercer grup que correspon a un sol article, l'article 6 del Projecte de llei.

El Govern vol intervenir?

Després?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, no hi ha intervenció?

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest cas, doncs, tractem l'article 6 que és la classificació administrativa per als contractistes. El nostre vot ja des d'ara, doncs, anuncio que serà un no, perquè pensem que no s'ha de rebaixar el barem per a la classificació de les empreses andorranes atès que ja estan suficientment i correctament classificades a data d'avui, i les que no ho han estat, doncs, han tingut deu anys per fer-ho.

Tal com està presentat l'article pot provocar a més un increment de presentació de noves empreses creades de forma circumstancial i aprofitant la rebaixa dels paràmetres de classificació. Aquest fenomen evitable, si es té la voluntat podria anar en contra de la voluntat de lluitar contra l'intrusisme.

No voldria finalitzar sense recordar als membres del Grup Socialdemòcrata que en motiu dels treballs que es van dur durant el Projecte de llei del pressupost per al 2010 vostès ja van fer una esmena de supressió a un article exactament igual. Per tant entenem que haurien d'estar d'acord amb la votació en negatiu d'aquest article que estem discutint en aquest moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha intervenció?

No hi ha intervenció.

Pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, molt breument només per explicar la intenció d'aquest article i en relació al que entenem que té poca incidència amb la qüestió de la classificació administrativa.

La voluntat d'aquest article no és altra que permetre a petites empreses accedir a concursos públics d'import més important dels que els hi dona la seva classificació administrativa. En tot cas, l'import que es proposa en el Projecte de llei és el mateix import que es proposava amb la Llei aprovada l'any 2000 i que entenc que va comptar amb el seu vot favorable, que és de 500.000 euros per als contractes d'obra. Entenem que una obra, sense voler ser de cap manera un expert en la distribució de l'obra pública, que una obra de 500.000 euros és una obra a la qual hi poden accedir el conjunt d'empreses que es dediquen a l'obra pública. És veritat que hi ha una

classificació administrativa per imports més rellevants, a partir de 2.500.000, a partir de 5.000.000 d'euros, que aquesta classificació s'ha de respectar, per obres de gran envergadura.

Entenem que fins a una obra de 500.00 euros qualsevol o gairebé qualsevol empresa de treballs públics hi pot accedir. I per tant, és una voluntat d'afavorir que les petites empreses puguin accedir a concursos públics d'imports més importants, perquè entenem també que han d'accedir a l'obra pública, si no les seves dificultats que estan travessant no faran més que agreujar-se.

En tot cas el redactat del que finalment és l'article 6 d'aquest Projecte de Llei que se sotmet a votació és exactament idèntic que el de l'article 25 de la Llei quant al contingut, a la forma és diferent, de la llei que es va aprovar a l'any 2008, i en aquell moment entenc que li van donar suport. No conec quines són les motivacions que han pogut produir aquest canvi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Iniciem un segon torn.

Hi ha alguna paraula?

Sí, Sr. Nomen teniu la paraula per Andorra pel Canvi.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Entenem que aquesta disposició no és pas solució rellevant per arreglar els problemes d'Andorra. Hem escoltat les explicacions del Sr. ministre, i per tant, queda clar que empreses que no tenen la qualificació administrativa d'empresa contractista d'obres, doncs, puguin accedir a concursos d'uns imports que es consideren, doncs, no massa important.

Això pot servir per una petita empresa, doncs, per poder accedir a algun concurs, doncs, suposo que aleshores se'ls hi demanaran que també acreditin totes les qüestions per garantir la bona fi de l'operació, i entenem que pot ajudar en alguns casos molt puntuals. Per tant, nosaltres no bloquejarem una iniciativa d'aquest tipus, com no bloquegem mai res nosaltres.

El que nosaltres fem aquí és dir, bé, entenem que és una qüestió menor, i ens abstenem perquè pugui progressar. Però no entenem que sigui res de transcendent per a l'economia del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre ara no estem a finals del 2008, estem a finals del 2010, i la situació econòmica d'aquest país encara és pitjor i em reitero amb el que he dit en la intervenció que en aquest moment aquest article el que pot fer és provocar un increment d'empreses, de noves empreses que es creïn de forma circumstancial, i que aprofitin aquests paràmetres de classificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció?

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Agrair que l'extensió del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi permeti que aquesta disposició, doncs, quedi aprovada, perquè entenem que sense ser una qüestió major, -aquí sí que comparteixo amb el Sr. Nomen el criteri a diferència dels dos grups anteriors-, sí que entenem que per petites empreses és una qüestió rellevant i que d'aquesta manera s'està afavorint molt entre cometes que petites empreses de treballs públics puguin accedir a concursos més importants. Tot el sector de la construcció, i em referia ahir en motiu de la meua intervenció, està en situació complicada, però entenem que també les petites empreses han de poder accedir a l'obra pública, i que segurament algun contracte d'obra pública pot salvar, fins i tot, alguna petita empresa en el sector de la construcció.

Per tant entenem que és una mesura que sense ser una mesura major de reactivació sí que afavoreix a les petites empreses de treballs públics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra paraula?

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor de l'article? Vots en contra?
Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat, declaro aprovat l'article.

Passem al següent grup, es tracta de l'article 7 i de la disposició addicional primera.

El Govern intervé ara?

Doncs, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta quarta agrupació de votacions inclou l'article 7 i la disposició addicional primera. Molt breument a l'article 7 s'estableix una reducció del termini de pagament a proveïdors, un termini a proveïdors que vull recordar que la Llei de contractació pública estableix en 90 dies, i que l'article en els seus diferents apartats proposa de reduir-lo fins a 55 dies de manera immediata, de manera efectiva a partir de l'entrada en vigor de la Llei, i s'encomana al Govern d'establir aquells mecanismes, -i a vegades hem parlat de les dificultats de tot el que suposa les tramitacions de les diferents fases de la Llei de contractació pública-, que permetin reduir encara més aquest termini de pagament de factures, perquè en un termini màxim de dos anys es pugui reduir fins a 45 dies.

Així, doncs, la Llei redueix a la meitat en el termini màxim de dos anys el termini que avui s'estableix per la Llei de contractació pública per al pagament a proveïdors.

La disposició addicional primera que va necessàriament vinculada amb aquesta mesura, perquè obvi entendre que aquesta mesura suposa un cost financer important per al Govern, perquè s'han d'avançar pagaments, importants, s'han d'avançar pagaments de certificacions d'obra, i per tant, aquesta mesura no pot ser suportada sense el seu finançament per tal que el Govern tingui els diferents mecanismes, els procediments que hagi d'establir, però també el finançament per poder fer-hi front.

La disposició addicional primera estableix que és el Consell General que dóna autorització al Govern a endeutar-se fins a un import de 37 milions d'euros per poder fer front a aquesta reducció de termini de pagament a proveïdors. És cert que és una xifra important d'endeutament. També m'hi referia en motiu de la meua intervenció de caire més genèric a l'inici del debat d'aquest Projecte de llei. I dir que és una xifra significativa. El Govern n'és plenament conscient. Tanmateix entenem que aquesta és una mesura molt important de reactivació econòmica per al conjunt de les empreses i dels professionals que presten serveis al Govern.

És obvi que les dificultats financeres que travessen avui en dia les empreses del nostre país, el fet de poder cobrar a 45, i per tant, reduir gairebé a la meitat... no, gairebé no, exactament a la meitat el termini previst a la Llei de contractació pública, és un esforç de finançament supletori que es demanarà a l'Estat. L'estat s'haurà d'endeutar amb aquesta xifra estimada en 37 milions d'euros, però els grans beneficiats d'aquesta mesura seran tots els proveïdors de l'Administració que veuran com el seu esforç financer queda reduït en la mesura que el Govern anticipa els seus pagaments.

Per tant, sent molt conscients que és un nou endeutament que assumeix el Govern, que la xifra d'endeutament és significativa, entenem que és una mesura molt important pel conjunt de proveïdors de l'Administració central.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem ara a l'apartat de grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, hem de destacar que el problema essencial que pateixen els proveïdors del Govern són el que popularment s'anomena els banys de calaix de les factures. S'agafa la factura, es posa al calaix i ja ens la mirarem. I per tant, un dels principals problemes és el temps que passa fins que es dóna conformitat a la factura. És a dir que es considera que aquella factura es pot pagar. I per tant, tampoc serveix baixar, com es proposa en aquesta disposició de 60 a 55 dies els dies de pagament si es triguen tres mesos a donar la conformitat.

Per altre costat també existeix el problema de les factures viatgeres. Aquelles factures que passen de departament en departament, i que no se sap massa bé on estan i que van viatjant, els hi agrada fer turisme.

I això els nostres proveïdors saben perfectament de què estic parlant... perdó els proveïdors del Govern saben perfectament de què estic parlant.

I això no s'arregla pas baixant el llinar de 60 a 55 dies. Això s'arregla d'una altra manera que ja parlarem en el seu moment.

Entenem que l'objectiu real d'aquest article i la corresponent disposició addicional és simplement aconseguir el permís del Consell perquè el Govern pugui demanar un crèdit de 37 milions d'euros addicionals, i així aconseguir l'oxigen que el Govern necessita per funcionar fins a final d'any i a principis de l'any que ve sense pressupost.

No és més que una maniobra que per la data en la qual està entrat aquest Projecte de Llei veig que el calendari que porta el Sr. cap de Govern, doncs, ho té molt planificat, no és més que una maniobra en línia amb la nova o no tan nova, estratègia del cap de Govern d'estirar el seu mandat al llarg del 2011.

Quan vaig estudiar aquesta Llei i la memòria econòmica que l'acompanya, no entenia com podia ser que baixar 5 dies el termini de pagament pogués comportar unes necessitats financeres de 37 milions d'euros. No quadra. Tinguem en compte que el total de despeses del Govern són uns 300 milions més els pagaments de les grans obres i que a l'any que ja tenen els seus finançaments a part, i que l'any té uns 365 dies. Per tant, dius aquí hi ha alguna cosa que no acaba d'encaixar. I qualsevol persona pot entendre que això no encaixa.

Conseqüentment, el dia 22 d'octubre, Andorra pel Canvi vam entrar una sol·licitud d'informació al Govern. I parlant de sol·licituds d'informació, Sr. síndic, permeti'm un breu incís ja que seguim amb la sessió que ahir vam haver d'acabar per qüestió de temps. Ahir el ministre Pere López, va afirmar en aquesta Sala que el Govern va contestar la demanda d'informació relativa al Projecte de Llei de mercaderies sensibles, i recordaran que jo vaig expressar la meua sorpresa ja que no havia rebut aquest document, i vaig preguntar al ministre que quan l'havia enviat a Sindicatura, i que en tot cas caldria revisar el procés de lliurament. El Sr. síndic es va sentir ofès a l'entendre que qüestionava la feina de la Sindicatura, que no era pas el cas i que em va saber molt greu.

Però saben quina és la realitat? Saben perquè hi ha hagut tot aquest mal entès i va haver-hi tota aquesta

tensió en aquesta Sala, que no s'havia d'haver produït?

Perquè la realitat és que el Govern no ha enviat el document. Sr. ministre vostè no ha enviat el document, vostè no va dir la veritat. Perquè avui he mirat el llistat amb els equips tècnics de la Sindicatura i aquest document no s'ha rebut aquí. Això és lleig.

En tot cas, tornem a la sol·licitud d'informació que ara ens ocupa relativa al càlcul dels 37 milions. Textualment demanava: "El càlcul del moviment de despesa que comporta l'autorització per concretar operacions per import de 37 milions relatives a l'article 6 del Projecte de Llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració.". Al cap de 40 dies, en concret el dia 1 de desembre, vam rebre la resposta del Govern de com havia fet aquest càlcul de 37 milions. M'esperava un càlcul molt complex. Si el Govern havia necessitat 40 dies per donar la resposta, m'esperava, no sé... integrals, com a mínim. Però resulta que el càlcul era ben senzill, una regla de tres.

I saben com va fer el Govern el càlcul dels 37 milions? Doncs, ara els hi explico. Van agafar el càlcul del Sr. ministre Mirapeix de l'any 2008, i van dir "si el Sr. ministre Mirapeix va calcular que per baixar dels 90 dies que estableix la Llei de la funció pública, a 60 dies, calia un finançament addicional... perdó de les finances públiques, perdó... de 74 milions, les necessitats financeres per baixar de 60 dies a 45 dies són 37 milions. Home, 40 dies per contestar això, Déu n'hi do!

Aquesta informació la rebo en una carta signada pel cap de Govern conforme aquest càlcul li envia el ministre d'Economia i Finances, Pere López. No entraré en el debat de si el càlcul del ministre Mirapeix era correcte o no. Que permeti'm que li digui que no ho era massa. Però sembla mentida que el Govern no sàpiga fer un càlcul de nou. Sembla mentida que hagi de copiar de la contesta de l'examen de l'any anterior.

En tot cas, aquesta regla de tres conté un error inacceptable, fins i tot per un alumne de secundària. No són 45 dies, són 55 dies. L'error en la regla de tres és de 25 milions d'euros, Sr. ministre. Vostè fa un error de 25 milions d'euros.

Està clar que el dia 1 de desembre era massa tard perquè Andorra pel Canvi poguéssim esmenar aquesta Llei, i no digui que aquesta regla de tres queda justificada perquè segons l'apartat 6 d'aquest article, el termini s'haurà de revisar i baixar-lo a 45 dies en el termini màxim de dos anys. De moment es baixa a 55 dies. I per tant, les necessitats financeres

ara són de 12 milions si acceptéssim la seva regla de tres, que tampoc és el cas.

Quan es plantegi la segona revisió i es plantegi baixar de 55 a 45 dies, ja en parlarem de les necessitats financers que es necessiten.

Com es poden imaginar, votarem no a aquesta article 7 i a la seva disposició addicional primera. En primer lloc, perquè conté un error de 25 milions que no és acceptable. I en segon lloc, perquè un increment de 12 milions de dèficit i de deute públic tampoc és acceptable.

Ara bé, com que entenem que és bastant millorable la gestió financera que està portant el Govern, perquè és que ja ni una regla de tres saben fer, -això ja comença a preocupar-me-, Andorra pel Canvi es compromet a entrar abans de final d'any una solució alternativa per dinamitzar la tresoreria dels proveïdors del Govern. Perquè el gran problema dels proveïdors del Govern és que massa sovint el Govern triga més de 55 dies per donar la conformitat a les factures, i per tant, en realitat tenim casos de persones que porten massa temps amb la seva factura viatjant o instal·lada còmodament en un calaix. En aquest sentit, des d'Andorra pel Canvi ens comprometem a entrar una Proposició de llei o encara millor per anar més ràpid, una Proposta d'acord que dinamitzi la tresoreria dels subministradors o proveïdors del Govern sense que comporti cap dèficit per a l'Administració. Intentarem fer-ho la setmana que ve per entrar aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No cal que l'entri, Sr. Nomen, la seva Proposta d'acord perquè vist pel que serveixen.

El Sr. ministre ha fet reiterades vegades menció a la Llei de la contractació pública que són 90 dies, i ha omès voluntàriament, i no puc estar més que d'acord amb el Sr. Nomen, la Llei que està en vigor, la 31/2008, en el seu article 12 preveu que el Govern hauria d'estar pagant a 60 dies, amb un màxim de 60 dies. Vostès baixen aquest màxim de 60 dies a un màxim de 55 dies. I no cal ser economista ni expert en regles de tres per saber que 200 milions d'euros, pagar-los 5 dies abans no faran 37 milions d'euros.

Així, doncs, demostrí'ns la seva bona gestió, demostrí'ns el que sap fer, Sr. ministre, i vist que la Llei actual ja li permet pagar en un màxim de 60 dies, paguin en 55 dies sense tenir el nostre suport amb aquest crèdit de 37 milions d'euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Alguna altra paraula?

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc per recordar el contingut sencer de l'article 7. L'article 7 parla d'una reducció immediata de 55 dies de pagament a proveïdors i en dos anys fins a 45 dies. És evident que aquesta Llei ha de venir complementada amb el finançament necessari per fer front a les dues mesures. A la reducció immediata fins a 55 dies i fins a la reducció de 45 dies. Perquè és aquest el text legal que habilita el Govern a pagar a 45 dies, i per tant, és aquest el text legal que ha de donar el Govern el finançament per fer-hi front.

Per tant, quan es vol fer el càlcul en base a 5 dies, doncs, entenem que és un error. El Govern ha de disposar del finançament suficient per fer front al conjunt de les previsions de l'article 7, i el conjunt de les previsions de l'article 7 preveu que el Govern establirà els mecanismes per reduir fins a un màxim en un termini màxim de dos anys el termini de pagament a 45 dies. Per tant, el càlcul que hem fet és un càlcul sobre 15 dies, perquè és el conjunt del que preveu l'article 7. És un càlcul que està fet doblement, en una doble base: una amb una relació de factures, que queden pendent de pagament d'entre 45 i 60 dies; i una altra amb la regla de tres, que s'ha mencionat, que és la reducció de 30 dies que havia proposat l'anterior Govern, demanava un finançament de 74 milions d'euros, nosaltres enteníem que per 15 dies, evidentment havia de ser la meitat d'aquest import. També s'ha adjuntat un càlcul amb un detall de factures per comprovar que els imports dels dos mètodes de càlcul no són essencialment diferents.

El Govern presenta aquest Projecte de llei amb una disposició derogatòria. Per tant, el Govern entén que l'anterior Llei quedarà derogada, i per això m'hi he

referit, a què el pagament serà efectuat a 90 dies en el cas que aquesta disposició no quedi avui aprovada.

S'ha parlat de les dificultats amb la conformitat de les factures. És cert que hi és, però en tot cas són casos mínims vinculats a l'execució d'obra pública, o vinculats sovint al Ministeri d'Ordenament del Territori per les dificultats que a vegades suposa l'entesa entre les direccions facultatives, els controls de qualitat a l'hora de signar determinades certificacions d'obra. En cap cas, el pagament de despeses corrents, de lloguers, de prestació de serveis, de subministraments, de petites compres, tenen cap mena de dificultat en la seva tramitació, i el Govern està pagant dins dels terminis. I em sembla que van fer una pregunta en aquest sentit el conseller Daniel Armengol, i li vaig contestar que estàvem pràcticament, excepte en el capítol d'inversions i per casos molt concrets, amb la resta de capítols estàvem perfectament dins dels terminis que preveu la Llei.

En tot cas, lamentar, si entenc que de la intervenció del Sr. Armengol, que el vot del Grup Reformista és negatiu, que aquesta mesura suposarà un perjudici als empresaris, als professionals i als prestadors de serveis del Govern, que veuran que en una situació de dificultats financeres, doncs, el Govern que volia avançar els pagaments i volia reduir l'esforç financer que fan aquestes empreses, doncs, el Consell General, i evidentment, aquesta serà la decisió que tindrà validesa finalment, doncs, ha decidit de no reduir aquest termini de pagament de les factures.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra paraula.

Sí, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Ara li veig el joc ja claríssim, Sr. ministre, i això no és fa. El que acaba de fer vostè no és fa!

Vostè acaba d'amenaçar que ara es retardarà el pagament dels proveïdors. I això no és fa!

Vostès, el que passa és que tenen un problema de tresoreria important, perquè tenen un dèficit enguany, i aquests 37 milions és la xifra que vostès necessiten per acabar de pagar les factures del forat que han fet enguany. I no és altra cosa que això. Perquè tothom pot entendre que encara que sigui per baixar a 15 dies el termini de pagament, amb un total de factures de proveïdors de 200 milions, -perquè és veritat que són 200 milions, perquè hi ha

90 que són més o menys de la massa salarial-, per pagar 200 milions, per baixar a 15 dies, 37 milions de finançament!

És que de veritat, vostè pot entendre que això no és veritat. Vostè aquí està fent un altre cavall de Troia, que és embolcar ben bonic i que pobres proveïdors, que els hem d'ajudar, i tal i qual, com vostès estan fent el que volen amb les factures, com... això sap qui ho sap de veritat? No cal que discutim vostè i jo. Això qui ho sap són els proveïdors. Si vostès els hi estan pagant o no els hi estan pagant. I per això ells ja ho sabran, no cal ni que vostè els convenci ni que jo els convenci. Ells ho saben si vostè està pagant o no està pagant. I per tant, ja jutjaran ells.

Jo el que li dic, és que ningú es pot creure que per baixar a 15 dies la rotació de pagament de 200 milions es necessiti 37 milions. No! Per tant, tot això és una mala excusa per aconseguir un permís d'aquesta institució perquè vostès puguin agafar un crèdit addicional de 37 milions, perquè en veritat el necessiten per pagar les factures perquè estan fent un forat considerable.

I probablement no el podran pagar, però no pas per això, si no per la pèssima gestió que estan fent vostès, no per cap altre motiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Reformista, no hi ha intervenció.

Pel Grup Socialdemòcrata tampoc hi ha intervenció?

Sr, Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És en resposta a les al·lusions que ha fet el Sr. Nomen. Li vull recordar un article seu en el que deia que el mes de juny el Govern no podria pagar els proveïdors tant si s'aprova el pressupost com si no s'aprova el pressupost.

Fa poc en una pregunta parlamentària vaig contestar quina era la situació de les pòlisses de crèdit i recordo que tenim un saldo d'aproximadament d'uns 40 milions d'euros. El Govern no té cap, insisteixo, cap necessitat d'aquest crèdit de 37 milions d'euros. La intenció era reduir el termini de pagament a proveïdors. Jo no he amenaçat en cap cas que incrementarem el termini de pagament a proveïdors. El que sí que he dit, que el Consell ha decidit no votar aquest article i no votar aquesta disposició, que no reduïrem el termini de pagament a proveïdors,

com era la intenció que tenia el Govern. Jo no he amenaçat en cap cas en allargar el termini de pagament a proveïdors. La intenció del Govern era reduir el termini de pagament a proveïdors, i el Consell General, entenc, que decidirà que aquesta mesura no tiri endavant.

Però en tot cas, el Govern no té cap necessitat, ni per acabar l'any, ni per iniciar l'any, ni per arribar fins al moment en què es debati la Llei del pressupost i en els primers mesos d'aquest crèdit. La situació financera ens permet i tenim un marge important en pòlisses de crèdit, i per tant, vostè va fer els seus auguris, i va dir que el mes de juny no pagaríem, pagarem i estem pagant, només hi ha dificultats en algunes petites certificacions d'obra, que no responen a la voluntat del Govern, perquè sovint les direccions facultatives o els controls de qualitat o les empreses que fan aquest tipus de certificacions, no són ni els propis tècnics del Govern, són empreses doncs, que fan la feina contractada pel Govern. Però en tot cas, el Govern està pagant puntualment, i els proveïdors ho saben.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Vull insistir només en una cosa, és si us plau, pagui vostè a 60 dies de data factura a tots els proveïdors, i estarà tothom ben contents. I aquests 37 milions, li asseguro, que fer un dèficit a 37 milions addicionals, estarem d'acord que és un dèficit addicional, això? Doncs, no és el moment.

I permeti'm només una pregunta, em sap molt greu que no m'hagi dit res en relació a la falsedat que va fer ahir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

S'ha referit dos vegades a la pregunta que li vaig formular fa cosa d'un any sobre els terminis de

pagament de Govern. Fa un any li va donar disculpes al seu veí d'Ordenament Sr. Vicenç Alay, i avui les dóna al Sr. Tarrado. Segueix sent tant poc elegant com fa un any.

Només reiterar que la Llei preveu un termini màxim de 60 dies, i li torno a repetir, demostrïns la seva gestió, demostrï'm el que sap fer i pagui a 55 dies als proveïdors sense demanar endeutament. Aleshores el podem felicitar en aquesta Sala.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Passem, doncs, a la votació de l'article.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant, doncs, que hi ha un empat, procedirem a una segona votació.

Vots a favor en segona votació? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, constatant que l'empat continua, queda refusat el grup, és a dir, que desapareixen del text l'article 7 i la disposició addicional primera.

Passem al grup cinquè d'articles que corresponen als articles 14, 20, 21 i la disposició addicional segona.

El Govern vol intervenir?

Teniu la paraula Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, perquè aquestes sí que són dos mesures que m'hi vaig referir abastament en la intervenció genèrica, perquè entenem que són

mesures molt importants per al sector de la construcció.

Recordar que aquest conjunt d'articles i la disposició addicional segona suposa l'habilitació perquè el Govern pugui efectuar plans de finançament preferent, i programes de subvenció directes, tant per a la rehabilitació d'habitatges com per a la implantació d'energies renovables o bé per actuacions en matèria d'eficiència energètica.

Entenem, de la mateixa manera que el Govern ha fet el Pla de finançament preferent per a la creació de noves empreses, que el sector de la construcció és un sector que està passant per moment complicats i que aquesta és una mesura d'impuls de l'activitat d'aquest sector. Ja vaig recordar ahir que la nostra aposta és clarament per a la rehabilitació i que des d'un punt de vista de l'energia, la implantació d'energies renovables i les actuacions en matèria d'eficiència energètica són actuacions prioritàries, actuacions que aquest Govern entén com estratègiques.

Per tant, entenem que són mesures molt importants, d'impuls directe a l'activitat en aquest sector, en el sector de la construcció, i per tant, entenem que la seva aprovació seria, en un moment, insisteixo, en què el sector de la construcció està passant dificultats, un veritable reforç de la seva activitat, un veritable missatge d'impuls de totes aquestes actuacions, que a demés, entenem que encaminades a la rehabilitació d'habitatges és en la política d'habitatges, ja que el Govern entén que es la política encertada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Iniciem la intervenció dels grups parlamentaris.

Per Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Si acceptéssim la disposició addicional segona i els articles 14, 20 i 21, relatiu a aquest següent t de mesures de reactivació al voltant de la construcció, i dels estalvis energètics. Aleshores es crearia un increment de dèficit públic i de deute de 24 milions d'euros; segons els càlculs del Govern.

Aquesta mesura equival a un crèdit extraordinari, de fet això que es fa aquí no és més que un crèdit extraordinari dins d'una Llei de reactivació econòmica, amb càrrec a nou deute.

I per tant, seguint el mateix criteri que hem seguit fins ara, sentint-ho molt, estem d'acord amb la reactivació econòmica, estem d'acord amb reactivar la construcció, estem d'acord amb dinamitzar tota l'economia verda al voltant dels estalvis energètics, però no podem estar d'acord en fer un forat, un altre forat, de 24 milions d'euros.

De fet, amb aquesta mesura, l'increment de deute durant el 2001, segons el que vostès plantegen amb aquest Projecte de Llei es dispararia i tenint en compte el Projecte de Llei del pressupost que s'ha presentat, es dispararia als 107 milions. I si suméssim els famosos 37 milions d'abans assoliríem els 144 milions. Aquest és el plantejament que està fent el Govern amb aquest Projecte de Llei.

Em permeto recordar, que segons el cabal comunitari, el cabal comunitari que el cap de Govern pretén acceptar davant de Brussel·les i del que ja parlarem en el Consell del dia 23, el nou endeutament durant un exercici no pot ser superior al 3% del PIB, ja que dèficit es defineix com nou endeutament.

En el cas d'Andorra, aquesta xifra seria d'uns 75 milions la xifra del PIB, perquè segons el Govern depèn dels dies es pot estar entre 2.700, 2.800, segons institucions financeres 1.900. Fem un promig i parlem d'un PIB de 2.500 milions, al 3% són 75 milions.

Per tant, l'increment d'endeutament que planteja el Govern, que és recordo, de 144 milions, seria pràcticament el doble del màxim que permet la Unió Europea. O sigui no es pot dir que ens hem d'acostar al cabal comunitari o anar-hi directament, i al mateix temps, plantejar aquestes xifres i aquests forats amb aquesta alegraria.

Entendran que votem no a aquest increment de deute. I s'incrementen no aquest increment de deute, doncs, tampoc podem acceptar els articles.

I és una llàstima que el Govern no sàpiga dinamitzar l'economia sense fer-ho a cop de talonari i fent més dèficit i deute públic. Home, això no és saber gestionar. Tothom en sap a cop de talonari i pam, pam, pam! No es fan així les coses. Un executiu no funciona així.

Per què? Perquè pretendre reactivar l'economia a cop de talonari fent dèficit i deute, els nivells a què estem ara d'endeutament és la millor forma de frenar l'economia. Perquè entrarem..., i si no miri al seu voltant, vostès estan seguint exactament el mateix error que van fer les economies del nostre voltant de l'administració, d'anar fent deute, anar fent deute, prenent dinamitzar l'economia. Fins que arriba un moment que el deute és tan gros que paralitza l'economia d'aquest país.

I vostè riu Sr. ministre. Però li deu fer gràcia a vostè, però a ningú més! Però és que es burli d'aquesta situació, Sr. ministre, és inacceptable això! És inacceptable!

Aleshores, amb equips econòmics que fan errors de 25 milions d'euros a l'hora de fer regles de tres, ja no ens sorprenem de res. Però li dic una cosa, miri, com que som constructius, jo em comprometo a què la setmana que ve i miri, l'improviso, però jo em comprometo a què la setmana que ve li presentarem una proposta d'acord per reactivar la construcció i l'economia verda a un cost zero per a l'Administració. M'accepta el desafiament? Doncs, jo li portaré. I espero que ho faci!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest cas, pel que fa a l'article 14 que són incentius per a la rehabilitació d'edificis, tot i que aquest article, com ja hem dit en alguna intervenció anterior, resulta ser necessari en la seva essència i important, per provocar l'arrencada de sectors econòmics del país, un cop més veiem com la mesura proposada queda coixa en la seva formulació final.

El Grup Socialdemòcrata ha barrat el pas una altra vegada a una esmena proposada per aquest grup que represento i que vènia a completar allò que ara resta a mitges.

El Grup Socialdemòcrata no ha volgut acceptar una aportació tant evident com l'ampliació del marc dels incentius per als edificis destinats a habitatges passant a ser també aplicables a qualsevol edifici. A més, també proposàvem que a part d'establir-se un programa de subvencions, s'establís també un programa d'incentius tal com diu el mateix títol de l'article.

Aquesta era la nostra proposta, incentius a la rehabilitació d'edificis sense limitació de la seva destinació o activitat. I ho volfem així perquè creiem que aquesta mesura resulta ser de la màxima efectivitat si s'aplica a tota mena d'edificis, als habitatges, als comercials, als industrials, als hotelers, etc. La reactivació econòmica ha de passar imprescindiblement i sense cap dubte per la reactivació dels sectors productius de la societat del

teixit econòmic del país en qualsevol de les seves formes.

Tot i així, i ja va ser una constant en el Grup Reformista, mostrant, doncs, la responsabilitat de país que tenim, ens abstindrem en la votació d'aquest article lamentant que sempre els mateixos haguem d'acceptar allò que altres volen imposar sense pensar en clau de país.

Pel que fa a l'article 20, eficiència energètica. Utilitzaré l'esperit de la meua intervenció en la votació de l'article 14 veient com una altra volta la mesura, doncs, proposada finalment queda orfe o a mitges. El Grup Socialdemòcrata aquí també ha barrat el pes a una esmena proposada pel nostre grup. S'ha tornat a rebutjar la possibilitat que la mesura es pugui aplicar a altres edificis que no siguin els purament destinats a habitatges. No m'estendré més enllà de recordar, doncs, la nostra proposta: incentius a la rehabilitació d'edificis sense limitació de la seva destinació o activitat final. Ara amb l'afegit de la possibilitat d'acolliment al programa de finançament preferent per millorar la seva eficiència energètica, però per a nosaltres també sense limitació de la seva destinació o activitat final.

Tanmateix, el nostre grup pensa que cal fer alguna cosa i que sempre serà millor disposar d'alguna mesura per incomplerta que sigui que no tenir-ne cap. I per tant, sabedors que aquest article, òbviament, millorable prosperarà, el nostre vot també serà d'abstenció.

Quant a l'article 21, incentius per a la implantació de les energies renovables, per no repetir el mateix que en l'article anterior, però deixant constància del mateix sentiment i conclusions que en l'exposat anterior, i tenint en compte que és positiu disminuir la dependència energètica exterior mitjançant la implantació d'energies renovables, el nostre grup s'abstindrà.

I quant a la disposició addicional segona, el nostre vot serà d'abstenció, i ho serà en aquest sentit per tal de marcar una posició clara envers un fet que no volen que ocorri. És evident que l'aplicació d'algunes mesures que avui s'estan aprovant aquí en el marc d'aquest Projecte de Llei necessiten d'un aprovisionament econòmic important, com en aquest cas que es tracta d'una disposició que autoritza concertar operacions de crèdit mitjançant un aval per donar compliment als articles 14, 20 i 21. I per això no podem contribuir a l'aprovació del text i dels articles de la Llei, i rebutjar l'eina que ha de fer possible la seva realització.

Però com ja hem vingut dient des de fa temps, no a qualsevol preu o per la via de més endeutament. Per aquest motiu ens abstenim, o ens abstindrem

sabedors que l'article prosperà, però alhora enviant un missatge al Govern per tal que no entengui aquesta posició com un xec en blanc per endeutar-se més. Busquin detingudament que sempre existeixen formes de finançament diferents de l'increment d'endeutament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Sí, Sr, Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc per agrair al Grup Parlamentari Reformista que la seva abstenció permeti que aquestes importants mesures prosperin, tant pel seu contingut com pel mecanisme d'aval, que no d'endeutament, a diferència del que ha plantejat el Sr. Nomen. Estem parlant de 24 milions d'euros d'aval per a programes de finançament preferent en matèria de rehabilitació d'habitatges i en matèria d'una qüestió que sé que també preocupa molt a la consellera Adellach i que hem tingut ocasió de debatre varies vegades en aquest Consell, com són les qüestions de dependència energètica, deficiència energètica i d'aposta per a les energies renovables.

Entenem que són tres articles molt importants, que aquests programes de finançament dotats amb aquesta aval de 24 milions d'euros estem convençuts que contribuiran molt positivament a l'economia andorrana, també en el sector energètic com en el sector de la construcció. I el Govern es posarà a treballar el més aviat possible per poder engegar aquests plans de finançament i els reglaments que han de permetre de poder-hi accedir.

Només un petit comentari en referència al Sr. Nomen, perquè ha fet una al·lusió que se m'escapava el riure. Miri és que el que vostè és molt poc seriós. Vostè ara diu que té solucions màgiques sobre la reactivació econòmica, sobre l'economia verda. Vostè ha tingut un Projecte de Llei a tràmit parlamentari i una vegada més, insisteixo, una vegada més, com és costum amb totes les lleis importants que estan al Consell General no ha fet cap esmena. Aquesta és la seva pràctica habitual amb lleis, només aquestes, la Llei del pressupost, totes les lleis fiscals i la Llei de promoció de l'activitat econòmica, per la qual ara vostè té solucions màgiques, gratuïtes que me les portarà la setmana

que ve. Doncs, ha tingut el Projecte de Llei a tràmit parlamentari durant una sèrie de mesos i no ha sigut capaç, com sempre, de fer cap ni una sola esmena. Vostè, se seu aquí, ens vol donar lliçons com sempre, ens declara incompetents, i aquí parlo no només del Govern sinó també els consellers que han treballat en aquesta comissió i que han treballat per tirar endavant un Projecte de Llei, i vostè no ha fet cap ni una sola esmena en un Projecte de Llei d'aquesta importància. No en va fer cap al Projecte de Llei del pressupost de l'any 2010, no n'ha fet cap al Projecte de Llei de l'IVA, no n'ha fet cap... bé, en va fer una, -però val més que no en parlem-, a l'impost sobre societats, i per tant, és molt fàcil assentar-se aquí i donar preteses lliçons. Però el dia que vostè ha de posar les coses negre sobre blanc, és incapaç, absolutament incapaç de fer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Jo només vull dir que jo no sé si sóc capaç o incapaç, gràcies a Déu em sembla que d'incapaç no en sóc.

Però jo només li vull dir una cosa. Vostè pot parar de mentir, si us plau? No és veritat que no haguem entrat cap esmena. Això no és veritat. I per tant, vostè ja va mentir ahir dient que va enviar un document, que és mentida, que no l'ha enviat. Ara em menteix en això. No es posi tan nerviós, asserenis, treballi, pagui a 60 dies, no faci forats grassos, i permeti que Andorra surti d'una vegada del forat en el qual estem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, hi ha alguna intervenció?

No.

Pel Grup Socialdemòcrata, no hi ha cap intervenció?

Doncs, passem a la votació del grup cinquè, article 14, 20, 21 i disposició addicional segona.

Vots a favor d'aquest grup? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor, 3 vots en contra, i 11 abstencions

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat, es declara aprovat aquest bloc d'articles.

Passem a l'article següent. Es tracta de l'article 18, corresponent, doncs, al grup sisè.

Pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

(S'incorpora a la reunió el Sr. Vicenç Alay Ferrer, Ministre de Medi Ambient, Agricultura i Patrimoni Natural)

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

També de manera breu, perquè ja m'hi vaig referir a aquesta mesura en motiu de la meva intervenció inicial.

Només recordar i agrair, en aquest cas, igual que ahir vaig agrair al conjunt de companys ministres el treball que havien fet en diferents projectes de llei, en aquest cas, agrair el company Vicenç Alay, que el ministeri hagi fet una proposta en aquesta matèria, que entenem que és una proposta sòlida, una proposta coherent, una proposta que té components econòmics, però que també té components mediambientals molt rellevants.

Essencialment hi ha una sèrie de subvencions per a la renovació del parc mòbil i s'estableix una graduació quant a la contaminació de vehicles, bonificant, subvencionant o reduint els impostos als vehicles poc contaminants, i augmentant els impostos als vehicles més contaminants.

Insisteixo, també, amb les subvencions directes per a la renovació del parc mòbil, pels vehicles de més de 15 anys, per qüestions de gran importància a nivell de la contaminació mediambiental, i amb els diferents compromisos que el Govern ha d'assumir en aquesta matèria. I per tant entenem que s'ha fet un treball que té un component econòmic, però també un component mediambiental molt important.

Finalment em voldria referir quant a les subvencions i en diferència a l'anterior Projecte de llei, que eren proporcionals, hi havia una reducció de l'IMI del 50%. Les subvencions són ara d'import fix. Entenem que és un criteri més just a l'import fix que no a l'import proporcional, perquè qui es compra un vehicle de 60.000 euros es beneficia molt més d'una reducció proporcional de l'impost que qui es compra

un vehicle de 14, 15 o 18.000 euros. Entenem que una xifra fixa, un mateix import és un tractament molt més just, ja que finalment, el que s'està intentant amb aquesta mesura és afavorir la compra de vehicles poc contaminants i afavorir la renovació del parc mòbil.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

El cert és que aquest text no tracta pas d'afavorir la compra de vehicles poc pol·luents. El cert és que aquest article tracta d'afavorir l'adquisició de vehicles poc pol·luents, és veritat, però també parla de penalitzar els altres vehicles.

En primer lloc, aquest article representa un crèdit encobert de 322.734 euros, segons els càlculs del Govern, amb càrrec a nou endeutament, i per tant, com en la resta de crèdits extraordinaris hem de votar no seguim la línia que hem portat fins ara, no és el cas amb altres grups que depèn dels dies van canviant de criteri, però bé, nosaltres seguim sempre el mateix criteri.

Però a sobre en el seu apartat cinquè, aquest article el que comporta és un increment de l'IMI del 50% per una gran part dels vehicle, i l'apartat 6, comporta un fort increment de la taxa de tinença per a la major part del parc automobilístic actual del país. Això és el que comporta. Perquè diu "la taxa corresponent a la tinença tots els vehicles que no són antics o de museu es modifica de la manera següent: es redueix en un 50% uns, però s'incrementa en un 50% la majoria dels turismes".

Per tant, vostès s'estan plantejant un increment del 50% de la taxa de tinença de la majoria de vehicles d'aquest país, de vehicles que tenen ja uns quants anys.

Però vostè sap per què la gent té vehicles que tenen uns quants anys? Perquè els hi agrada pol·luir? Vostè es pensa que la gent té cotxes que no són nous perquè els hi agrada pol·luir?

Doncs, no senyor, pensi que moltes famílies es voldrien canviar de cotxe, però si no ho fan és per la crisi que vostès segueixen atrapats per ella.

I ara, a sobre que aquestes famílies no es poden canviar el cotxe, bé, castigats, 50% d'increment de la

taxa de tinença. Brillant solució! Ara el que vol és incrementar els impostos de la gent que té un cotxe vell. I això és ajudar a la gent més desafavorida? No sé com s'ho mira vostè això. Es nota que vostès van en cotxes oficials, que no els han de pagar de la seva butxaca.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest cas, l'article 18 és estímuls econòmics per a la reducció de les emissions contaminants dels vehicles. Aquest article conté un seguit de mesures molt interessants, tant en el respecte per l'entorn i la cura mediambiental, com per a la reactivació del sector de l'automòbil i dels vehicles a motor. Un article de la reactivació empresarial d'un sector clau.

Però malauradament constatem que també conté alguna disposició que xoca frontalment contra aquest esperit d'animació del sector automobilístic com ara l'augment d'un 50% al gravamen en l'IMI, sobre aquells vehicles que emetin més de 200 grams de CO₂ per kilòmetre, és a dir un 4% més d'IMI, a sumar al 8% ja existent. Algo insuportable! I això, casualment o no, afecta directament la gran majoria dels vehicles de gama mitja que es venen al nostre país.

Per aquest, per aquest paràmetre, i no cap altre, el nostre grup parlamentari es veu obligat a votar no a aquest article, quan la voluntat profunda és votar sí. No ens podem permetre acceptar una mesura que va en contra del que ella mateixa persegueix. Per tant, aprofitem per instar al Govern a revisar la formulació d'aquest article per tal de fer-lo efectiu, i de dotar-lo de la capacitat activadora que té a la resta de l'enunciat, eliminant allò que resulta manifestament negatiu i millorant tot allò, la resta, que ja es mostra positiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció?

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Bé, en aquest cas per lamentar que no prosperi aquesta mesura que entenem que és una mesura interessant, que estava molt ben treballada des del Ministeri de Medi Ambient. I en segon lloc, per recordar que aquest article contenia algunes mesures com per exemple, per petits vehicles poc contaminants, ajudes directes de 1.000 euros, per la compra de vehicle. Per tant, famílies que tenen dificultats, jo crec que una ajuda de 1.000 euros per la compra del vehicle, més 1.000 euros addicionals que tenien d'ajuda si el seu vehicle actual tenia més de 15 anys, sí que és una manera d'afavorir la renovació del parc mòbil.

En tot cas, el Govern no pot compartir el criteri que la majoria de vehicles es veuen incrementats. La memòria econòmica demostra que aquestes mesures suposen, i ho ha dit el Sr. Nomen, més despesa que ingressos, i per tant que la seva aplicació entenem que correspon més pagar subvencions, més subvencionar els vehicles poc pol·luents i la renovació del parc mòbil, que no els ingressos que es preveuen pel que són els recàrrec sobre l'impost en els vehicles més pol·luents.

En tot cas, lamentar que una mesura que entenem que és de reactivació en el sector de l'automòbil, que a demés, té un importantíssim component mediambiental, i novament m'hi refereixo a la consellera Adellach, doncs, perquè també entén que és una qüestió que l'ha preocupat sovint, doncs, no pugui finalment prosperar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, no hi ha intervenció?

Pel Grup Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No només una petita intervenció en el sentit que en el punt 5 d'aquest article, doncs, el que d'alguna manera nosaltres hem qualificat com a negatiu perquè si no haguéssim pogut, doncs, votar a favor de l'article d'aquesta Llei, si aquest punt l'havien treballat la resta amb el sector automobilístic, per

exemple, a part d'haver-lo treballat, com és obvi, doncs, amb medi ambient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Alguna altra paraula?

Passem, doncs, a la votació de l'article 18.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant, doncs, que hi ha un empat, procedirem a una segona votació.

En segona votació, vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant, doncs, que l'empat persisteix, queda refusat l'article i desapareix de la Llei.

Passem, doncs, al grup següent, es tracta de l'article 22, també és un sol article.

EL Govern intervé?

Sr. ministre teniu la paraula.

Mo hi ha intervenció.

Per part dels grups parlamentaris, doncs, per Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

(S'incorporen novament els Srs. Joan Torres, Jaume Serra i Daniel Armengol.)

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern sorprèn amb un article relatiu a incentius a la recerca, al desenvolupament i a la innovació, i en la memòria econòmica estableix un pressupost de 100.000 euros. 100.000 euros per tirar endavant tot un programa de recerca, desenvolupament i innovació empresarial.

Doncs, no sembla massa seriós això, no?

El Consell General, primera, no pot donar barra lliure a les subvencions que vulgui crear el Govern com pretén aquest article. I això especialment quan l'estimació del cost d'aquest projecte és, segons el Govern de 100.000 euros, Xifra que no té sentit en un programa de foment de la recerca al desenvolupament i la innovació.

Això no és seriós! Això és perquè dins de la llista de les coses per quedar bé els hi faltava el I+D+I, i diu "espera que farem un article que hem de quedar bé, que si no aquest sector ens el deixem, i després no queda bé això". Es nota que és un article cosmètic, aquest és un article absolutament cosmètic. I els invitem a què facin una Llei seriosa sobre recerca, desenvolupament i innovació com cal, i no aquestes disposicions sense sentit.

Per tant, votarem que no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Seré molt breu aquí. Doncs, nosaltres votarem que sí a l'article.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

No hi ha cap més intervenció?

Passem, doncs, a la votació del text.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

22 vots a favor i 3 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vostè del resultat, doncs, es declara aprovat el text.

Passem al punt següent, grup setè que correspon a l'article 25.

No hi ha intervenció per part del Govern?

Perdó, el grup vuitè, article 25.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Estem davant d'un article que genera més dèficit. En concret un milió d'euros de dèficit. Aquest és el dèficit que dona lloc a aquest article. I per tant, hem de votar que no, perquè ja en línia amb el nostre compromís en relació a tots els crèdits extraordinaris, i per tant nosaltres votarem que no seguint la línia del que hem fet fins ara.

Però sobretot també hem de votar que no perquè es tracta d'una ajuda a la guarderia en comptes de tractar-se d'una ajuda a les famílies que ho necessitin, de forma que si a més es posa el límit d'una quota que no superi el 33% de la quota mitjana de les guarderies comunals, això representa, de fet, una major transferència del Govern vers els comuns, perquè difícilment algú més que els comuns es podrà beneficiar d'aquestes ajudes. I per tant, entenem que aquest tipus de complements de transferència als comuns per import d'un milió d'euros, hauria de ser objecte d'una revisió global de les relacions Govern-comuns i de les seves competències i transferències.

Aquest article no és cap ajuda a les llars d'infants, aquesta mesura és un increment de les transferències als comuns, més aviat. I això són unes transferències als comuns més enllà del que estableix la llei actual. I per tant votarem que no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest cas s'examina l'article 25, subvenció econòmica a les famílies per al pagament de la quota de les guarderies.

Començaré per dir que no entenem ni compartim el fil conductor de les accions del Govern i del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. El nostre grup va proposar una esmena al text ja incomplet presentat pel Govern, que contemplava l'ampliació de l'àmbit d'aplicació d'aquests ajuts també a les guardes d'infants a domicili i a les activitats extraescolars. Tot això amb control de necessitats estrictes. Una

ampliació de la mesura entesa en clau de justícia social i d'efectivitat quotidiana.

La primera perquè creiem que just incloure el col·lectiu de les guardes d'infants a domicili, sobretot quan ha estat oficialitzat pel mateix Govern, amb els seus lliuraments de diplomes, creiem que és social perquè es dona sortida professional laboral a aquelles persones les guardes d'infants a domicili que han fet els deures i han adaptat la seva situació a la norma.

Aquesta és la veritable mesura de reactivació econòmica i social. El Govern i el grup que li dona suport han optat descaradament per allò de "café per a tothom", tinguin o no tinguin necessitats. Aquest és el que resulta de l'article tal com ha quedat amb els vots del Grup Socialdemòcrata en comissió a negació de les guardes d'infants a domicili, tot i haver-les reconegut recentment.

Vull recordar a més que els ajuts i subvencions ja es poden atorgar a aquelles persones que ho necessiten objectivament d'acord amb els paràmetres que es troben recollits al reglament regulador de prestacions econòmiques d'atenció social de data 22 d'octubre del 2008, actualment en vigor, i contemplats en l'apartat que diu "per a contribuir al pagament de guarderies i guardes d'infant a domicili".

La nostra proposta d'esmena no ha prosperat. Un cop més per causa del vot en contra dels quals s'omplen la boca de política social, el Grup Socialdemòcrata. Ni ajuts per a pagar guardes d'infants a domicili, ni per activitats extraescolars, per la qual cosa i en el convenciment dels sistemes d'ajut per a tothom sense criteri de qui ho necessita realment no funcionen, nosaltres el nostre grup parlamentari hi votarem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, sí, Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Primer dir-li al Sr. Nomen que m'estranya perquè està molt ben especificada a l'article 25 de la Llei, aquesta és una ajuda directament a les famílies, és a dir es pagarà si s'aprova avui a cada infant directament a les famílies per cada infant que el tinguin. És a dir, no és una ajuda als comuns, ni a les guarderies dels comuns, perquè fins i tot és una ajuda que si es va en una guarderia privada que no té una quota de més del 30% de la mitja de les comunals,

doncs, també se'ls hi paga als infants. Va directament als infants.

L'altra cosa com vostè bé ha dit, s'està tractant amb els comuns tota una sèrie de punts, i aquesta globalitat ja es mirarà en un altre lloc, ja que aquí avui no ens pertoca.

I jo li voldria dir a la Sra. Olga Adellach que és veritat que l'esmena del seu Grup Parlamentari Reformista afegia a les guarderies les guardes d'infants a domicili i activitats extraescolars. Ara bé, remetia aquestes ajudes de guardes d'infants i de les extraescolars, juntament amb les de les guarderies les remetia les subvencions al reglament regulador de les prestacions econòmiques d'atenció social a les famílies que ho necessitessin segons el seu nivell d'ingressos. Nosaltres vam dir que estàvem disposats a transaccionar l'esmena. Vostè hi era i nosaltres també, i li vam dir que estàvem disposats a transaccionar-la, deixem allò de les guarderies exactament igual i afegim un altre punt a l'article, doncs, que digui exactament el que vostès volien afegir, que diu que era per millorar-la. No era per millorar-la, era per escapar-la del tot perquè ens treien l'ajuda directa als infants universalment a les guarderies.

La nostra pretensió no es fer, i els hi vam explicar en aquell moment i els hi torno a explicar ara, que la nostra pretensió no és fer una mesura de beneficència assistencialista a través d'un reglament de prestacions econòmiques que s'ha de tenir uns llindars econòmics per accedir-hi. Doncs, no és aquesta. El que nosaltres plantegem, plantejàvem i plantejarem sempre, és una mesura social àmplia que pretén fonamentalment dues coses. Primer potenciar les guarderies com a eina bàsica de desenvolupament personal, estem parlant dels infants, en aquest cas. I segon, obrir a les famílies unes majors possibilitats en l'àmbit laboral i en l'àmbit familiar, i de retruc avançar en les polítiques d'igualtat i en les polítiques d'inserció de la dona en el món laboral, independentment de quin sigui el seu estatus social. Nosaltres estem per a la igualtat d'oportunitat i perquè la dona es pugui incorporar.

I per això volem apostar molt clar per la primera educació, no aquella que és a l'escola maternal, doncs, a la prèvia, a les guarderies. I per tant, en el capítol de la promoció de l'activitat econòmica i com he dit abans i social, que no deixa de ser l'objecte principal d'aquesta Llei.

Miri, nosaltres no entenem, jo i tot el grup parlamentari no podem entendre com voten en contra d'una mesura com la subvenció universal directa per als infants que van a les guarderies, quan per una altra banda, vostè n'ha parlat abans en el seu

article 14, no ens vam posar d'acord en la transacció de l'esmena, perquè nosaltres volíem subvencionar i donar crèdits preferents a les polítiques de rehabilitació d'habitatges, als edificis dedicats directament a l'habitatge. Vostès ens van dir que no, que havíem de fer-ho indiscriminadament, a tots els edificis, és a dir, als edificis als hotels, als xalets, als edificis, fins i tot financers. Això és "café para todos", les guarderies és "café para todos". Allò altre el que vostès volen subvencionar, no. Doncs, a mi em sembla que no. Hi ha coses que es fan universalment perquè se'ls hi vol donar un rol social. I això és el que nosaltres preteníem fer i pretenem fer, i pretendrem fer sempre amb les guarderies.

I torno a repetir, i vostè no em podrà dir que no. Volien transaccionar aquesta esmena, la volien transaccionar i són vostès que no van voler, ja ens anava bé d'afegir-hi les guardes d'infants i les guardes extraescolars. Però volíem que ens permetessin deixar com volem ara encara una altra vegada i els hi demanem el seu suport, la subvenció directa i universal als infants que assisteixen a les guarderies d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria fer uns comentaris a les reflexions de la portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que defensa les actuacions dels serveis universals.

L'altre dia llegia a la premsa que un responsable dels comuns manifestava que el que es cobra per a les guarderies representa aproximadament la meitat del cost de les llars d'infants a les guarderies. És clar, quan es té un sistema deficitari, i per sobre d'aquest sistema se li vol ara donar una ajuda, és clar, si és més o menys de la meitat, vostè pot comprendre que ben poques llars privades tenen quotes que no superin el 33% de la quota mitjana de les guarderies comunals. Perquè els comuns ja reconeixen que les despeses són més o menys el doble del que cobren, entre el 50 o 60%.

Aleshores, si vostès aquí el que volen és anar mantenint un sistema universal i deficitari, aquest és el problema que té la nostra administració, que té 300 milions de despeses... perdó, al revés, té 300 milions d'ingressos i uns 400 milions de despeses. És

clar, aquesta és la central, les comunals no cal entrar-hi.

El que caldria és fer una ajuda per qui ho necessiti realment i que sigui tant si va a llars d'infants privades o llars d'infants públiques, i rebí aquesta ajuda qui ho necessiti. Aquesta obsessió d'aquest... el comunisme és el que volia, el tots0 iguals. Però aquestes visions que entenc la voluntat de dir "no, no, fem un servei universal i gratuït", és molt bonic.

Però on estan els diners. Si vostès aquest milió d'euros el poguessin plantejar d'una altra manera, ho entenc. Però aquí en veritat, no és cert que es puguin beneficiar gaires llars d'infants privades, perquè si donen el mateix servei que les comunals, els hi és impossible estar un 33 per sobre de la quota mitjana de les comunals. Els hi és impossible. Aleshores, és clar que només està pensat per les comunals i això no és més que una major transferència d'un milió d'euros vers el sistema comunal i vers tot el sistema de guarderia universal que és deficitari, que s'ha de fer alguna cosa respecte a tot això.

I permeti'm dir-li que no és veritat que sigui una ajuda a la família, és com diu la Llei una reducció del preu mensual. Per tant, qui ho cobra és la llar d'infants, i si no es llegeix l'article, apartat 1, que diu "per reduir el preu mensual que els pertoca pagar. Això és el que diu la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Mariona González, la veritat és que no comparteixo gens el que està dient. A més està barrejant l'article 25 amb l'article 14, però bé, jo li contestaré.

La veritat sembla que no hagi analitzat les implicacions que té l'article 14, que són els incentius per a la rehabilitació d'edificis. Aquesta mesura afecta directament al sector de la construcció, el sector potser que està patint més aquesta crisi. I em sembla, doncs, que no té res a veure amb el tema de les guarderies, on nosaltres el que no volem és que es creï un país d'assistits.

Volem reactivar l'economia del nostre país, i sembla que vosaltres encara no ho hagiu entès. Per exemple,

el xec bebè del Sr. Zapatero, del país veí del sud, ja l'han retirat havent-se donat compte del seu error.

I seguint amb les guarderies, també dir-li, i vostè n'ha parlat també dels comuns, tots els comuns inclouen dins dels seus serveis públics d'atenció al ciutadà els de guarderia d'infants, i aquests serveis ja estan tots subvencionals per l'Administració, molts d'ells en més del 50% del cost real del servei.

Entenem que si aquesta doble subvenció si és necessària només ho hauria de ser per a les famílies que ho necessitin i que ho justifiquessin d'acord amb els seus ingressos mensuals, utilitzant, per exemple, criteris semblants als de l'ajut a l'habitatge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Miri, Sr. Nomen, jo li demanaria quin dèficit diria que té l'educació? Perquè miri, l'educació és que ja no es cobra, l'educació pública no es cobra ja ni la meitat de la quota. És a dir, l'educació segons vostè és deficitària del tot? Perquè miri, tots els nens i tots els joves fins als 18 o fins a què estudien, i esperem que sempre tinguem molt bon sistema públic perquè la igualtat d'oportunitats sigui per a tothom igual, seria deficitària segons la seva visió de la manera de veure les coses. Seria super deficitària. Miri si no hem de tenir dèficit per reactivar l'economia, si no hem de tenir dèficit perquè la canalla pugui tenir accés a les guarderies, a les escoles, a les universitats, doncs, carreguem-nos l'Estat. No cal ser comunista. El que hem de fer es carregar-nos l'Estat. Perquè llavors no tindrem dèficit. Miri fem una empresa privada i no tindrem dèficit.

Després em sap molt greu que es llegeixi les memòries només pel que vol, perquè miri, a la memòria hi posava, l'import màxim de la subvenció per infant és de 75 euros en funció de les diferents reduccions de preu que poden aplicar les guarderies. Actual és de 22 guarderies, atenen un total de 1.451 infants. Les 22 guarderies d'Andorra, no les comunals, les 22. Dues d'aquestes guarderies que atenen un total de 108 infants apliquen una quota mensual que supera el 33% de la quota mensual mitjana de les guarderies comunals.

És a dir, miri si és àmplia la nostra oferta que només deixa al marge dues guarderies privades. Però totes les demés entrarien dins de la nostra subvenció.

I quan vostè diu que el que es rebaixa és la quota mensual que es paga. Escolti, no la paguen els comuns, la paguen els pares. Per tant, i tant que va directament a la família. Si la família paga 320 euros per infant i se li rebaixa la quota que paga a 225, doncs, aquesta ajuda va directament a la família.

Quant a la Sra. Olga Adellach, a veure, sí que no ens posarem mai d'acord. Nosaltres entenem, igual que entenem que tots els nens que van al preescolar, abans de l'educació obligatòria, ni els posteriors, no són una colla d'assistits. Nosaltres, les guarderies, ho torno a repetir, no m'han entès, i no hi entenem. Doncs, nosaltres les guarderies els hi donem una funció educativa i social, una funció perquè la dona s'incorpori al món laboral, una funció perquè la canalla es barregin amb la demés canalla, perquè poc a poc es vagin educant. Ja hi ha guarderies que tenen un programa educacional, tenen unes revisions mensuals de metges.

És a dir, nosaltres els hi donem una altra funció, però no volen que sigui aquesta. Doncs, no en parlem més. Deixem-ho córrer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Iniciem, doncs, un tercer torn de paraula.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Em pregunta la Sra. Mariona González que quin em penso que és el dèficit que hi ha en educació. Doncs, hi ha un dèficit molt alt en educació Sra. Mariona González. Un dèficit molt alt en educació. A part d'haver-hi un dèficit molt alt en educació, si parlem del dèficit financer en educació, és una altra qüestió en la que ja parlarem un altre dia. El que vostè no pot fer és barrejar les coses i fer dir a la gent el que no hem dit.

Jo li estic dient que quan tenim sistemes universals que donen lloc a dèficits insostenibles, s'ha de fer alguna cosa per corregir-los. Perquè si no l'únic que passa és que al final, doncs, peta la cosa. I estem veiem massa països al nostre voltant que mai ens havíem pensat que podien petar i que estan petant.

Aleshores, el discurs fàcil que utilitza, perquè és un discurs fàcil de "digu'm vostè que el nostre jovent

no s'ha d'educar". Però qui li està dient això? I a mi m'està dient que no estic d'acord amb l'educació quan hi he dedicat una gran part de la meua vida a l'educació!

Per tant, li demano que s'assereni, que superi el dèficit en educació que ha demostrat, i que el que hauria de fer és agafar els problemes amb la seva real complexitat, i no amb aquest esperit fàcil embolcallat de frases dolces i atractives, però sense donar solució al problema real.

Vostè vol dedicar un milió d'euros més a aquest projecte. Vostès pensen que no estem d'acord en ajudar a les llars d'infants? És clar que estem d'acord. Ara, amb quins diners? És clar, com que vostès ho fan tot a base de fer forat, doncs, anem fent forat. Doncs, això el que al final farà és paraitzar l'economia.

I aquesta és la gran diferència entre vostès i nosaltres. Vostès no miren el total de la factura perquè mai han pagat una factura. Això va al forat. Jo estic acostumat a pagar les factures. Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres. Que a mi em preocupa que la factura es pagui. Perquè mai he deixat de pagar una factura. Ja ho pagarà qui vingui al darrera. Ara un milió d'euros per aquí, 30 milions d'euros per allà, 24 milions d'euros per aquí. Donem solució. No, no! No toqui res. No toqui res! Anem fent forat!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. Mariona, no en tingui cap dubte que amb el tarannà que està seguint, doncs, vostè en aquesta sessió del Consell General, no ens posarem mai d'acord. Sort que sí que nosaltres tenim sentit de la responsabilitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Alguna altra intervenció?

No hi ha cap més intervenció.

Passem, doncs, a la votació de l'article 25.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant, doncs, que hi ha un empat, procedirem a una segona votació del text.

Vots a favor en segona votació? Vots en contra?
Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat, declaro refusat l'article.

Se suspèn la sessió durant 15 minuts.

(Són les 13.00 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 13.20 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al grup novè que correspon a l'article 27.

El Govern vol intervenir?

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, només per referir-nos al contingut d'aquest article, que estableix una limitació per llei del personal de relació especial, que les tasques de secretariat queda limitada a dos persones de relació especial, a dos contractacions, a dos classes de relació especial de mitjana per ministeri.

El Govern ha de recordar l'important reducció que s'ha fet en despesa de relació especial en el darrer any o any i mig, i a demés que aquesta voluntat queda reflectida en aquest projecte en aquesta proposta que fem al Consell General, en el sentit que aquesta limitació quedi establerta per llei, i que per tant, no sigui impossible incrementar el personal de relació especial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. síndic.

Passem a l'apartat de torn de grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria fer un comentari general a aquesta novena, desena i onzena votacions que farem o grups d'articles, ja que tots ells han de veure sobre o tots ells formen part d'aquest capítol segon de racionalització de la despesa de l'Administració.

Doncs, per a nosaltres és molt difícil saber si és correcte un nombre màxim de dos places de personal de relació especial de mitjana i per ministeri, -això vol dir, doncs, una vintena de persones més-, o no. No ho sabem.

O qualsevol de les altres qüestions, la congelació de les retribucions, si el llinar s'ha de posar a 2.000 euros a 1.950, a 3.000, a 500. No ho sabem!

Per què no ho sabem? Doncs, perquè el Govern no vol posar sobre de la taula l'estructura de l'Administració.

A les tres votacions següents votarem no. Ja que es tracta d'una sèrie de mesures relatives a l'Administració, però com dic, el Govern es continua negant a posar sobre la taula l'estructura real de l'Administració. I per tant, nosaltres considerem que és temerari fer reformes a les fosques, ja que els errors i les injustícies poden ser considerables. Quin sentit té posar un límit als 2.000 euros si no sabem l'estructura de sots de l'Administració ni els efectes que aquesta mesura comporta. De fet, segons el Govern, l'efecte econòmic d'aquests article no és pas rellevant. I si el Govern considera que totes aquestes mesures no tenen efectes rellevants, de què serveixen fer aquestes reformes?

Per tant, són reformes que fa amb els ulls tancats sense saber els efectes econòmics de reactivació o de millora de la racionalització de la despesa. No hi ha una quantificació en aquests diferents articles. I per tant, aquesta forma cosmètica de fer les reformes administratives, en això sí que diem que no. La reestructuració de l'Administració s'ha de fer de forma professional, s'ha de fer amb tota la informació i s'ha de fer de forma justa. No posar llinar als 2.000, dos persones per allí, quatre per allà, com si es tractes d'una negociació fenícia. No es tracta d'això.

Les administracions no es reformen com una negociació fenícia, jo dic dos tu dius tres, i ho deixarem amb dos i mig. Això no funciona així. Vostès, el Govern, algun dia pensen posar sobre la taula l'estructura de l'Administració, perquè puguem tots decidir si és pertinent o no és pertinent aquest tipus de disposicions. Vostès segueixen amb la seva política d'opacitat absoluta. Segueixen com el cargol tancat dins de la closca. Doncs, segueixin tancats dins de la closca, però no ens facin dir què hi ha dins de la closca, perquè no ho sabem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest cas tractem l'article 27, que és la limitació de l'aparell administratiu. El nostre grup parlamentari en aquest article hi va presentar una esmena en el sentit que durant el 2011 no es faria cap contractació de personal de relació especial com a mesura per tal de contenir la despesa de l'Administració, però aquesta esmena no va ser aprovada en comissió. Per tant, tenint en compte que el que proposa l'articulat no és necessari per al bon funcionament de l'Administració, però sí que poc contribuir a la contenció de la despesa, el nostre grup votarà desfavorablement aquest article.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Alguna altra intervenció?

No?

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor de l'article? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant, doncs, que hi ha un empat, procedirem . doncs, a una segona votació.

Vots a favor en segona votació? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant que hi ha un empat en segona votació queda refusat l'article i, doncs, s'elimina del text

Passem al desè grup d'articles que correspon de fet a un article, l'article 28.

El Govern vol la paraula?

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, dins d'aquest apartat, dins d'aquest capítol de racionalització de la despesa pública es proposa amb l'article 28, d'una banda la congelació de salari dels alts càrrecs de l'Administració i de les entitats parapúbliques i dels organismes públics, i el mateix a nivell del servei de justícia, del Consell Superior de Justícia, el Fiscal General i el president del Tribunal de Corts.

Per altra banda, i el Govern ho rep amb satisfacció, el treball dels grups parlamentaris ha permès incorporar en al proposta que el Govern havia fet en el Projecte de Llei del pressupost per a l'any 2011, en aquest text, als efectes d'establir una congelació dels salaris nets superiors als 2.000 euros.

Entenem que en moments de crisi, en moments complicats, s'han de prendre mesures. El conjunt d'aquestes mesures xifrades per a l'Administració general, exclusivament, ja que no disposem de la informació de les entitats parapúbliques, i d'altres serveis que també quedaran els salaris congelats, suposen un estalvi superior als 350.000 euros. Entenem que aquestes són unes mesures rellevants a l'efecte de contenir la despesa, la despesa pública. Al salari de 2.000 euros es va establir perquè és un salari mitjà de l'Administració, i és un salari que s'apropa al salari mitjà del sector privat, i del que el Govern tampoc no volia fer una congelació, o el que es proposava a la Llei del pressupost, una congelació universal. Entenem que els salaris més baixos poden tenir una situació més complicada a nivell familiar, a

nivell personal, i que per tant, entenem que han de tenir dret a aquesta revisió de l'IPC. I que els salaris superiors, doncs, en un moment en què tothom s'ha d'estrènyer el cinturó correspon també estrènyer el cinturó en aquest sentit.

En tot cas, tots els alts càrrecs de l'Administració tant de l'Administració central com de les entitats parapúbliques, doncs, en el cas de prosperar aquest article, tindran el seu salari congelat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, jo no sé si els números se'ls inventa o els va canviant cada dia, perquè ara ens diu que representarà un estalvi de més de 300.000 euros, però a la memòria econòmica hi posa 67.333. Que han criat o què ha passat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, no hi ha intervenció.

Pel Grup Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Sí, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

He dit en motiu de la meua intervenció que la previsió de 67.000 euros corresponia a la congelació de les retribucions que era el redactat original de la Llei. També he dit que el treball en comissió ha permès incorporar una previsió que també formava part del Projecte de Llei del pressupost, que és la congelació pels salaris superiors als 2.000 euros, i per tant, aquesta és la diferència entre la previsió de la memòria econòmica que correspon al text que el Govern va presentar, al que n'ha resultat finalment del treball en comissió. Efectivament, la mesura de congelació de tots els salaris superiors a 2.000 euros suposa un estalvi molt significatiu per a l'Administració, molt més significatiu

que únicament la congelació dels alts càrrecs i del personal de relació especial.

Jo crec que ho he explicat en motiu de la meua intervenció, i tot i que vostè intenta fer balls de números, jo crec que ha quedat clar que el Projecte de Llei contemplava una proposta i que la comissió, -i el Govern ho ha celebrat-, ha incorporat una part del text que estava prevista en el Projecte de Llei del pressupost per al 2011, dins d'aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor del text? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor, 3 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Ala vista, doncs, del resultat, declaro aprovat l'article.

Passem al bloc onzè, correspon als articles 29 i 30.

Pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Dins del capítol de racionalització de la despesa de l'Administració, a l'article 29 m'hi referiré, perquè l'article 30 reprèn allò que ja estava previst en l'anterior Projecte de Llei, es preveu, d'una banda, que durant l'exercici 2011, no es puguin crear noves places de funcionari, es preveu que les persones que es jubilin durant l'any 2011 no puguin ser reemplaçades, i que per tant, o bé aquestes places no quedin cobertes o bé es recondueixen a altres ministeris que tinguin necessitats, i també s'estableix una limitació als efectes de cobrir les places vacants que quedin durant l'exercici 2011.

Addicionalment, una problemàtica que el Govern n'és perfectament conscient, que és la problemàtica del personal eventual, i que afecta de manera més destacada el Ministeri d'Educació, doncs, també s'estableix un termini de 4 anys per reduir a la meitat els eventuais per obra, els eventuais que essencialment avui en dia estan treballant a dintre el Ministeri d'Educació.

Per tant, el Govern entén que és una mesura que d'una banda produeix un estalvi econòmic important, d'un voltant de 140.000 euros, i a demés que encomanarà al Govern a posar solució a una situació que per bé que és heretada és una situació que és preocupant, que és la dels eventuais de llarga durada, i que el Govern ja hi està treballant particularment pel que fa referència al Ministeri d'Educació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest cas es plantegen una sèrie de mesures en relació a les noves contractacions i s'obre la finestra d'aquest concepte que la Llei defineix com projectes estratègicament prioritaris, i en els quals el Govern té la potestat d'utilitzar les vacants que poden haver-hi en altres departaments per posar-les en aquests.

Nosaltres vam demanar quins eren aquests projectes estratègicament prioritaris. Se'ns va donar una llista de quatre, crec recordar en aquests moments, si no em falla la memòria. Però nosaltres diem, bé, sobre quina base es determina tot això? Com sempre, si vostès no volen donar l'estructura del Govern ni volen donar quines són totes les seves prioritats estructurals, nosaltres no podem prendre decisions. I el que no farem és prendre decisions a les fosques. Si vostès les volen prendre, prenguin-les.

Una qüestió, quan es baixa ja a la redacció dels articles, això s'ha de fer amb tota la informació. Vostès no la volen donar, doncs, nosaltres no podem prendre la decisió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, no hi ha intervenció.

Pel Grup Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Alguna altra paraula?

Doncs, passem a la votació dels dos articles 29 i 30.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

25 vots a favor i 3 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat, declaro aprovats els articles 29 i 30.

Passem al grup dotzè corresponent a la disposició derogatòria.

El Govern vol intervenir?

No hi ha intervenció.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta, de la disposició derogatòria és potser la disposició essencial d'aquesta Llei com va quedar... essencial pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel Govern que l'ha entrat, com va quedar palès amb la ferotge defensa d'aquesta disposició que va fer la portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ahir.

Del que es tracta, perquè tothom ens entengui bé, és que la Llei, la Llei que es derogaria, la Llei del 31/2008, del 18 de desembre, de mesures de reactivació econòmica, que va ser aprovada, per tant, durant l'anterior legislatura, en el seu article 5 establia "reserves de plaça: la durada màxima de les excedències amb reserva de plaça regulades a l'article 42 de la Llei de la funció pública que hagin estat sol·licitades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, serà d'un mandat. Això és el que es disposava en aquella Llei. Llei que segueix avui en dia en vigor. Aquesta és la situació actual.

Avui en dia les excedències amb reserves de plaça que es van atorgar a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, és a dir a partir del 2008, és tan sols d'un mandat.

Per tant, els funcionaris que es volen dedicar a la política poden gaudir de la reserva de plaça durant un mandat. Després, si volen repetir el mandat, doncs, han d'escollir entre dedicar-se a la política o mantenir aquesta reserva de plaça. I això es fa o es va fer en aquella època pel cost que comporta per a l'Administració mantenir aquestes reserves de plaça.

Per tant, ara el que es vol, el que vol el Grup Socialdemòcrata, és derogar totalment aquella Llei i per tant, derogar aquesta disposició segons la qual els funcionaris tan sols poden gaudir d'excedència amb

reserva de plaça durant un mandat. Això és el que volen derogar.

Per tant, aquesta Llei és una veritable cavall de Troia, és una Llei amb un embolcall molt atractiu, no s'han deixat res, medi ambient... està tot. Perquè a demés, és una eina de campanya preelectoral obvia. És a dir, vostès ara, quan surtin a la roda de premsa... aquestes persones han anat contra les llars d'infants, dimonis peluts... ja ho veurem... tot, boom... tot el ministeri de propaganda saltarà... bé, i aquest és el ministeri que va crear vostè Sr. Jaume Serra. Aleshores li dono l'autoria.

Aleshores ens trobem davant d'un exercici legislatiu que és absolutament propagandístic. Per un costat té la vessant de donar arguments al ministeri de la propaganda per dir que som tots uns dimonis peluts, i per altre costat, el que té és treure aquesta disposició de la Llei conforme els funcionaris que volen fer de la seva activitat política una qüestió a llarg termini, doncs, mira, només poden gaudir de la reserva de plaça durant 4 anys.

Això afecta a molta gent, i no direm a qui. Ja sé que m'està mirant així, Sr. ministre, però que vol que li digui.

Aleshores el tema és, és un embolcall molt atractiu que amaga un element pervers. Aquesta disposició és l'element pervers i el motiu essencial pel que Govern, en el moment en el que preveu que pot anar a eleccions, va presentar aquesta Llei. El Govern va disfressar aquesta disposició en mig d'un seguit de mesures atractives. Fins i tot algunes són populistes agafant la paraula de la portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, però com sempre, sense solucionar el finançament.

Si nosaltres estem pràcticament d'acord amb tot el que han presentat vostès. El que no estem d'acord és en fer un forat de 70 milions. En això és amb el que no estem d'acord. El que no pot fer vostè és fer un forat de 70 milions. Els conceptes, llars d'infants..., tot això estem d'acord en tot, però no en fer un forat de 70 milions.

L'objectiu d'aquesta disposició que ara ens ocupa és atorgar un privilegi als funcionaris que volen fer de la política la seva professió. Perquè tenen una xarxa de seguretat que és l'excedència amb reserva de plaça il·limitada en el temps. Això és el que es vol aconseguir.

Cap empresa atorga aquest privilegi als seus treballadors. I per què passa això?

Doncs perquè tothom sap el cost que comporta guardar una reserva de plaça, és a dir que un treballador marxi de l'Administració i al cap de 4, 8, 12 o 16 anys torni, i l'empresa li hagi de donar aquell

mateix lloc de treball, i per tant hagi de fer fora la persona que l'està substituint.

Doncs, tothom entén el cost que comporta guardar una reserva de plaça, especialment si és a llarg termini, i l'enrenou per fer fora a la persona que està substituint a qui gaudeix de la reserva de plaça, persona que sempre està una mica en precari; quan torni jo hauré de marxar.

Però com que l'Administració és grassa, el privilegi dels funcionaris que fan de la política la seva vida s'ha de pagar entre tots. Aquest és el raonament del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Mantenir els privilegis d'un grup de funcionaris que han fet de la política la seva forma de vida.

Per tant nosaltres, hem de dir ben clar que votarem no a derogar la limitació de l'excedència de plaça a un mandat. De fet la resta de ciutadans no tenim aquest privilegi, i entenem que és de justícia que si una persona es pugui dedicar a la política, aleshores ha de ser conseqüent amb aquesta elecció, i ha de deixar el privilegi de la reserva de plaça sense que això comporti que no pugui tenir, doncs, una vida professional, política o el que consideri oportú.

A més, si algú tenia dubtes que aquesta Llei és un veritable cavall de Troia amb aquestes dos vessants, una donar arguments per la maquinària de propaganda que es posarà en marxa de forma imminent, suposo que a la primera escarxofa que se li posi davant de la boca, bé, serà impressionant; el segon element és crear de nou uns privilegis a un grup petit reduït de funcionaris que han fet de la política la seva forma de vida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre grup va presentar una esmena a aquesta disposició derogatòria de manera que es derogava la Llei 31/2008, de mesures de reactivació econòmica excepte el seu article 5 que restava en vigor, i que preveu que pel que fa a les reserves de plaça, la durada màxima de les excedències amb reserva de plaça regulades a l'article 42 de la Llei de la funció pública, que hagin estat sol·licitades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei serà d'un mandat.

Però el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha tornat a barrar el pas a aquesta esmena rebutjant-la, per tant eliminant-la del text.

El Grup Parlamentari Reformista votarà negativament aquest article perquè entenem que cal mantenir i reforçar l'esperit i la lletra de l'article 5 de la Llei de mesures de reactivació econòmica del 2008, que limita a un sol mandat la reserva de plaça a aquells funcionaris que vulguin dedicar-se temporalment a la política amb càrrec públic. Un sol mandat!

Amb el nostre vot en contra de la derogació de la Llei de reactivació econòmica del 2008, pretenem salvaguardar amb responsabilitat i justícia l'articulat d'aquella Llei en tot allò que no entri en conflicte amb l'actual Llei que avui votem.

I també una mica perquè la gent ens entengui, la nostra proposta representa:

primer, que tothom i no només els funcionaris, tinguin accés a la política;

segon, que el risc que corren aquells que no tenen la plaça reservada per anar a la política sigui equilibrat als que corren els funcionaris que tenen un lloc de treball, (i bé ahir també ho vaig dir, doncs, jo per exemple sóc funcionària amb excedència), això vol dir no establir privilegis d'uns andorrans front als altres;

tercer, en favor d'aquells als que se'ls hi guarda un lloc de treball, els funcionaris, vull dir que l'única cosa que canvia és que si volen mantenir el mateix lloc de treball, insisteixo, el mateix lloc de treball, només ho poden fer per un mandat, si volen seguir poden seguir i seguiran sent funcionaris, només és que potser no serà el mateix lloc de treball on retornaran.

I no representa res més, cap més problema. Per tant, no entenem la seva actuació d'ahir ni de la manera en què vostè es va expressar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Ja els hi vaig dir ahir als dos grups parlamentaris durant la meua intervenció general, que limitar la reserva de plaça a un sol mandat, és voler fer un pas enrere en el règim de llibertats al nostre país, en les possibilitats de servir-lo, sens dubte un empobriment del nostre sistema democràtic. I torno a repetir, que

res té a veure amb un criteri de racionalització de la despesa amb salaris de l'Administració pública.

El Sr. Nomen que no fa mai propaganda, que va, ni electoralisme i molt menys populisme, ens diu que la Llei presentada pel Govern és un cavall de Troia. I jo li diria que en part té raó, però aquest cavall de Troia no ho és ara, ho va ser ara fa dos anys. Ara fa dos anys aquella Llei presentada sí que va ser un cavall de Troia. Perquè que té a veure la limitació de l'excedència de plaça amb la reactivació econòmica si no és un camuflatge, no? Com era el cavall de Troia. Si fins i tot l'anterior cap de Govern, el Sr. Albert Pintat, va dir sobre la seva Llei de reactivació econòmica que no reactivaria res. L'únic que perseguien era precisament això. Que vostès avui encara ho consoliden més. Que és restringir l'excedència dels funcionaris amb reserva de plaça.

I jo Sr. Nomen li dic que no genera cap despesa suplementària a l'Administració. Els funcionaris en situació d'excedència, evidentment, no cobren cap salari de l'Administració. L'administració si paga algun salari al càrrec electe, el paga igualment sigui quin sigui l'origen d'aquest càrrec electe, o nomenat, tant si és funcionari com si no ho és. Per tant, no genera cap entrebanc ni cap despesa suplementària a l'Administració.

I per compte, jo crec que el que vostè veu tan negatiu, jo crec que és una cosa positiva, perquè permet a algunes persones que puguin tenir la possibilitat d'adquirir experiència professional en l'Administració pública com eventuals. I escolti, aquell que jo l'he sentit en una tertúlia dir que segurament s'haurà de començar a acomiadar funcionaris, no entenc com té aquesta por d'aquests eventuals que puguin estar, que quan vinguin se'ls hi emportin la feina.

Precisament, doncs, miri, si quan torna la persona que està en excedència, doncs, s'ha necessitat més gent i s'ha fet un edicte, s'ha presentat a l'edicte i ha entrat i és funcionari, doncs, s'hi quedarà, si no és eventual. Vostè que jo l'he escoltat, no m'ho he inventat, l'he escoltat de viva veu dir que segurament s'hauria d'anar cap a l'eliminació d'uns quants funcionaris, doncs, miri, m'estranya aquesta fixació que té amb les pobres persones eventuals que supleixen els que tenen excedència.

Sra. Olga Adellach diu que vostè mateixa n'és una afectada i que ha estat privilegiada, he entès jo. Em sembla que no m'equivoco, diu que ha estat privilegiada. Jo li demano quants anys fa que està afectada, perquè miri, -jo també en fa més de 4-, si comptem entre els que ha estat consellera general i els que ha estat ministra, doncs, fa uns grapat d'anys,

i encara té excedència. I jo me n'alegro que encara tingui l'excedència amb reserva de plaça.

Però a mi l'únic que aconseguen amb aquesta Llei és que no hi hagi més persones que puguin fer el mateix que vostè. És que és això. Perquè jo trobo que és just i vostè ha fet una feina i ha portat tot el seu *savoir faire*, com és diu en francès, com a funcionària, perquè tenia, doncs, diguéssim una experiència amb l'Administració. I me n'alegro que pugui tornar allí. Doncs, permetem que les demés persones també ho puguin fer. Perquè parlant de privilegis, a mi em sembla que haver d'agafar una excedència forçosa, encara que sigui per un càrrec públic que no sigui a ple temps, com pot ser el de consellers generals, que no obligatòriament ha de ser a ple temps, veiem que hi ha molts empresaris, gent, inclús, que treballa en empreses privades o en parapúbliques que estan aquí i que no tenen el treball a ple temps. Doncs, el funcionari no és cap privilegi haver d'agafar una excedència forçosa. És que no ho és. Perquè haver d'agafar aquesta excedència forçosa i per tant, haver de deixar la seva carrera professional aparcada, per a mi, i jo crec que dubto molt que per a ningú, sigui cap privilegi. És que no pot ser-ho.

Estem parlant aquí, ens estem inventant terminologies, ens estem inventant coses que no tenen res a veure amb la realitat. No és cap privilegi. I a la política només faltaria que no ens hi poguéssim dedicar tots, a més ho posa en l'article de la Constitució. Que tothom tenim el mateix accés, no és que en fem una forma de vida, és que només faltaria que tothom no poguéssim dedicar-nos.

Perquè diu el Sr. Nomen que hi ha funcionaris que fan de la política la seva forma de vida. I jo li diria que altres fan dels assessoraments a Govern la seva forma de vida contractats a dit, sense passar per edicte, cobrant molts diners i fins a fer el salt a la política. I és legítim, cregui'm a mi, és legítim. Només faltaria.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Iniciem un segon torn de paraules.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Doncs, seguim amb un desplegament de demostració del que és dèficit d'educació. Miri, n'ha dit un parell de grosses. Diu que això seria un pas enrere. Doncs, no és veritat. No és veritat. És a dir, al no acceptar aquesta

derogatòria no és cap pas enrere, perquè aquesta situació existeix des de l'any 2008. Per tant, no és cap pas enrere, simplement no accepten la derogatòria.

Que vol que els funcionaris es puguin dedicar a la política com tot ciutadà. Doncs, és clar que s'hi poden dedicar. No passa pas a prohibir-se a ningú que es dediqui a la política. És més, un funcionari té el privilegi que durant 4 anys gaudir d'una reserva de plaça. Si després vol continuar per aquest camí ha de prendre una decisió adulta. No passa res.

Diu que la Llei de fa dos anys sí que era un veritable cavall de Troia. Jo amb aquesta Llei no hi tinc res a veure. Per tant a mi no m'ho expliqui això.

Nosaltres el que sí que li puc dir és que davant d'aquesta Llei vam fer una sol·licitud d'informació al Govern demanant que a qui beneficiava i que quin cost tenia. El Govern no ha contestat. Hem hagut de fer un segon escrit a través de Sindicatura demanant l'empara perquè Sindicatura reclami al Govern perquè contesti aquesta sol·licitud d'informació. El Govern segueix sense contestar-me.

Aquesta és la realitat. I m'agradaria molt que el Govern ens contestés algun dia. A qui beneficiaria aquesta derogatòria i quin és el cost que comporta que tots aquests funcionaris que han fet de la política la seva forma de vida actual, tinguin una persona substituïnt-los, i que a demés haurà de marxar o s'haurà de posar en un altre lloc quan ells tornin?

Vostè diu que no comporta cap cost tenir una persona treballant, cobrint el lloc de qui es dedica a la política i que haurà de marxar o canviar de lloc quan el funcionari polític torni a ser funcionari únicament.

Doncs, jo li pregunto una cosa, si no comporta cap cost, per què cap empresa s'ho pot pagar? Vostès... no sé, potser es pensa que les empreses no donen excedències amb reserva de plaça perquè li tenen mania a aquest concepte. Doncs, no, no li donen perquè comporta tenir una persona treballant allí, guardant un lloc i quan l'altra torna, aquella persona que està allí se l'ha de fer fora, i per tant, s'ha d'indemnitzar, perquè l'acomiadament lliure no existeix a Andorra. Vostè parla d'acomiadament lliure repetidament, però és que no existeix l'acomiadament lliure. Existeix el causal o no causal. I el no causal se l'indemnitza.

I llavors diu no, és que aquests llocs els cobreixen eventuals. Doncs, no és veritat, perquè aquí estem parlant de persones que es dediquen durant més d'un mandat, és a dir més de 4 anys, per tant, 8, 12 o 16 anys, i la Llei no permet que una persona estigui 8, 12, o 16 anys d'eventual. Si la memòria no em falla, al cap de dos anys un eventual passa a ser fix. I si es fixe quan l'altre ha de tornar, què es fa amb aquesta

persona? Se la posa a fer fotocòpies perquè el funcionari que té la reserva de plaça, com està vostè defensant, gaudeixi del seu lloc i l'altre ha de passar a fer fotocòpies? És això el que vostè defensa?

Finalment, jo el que dit repetidament, és que si un cop sabem quina és l'estructura del Govern, la conclusió és que s'ha d'acomiadar gent, a nosaltres no ens tremolarà el pols, i que establirem un criteri que els últims a entrar són els primers a sortir. Això és el que jo he dit. Jo no he dit que s'havia de fer gent a fora, perquè sap què passa, com que el Govern no dóna informació, no ho puc saber. Per tant, jo decisions a les fosques no en prenc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. Mariona González porto molts anys, doncs, des del desembre de l'any 97, uns quants, 13. I la veritat és que ara mateix no trobaria gens normal que hagués de tornar a l'Administració amb aquesta excedència que tinc i que hagués d'ocupar el lloc de treball que ocupava i que segurament, doncs, la persona que hi és en aquest moment té molta més experiència que jo en aquest tema que ocupava fa molts anys, i per tant, considero que no és lògic.

A més joestic aquí per defensar els interessos generals i de tots els ciutadans i no per defensar els interessos particulars.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Alguna altra intervenció?

Passem, doncs, a la votació de la disposició derogatòria.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant, doncs, que hi ha un empat, procedirem a una segona votació.

Vots a favor en segona votació? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat, declaro desestimada la disposició.

Passem ara al grup tretzè i últim corresponent al títol, a l'exposició de motius, al títol dels tres capítols i a la disposició final.

Pel Govern? No.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, alguna intervenció? No.

Pel Grup Reformista tampoc? Tampoc.

Si ho entenc, s'aprova per assentiment.

Sí, Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Si l'assentiment vol dir que tot hi estem a favor, no seria el cas. Nosaltres ens abstindríem.

El Sr. síndic general:

Doncs, procedim a la votació.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat, declaro aprovat aquest bloc tretzè.

Si recapitem des de l'inici, queda doncs, aprovat, l'article 1, 2, 3, 4, 5 i 6 que queden numerats i de la mateixa manera. L'article 7 desapareix. A partir d'aquí, doncs, caldrà modificar la numeració del text. L'article 8 queda aprovat. L'article 9, també, l'article 10, també, l'article 11 també, l'article 12, 13, 14, 15, 16 i 17. L'article 18 desapareix. L'article 19 queda

aprovat, l'article 20 també, l'article 21, 22, 23, 24. L'article 25 desapareix. L'article 26 és aprovat. L'article 27 desapareix. L'article 28 és aprovat, el 29 és aprovat, el 30 és aprovat, el 31 també. 32, 33, 34, 35 i 36 també són aprovats. La disposició addicional primera desapareix. La segona, doncs, passa a ser primera. I la disposició derogatòria desapareix. La disposició final és acceptada, així com el títol i l'exposició de motius.

Renumerats, doncs, els articles, caldrà procedir, per coherència a modificar les possibles referències que hi hagi de numeració als articles a dins del text.

Només recordar aquests punts.

Doncs, queda aprovat el text amb aquestes modificacions.

Passem, acte seguit al punt 10.

Si no hi hagués oposició proposaria d'agrupar els punts 10, 11 i 12.

No hi ha oposició per part dels grups parlamentaris.

Doncs, procedim al debat dels tres punts.

10. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980.

11. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973.

12. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors.

Alguna altra intervenció per part del Govern?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament la intervenció global pels tres convenis plantejats està destinada, molt breument, a recordar que els convenis internacionals es demana la ratificació del Consell General perquè es puguin regular els aspectes civils del segrest internacional de menors, és el primer; el reconeixement i execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries, és el segon; i el tercer fa referència a l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors o de restabliment d'aquesta custòdia.

Molt sintèticament està en les exposicions de les propostes molt detallat, però sintèticament el que es busca, que ja s'havia buscat en la legislatura anterior, ho vull recordar, hi havia un acord, jo diria unànime de l'arc parlamentari, però no es va poder tramitar l'aprovació d'aquests convenis en acabar-se la legislatura. No es va poder acabar la tramitació, volia dir.

Del que es tracta és sortir de la situació actual que exigeix una via llarga i costosa pels pares o mares que es troben en la situació, i pels infants que s'hi troben, també, ja sigui que es pugui recuperar la custòdia, que es puguin cobrar aquestes pensions en cas de matrimonis mixtes amb desplaçaments internacionals.

Entenem que és necessària aquesta aprovació i també, amb això acabaré, recordar que aquests tres convenis no podran ser plenament d'aplicació fins que el Consell General acabi la tramitació d'un Projecte de llei que també està a tràmit, que ha de permetre l'adaptació del procediment civil andorrà, adaptació a la celeritat que es busca precisament amb aquests convenis, i que de mantenir-se l'actual procediment, doncs, estariem desfasats en relació a l'objectiu que es busca precisament, amb la ratificació dels convenis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Pels grups parlamentaris: Andorra pel Canvi no hi ha intervenció? Pel Grup Reformista, no hi ha intervenció, tampoc?

Si ho entenc bé, s'aproven per assentiment els tres convenis.

Queden, doncs, aprovats.

S'aixeca la sessió.

(Són les 14.10 h)